

Lời Tựa:

“Fidei Depositum: Kho Tàng Đức Tin”

Kính thưa quý độc giả của đặc san Tin Yêu,

Đức tin là một nhân đức rất quan trọng đối với ơn cứu độ của một người. Chúa Giêsu đã dạy rằng ai tin vào Người thì sẽ được sự sống muôn đời (Jn 3:15). Chính vì sự quan trọng của đức tin mà Giáo Hội Công Giáo luôn gìn giữ, bảo vệ và nuôi dưỡng đức tin cho mỗi người tín hữu. Giáo Hội luôn trân quý đức tin như một kho tàng vô giá. Trong tinh thần này, chúng tôi đã chọn chủ đề cho đặc san Tin Yêu năm nay: “Fidei Depositum: Kho Tàng Đức tin.”

“Fidei Depositum: Kho Tàng Đức Tin” cũng là tựa đề của một tông huấn do Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã viết vào năm 1992. Ngài viết tông huấn này với mục đích phê chuẩn và giới thiệu quyền sách Giáo Lý Công Giáo và kêu gọi mọi tín hữu hãy chuyên tâm học hỏi về đức tin của mình. Năm nay cũng là kỷ niệm 20 năm tông huấn Fidei Depositum ra đời. Chúng tôi ước ao được cùng hiệp thông với Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II để mời gọi các anh chị em tín hữu hãy biết trân quý đức tin của mình. Hơn nữa, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã chọn năm nay là năm của Đức Tin. Ngài muốn mời gọi và nhắc nhở mọi tín hữu về việc học hỏi và sống đức tin của mình một cách sốt sắng hơn.

Đối với người tín hữu Công Giáo Việt Nam, chúng ta được thừa hưởng kho tàng đức tin từ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam. Kho tàng đức tin này đã được gìn giữ, bảo vệ và truyền lại cho chúng ta bằng máu các Thánh Tử Đạo. Máu của các Ngài đổ ra đã làm cho đức tin được nảy mầm và phát triển vững vàng trên đất nước Việt Nam. Là con cháu các thánh Tử Đạo Việt Nam, chúng ta hãnh diện để thừa hưởng kho tàng đức tin ấy. Chúng ta hãnh diện tuyên xưng đức tin ấy. Chúng ta hãnh diện để sống đức tin của mình và truyền dạy đức tin ấy cho con cháu của chúng ta.

Chúng ta luôn cần phải nhắc nhở và khích lệ nhau để gìn giữ, bảo vệ và truyền lại cho thế hệ mai sau những gì chúng ta đã thừa hưởng. Chúng ta không thể nào lơ là, biếng nhác để rồi có lỗi với các vị anh hùng tử đạo. Chúng ta càng không thể đắc tội với lịch sử vì khi kho tàng đức tin truyền tới đời của chúng ta, chúng ta đã đánh mất.

Khi bắt đầu một năm mới theo truyền thống dân tộc Việt Nam, chúng tôi hy vọng tất cả chúng ta hãy cùng nhau canh tân cách sống đức tin của mình. Chúng ta hãy cùng nhau mở kho tàng đức tin của mình ra, để chúng ta có dịp chiêm ngắm và học hỏi những điều đáng quý này. Nguyên xin Thiên Chúa qua lời cầu bầu của các thánh Tử Đạo Việt Nam ban cho chúng ta ơn cam đảm để chúng ta xác tín và sống niềm tin của mình trong xã hội ngày nay.

Trong Chúa Kitô,

Linh Mục Phêrô Trương Vĩnh Trị, Chủ Nhiệm và Chủ Bút

Đặc San Tin Yêu 2013

Chủ Nhiệm và Chủ Bút: LM. Phêrô Trương Vĩnh Trị

Ban Biên Tập: Nguyễn Văn Đệ, Nguyễn Ngọc Tuấn, Phan Ngọc Minh, Vũ Hoàng Bảo

Trình Bày: Phan Ngọc Minh, Nguyễn Ngọc Tuấn, Nguyễn Trữ

Bài Viết	Tác Giả	Trang
Lời Tựa	LM. Phêrô Trương Vĩnh Trị	1
Thư Đầu Xuân	LM. Phêrô Trương Vĩnh Trị	4
Xin Cho Chúng Con Trở Nên Một	Gioan BTXT Nguyễn Văn Đệ	6
Sớ Táo Quân	Táo Nhà Thờ	8
Tông Hiến “Kho Tàng Đức Tin”	Gioan Phaolô II	12
Thơ: Trường Ca Về Đất Hứa	Đỗ Lưu Khánh	16
Tông Thư: Năm Đức Tin	Bê-nê-đi-ctô XVI, Giáo Hoàng	18
My Reflection on Faith	Elyza Tran	26
Đức Tin Là Một Món Quà	Giuse Hoàng Minh Thắng(chuyển dịch)	27
Bài Giảng Tĩnh Tâm	Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt	28
A Psalm of Thanksgiving – Lời Kinh Tạ Ơn	Jenny Nguyễn	35
Muối Cho Đời	Ánh Tuyết	36
Thơ: Ave Maria	Đỗ Lưu Khánh	37
Giáo Xứ Thánh Giuse Ký Sự	Hưng Yên	38
Cha Xứ Chúng Tôi	Một Người Phục Vụ	52
Ca Đoàn Mân Côi	Nguyễn Thị Điệp	54
Thắp Sáng Lên	Tê Bình Phương	55
Trường Thiên Mẫu	Hồn Nhỏ	57
Rồi Những Ngày Đông Sẽ Qua Mau	Người Viên Tiêu	69
Những Ngày Nhớ Mẹ	Con Của Mẹ	73
Tri Ân	LM. Phêrô Trương Vĩnh Trị	47

Giáo Xứ Thánh Giuse

Giáo Phận Charlotte, NC

Chúc

Tết

Đến

Trăm

Điều

Như

Ý

Mừng

Xuân

Sang

Vạn

Sự

Thành

Công

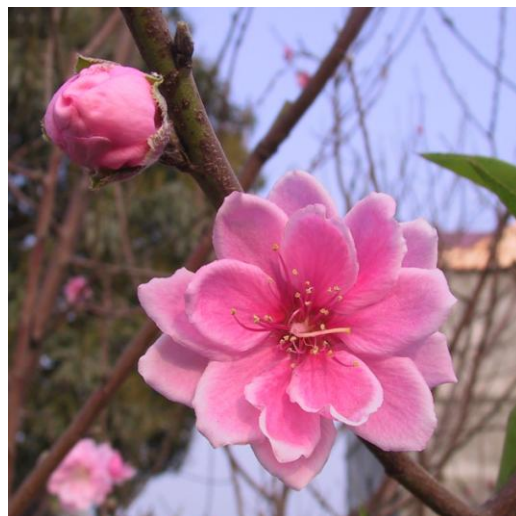

Cung Chúc Tân Xuân!

Thư Đầu Xuân

Kính thưa quý ông bà và anh chị em,

Trước thềm năm mới, năm Quý Tỵ, tôi xin kính chúc quý ông bà và anh chị em một năm mới an khang thịnh vượng. Trong lá thư đầu xuân năm trước, tôi đã gửi đến quý ông bà và anh chị em tâm tình tri ân cảm tạ: cảm tạ Thiên Chúa, cảm tạ các Thánh Tử Đạo Việt Nam, cảm tạ giáo dân trong Giáo Xứ Thánh Giuse, cảm tạ linh mục chánh xứ tiên khởi Phêrô Lê Văn Tấn, cảm tạ ban biên tập và tất cả quý vị đã chia sẻ những bài viết với đặc san Tin Yêu.

Trong lá thư đầu xuân năm nay, tôi xin được gửi đến quý ông bà và anh chị em tâm tình hướng về tương lai. Quá khứ đã đưa chúng ta đến hiện tại, đã trang bị cho chúng ta những kỷ ức, những kinh nghiệm, những kiến thức để chúng ta sống cuộc sống hiện tại của mình. Từ cuộc sống hiện tại, chúng ta hướng về tương lai với những ước mơ, những hy vọng rằng tương lai sẽ được tốt đẹp hơn và tiến bộ hơn.

Có lẽ vì lý do này mà cha ông chúng ta ngày xưa đã chọn ngày đầu Xuân để bắt đầu cho một năm mới, “Thiên hạ tứ thời, Xuân tại thủ.” Trong thiên hạ có bốn mùa, mùa Xuân đứng đầu. Ngày đầu của mùa Xuân là ngày bắt đầu của sự đâm chồi nảy lộc, là ngày bắt đầu cho sự phát triển, là ngày mà mọi người cảm thấy phấn khởi hơn, vui tươi hơn và sống hy vọng hơn. Từ trong tự nhiên, tổ tiên chúng ta đã rút ra được những bài học quý báu như: sau cơn mưa trời lại sáng, mùa Đông sẽ qua, và mùa Xuân lại đến. Chúng ta ngày nay cũng ghi nhớ những bài học này, để khi gặp khó khăn, chúng ta biết nó sẽ trôi qua, và một tương lai mới, một cuộc sống mới đang chờ đợi chúng ta.

Khi hướng về tương lai, tôi xin được chia sẻ những ước mơ, những hy vọng cũng như những ưu tư của tôi. Những ước mơ của tôi chỉ tóm lại trong một câu mà tôi đã chọn làm phương châm để sống và mục vụ từ ngày tôi được thụ phong linh mục: “Sự thật và yêu thương.” Tôi luôn nhắc nhở cho chính bản thân mình phải rao giảng Lời Chúa: lời chân lý, lời thật, lời hằng sống. Tôi luôn nhắc nhở cho chính bản thân mình phải biết yêu thương mọi người giống như nhau, và biết yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Tôi luôn nhắc nhở cho chính bản thân mình phải biết sống những gì mình rao giảng.

Khi hướng về tương lai, tôi có một niềm hy vọng cho chính bản thân tôi, cho Hội Đồng Mục Vụ, cho các ban ngành đoàn thể và cho toàn thể giáo dân trong giáo xứ. Tôi hy vọng trong năm mới này, tôi sẽ cùng với Hội Đồng Mục Vụ, giúp cho các ban ngành đoàn thể và cho giáo dân tập trung tìm hiểu về đời sống luân lý đạo đức. Tôi hy vọng trong năm mới này, giáo dân trong giáo xứ sẽ canh tân và sống đức tin của mình một cách sốt sắng hơn nữa. Giáo dân sẽ biết ý thức được lòng yêu mến Chúa và trách nhiệm của mình để cùng nhau chung xây một giáo xứ mỗi ngày một đẹp lòng Chúa hơn.

Khi hướng về tương lai, tôi cũng có những ưu tư, như việc mở rộng cơ sở và thêm chỗ đậu xe, v.v...nhưng đó không phải là ưu tư hàng đầu. Ưu tư hàng đầu của tôi là làm sao giúp cho giáo dân cũng như các ban ngành đoàn thể hiểu và phân biệt được rõ ràng giữa đúng và sai, giữa tốt và xấu theo đức tin công giáo. Ưu tư của tôi là làm sao giúp cho giáo dân nhận ra những điều tội lỗi để chữa cải, và ghi nhớ những việc đạo đức thánh thiện để thi hành. Ưu tư của tôi là làm sao cho mọi người biết gìn giữ cho lương tâm của mình trong sáng, để khi mình làm sai mình biết nó là sai mà sửa đổi. Ưu tư của tôi là làm sao giúp cho những linh hồn chạy đá, nguội lạnh và lảm lạc ăn năn sám hối trở về bên Chúa. Ưu tư lớn nhất của tôi là chăm lo phần rỗi linh hồn cho giáo dân của mình.

Khi hướng về tương lai, ai trong chúng ta cũng mong mỗi được tốt hơn. Vậy nhân dịp này, tôi xin mời gọi tất cả chúng ta hãy cùng nhau hướng về Chúa, hướng về nguồn mạch của mọi sự tốt lành thánh thiện. Cho dù cuộc sống hiện tại của mình đang gặp những khó khăn gì, chúng ta có được hy vọng rằng trong năm mới này, mọi việc sẽ được tốt hơn. Mùa Đông sẽ qua, và mùa Xuân lại đến. Cho dù cuộc sống hiện tại của mình đang đắm chìm trong sai lạc, ai cũng có được cơ hội để sám hối và sửa đổi. Hãy nắm lấy cơ hội đầu năm mới này, để chúng ta bắt đầu một tương lai mới. Nguyên xin Thiên Chúa luôn yêu thương và chúc lành cho mỗi người chúng ta.

Kính thư,

Linh mục Phêrô Trương Vĩnh Trị, Chánh Xứ.

XIN CHO CHÚNG CON TRỞ NÊN MỘT

(Gioan 17:20-21)

Kính thưa toàn thể quý ông bà và các anh chị trong cộng đoàn dân Chúa Giáo Xứ Thánh Giuse.

Hôm nay một năm mới đang bắt đầu, và năm cũ cũng dần trôi qua. Trước thềm của mùa Xuân, mọi người đang vui tươi và hạnh phúc, gặp nhau tay bắt mặt mừng với những lời cầu chúc chân thành trao cho nhau. Đối với anh em chúng ta, những người đang cùng làm việc sát cánh bên nhau trong một giáo xứ, cùng phụng sự Chúa hằng ngày qua các phép Bí Tích và các sinh hoạt, thì tôi thiết nghĩ rằng năm mới này sẽ được thêm đậm đà và đầm ấm hơn, ơn Chúa sẽ xuống dồi dào hơn cho từng người, và từng gia đình.

Nhân dịp đầu Xuân, tôi xin mượn đôi hàng chữ trên đặc san Tin Yêu để chia sẻ với quý ông bà và các anh chị một vài cảm nghĩ vui tươi và phấn khởi trên bước đường phục vụ. Đối với tôi, những ngày tháng làm việc trong giáo xứ là một ân huệ đặc biệt Chúa ban cho, cùng nhau phụng sự Chúa, góp bàn tay nhỏ bé xây dựng giáo xứ. Vì vậy, trong mọi hoàn cảnh, tôi luôn tin tưởng và phó thác vào ơn Chúa và luôn cảm kích những lời cầu nguyện, sự nâng đỡ của mọi người.

Sau gần hai năm làm việc với cha chánh xứ Phêrô Trương Vĩnh Trị, tôi đã hiểu được vì sao Đức Giám Mục Peter Jugis gửi cha về coi sóc Giáo Xứ Thánh Giuse, một giáo xứ mà Đức Giám Mục đã cho thành lập để chăm lo mục vụ cho người Việt Nam đang sống tại Charlotte và các vùng phụ cận.

Vào khoảng đầu năm 2011, giáo xứ thật sự đang đứng giữa một hoàn cảnh rất khó khăn, cha xứ Phêrô Lê Văn Tấn, sau 18 năm coi sóc giáo xứ, đã xin về hưu vì lý do sức khỏe, và Đức Giám Mục giáo phận đã chấp nhận. Giáo dân trong giáo xứ vừa bịn rịn chia tay với cha xứ cũ, vừa tự hỏi ai sẽ là cha xứ mới? Hoàn cảnh lúc đó khá mật mù như một trận mưa rào đang đổ xuống. Các giáo hữu trong giáo xứ lúc đó chỉ biết chuyên tâm cầu nguyện, xin Chúa gửi cho giáo xứ chúng con một linh mục thánh thiện và khôn ngoan để coi sóc đoàn chiên và tiếp tục những sinh hoạt của giáo xứ. Chúa đã nhậm lời cầu xin, cũng như xưa Chúa đã nhìn thấy những đau buồn cô đơn của 12 vị tông đồ, cho nên “Thầy đi rồi Thầy sẽ gửi Chúa Thánh Thần đến ở với các con.”

Ngày 22 tháng 5 năm 2011, Đức Giám Mục đã gửi cha Phêrô Trương Vĩnh Trị về làm cha chánh xứ giáo xứ Thánh Giuse. Thật là một ơn vô cùng cao cả mà Chúa đã dành cho tất cả anh chị em chúng ta. Thật vậy, những ai đang làm việc bên cha thì nhận thấy rõ thánh ý của Thiên Chúa hơn. Hãy nhìn việc làm để đánh giá một người, vì Chúa Giêsu đã dạy: cây tốt thì sinh trái tốt. Từ khi cha về nhận xứ cho đến nay, giáo xứ đã sinh được những hoa trái rất tốt đẹp. Những hoa trái tốt đẹp này đã được mọi người nhìn thấy một cách rõ ràng qua những khía cạnh sau đây: thứ nhất là đời sống thánh thiện của các tín hữu. Thứ hai là việc thờ phượng Chúa trong nhà thờ

đã trở nên sốt sắng hơn. Thứ ba là những sinh hoạt của giáo xứ đã được phát triển và có nề nếp hơn. Thứ tư là tinh thần trách nhiệm và ý thức đóng góp của giáo dân đã gia tăng. Và thứ năm là giáo dân trong giáo xứ mỗi ngày một gia tăng.

Trong các thánh lễ và các nghi thức phụng vụ, mọi người rất nghiêm trang và cung kính. Khi tham dự Thánh Lễ, giáo dân im lặng nghe lời Chúa qua các bài giảng thâm sâu, đơn sơ và dễ hiểu của cha. Số giáo dân mỗi ngày một đông thêm. Các thánh lễ Chúa Nhật đã chật không còn ghế ngồi, một số đã phải đứng ngoài hành lang để tham dự thánh lễ. Các ban ngành đoàn thể luôn làm việc bên nhau trong mọi công việc của giáo xứ, nhất là năm ca đoàn đã dùng tài năng tiếng hát sốt sắng dâng lên Thiên Chúa trong các thánh lễ và các giờ phụng vụ.

Thưa quý ông bà và các anh chị, còn rất nhiều những hoa trái tốt đẹp và thành công khác nữa mà giáo xứ của chúng ta đã có được. Bây giờ, giáo xứ đã được tiến bộ, anh chị em chúng ta, những tín hữu trong giáo xứ cũng được vẻ vang và hãnh diện. Năm trước giáo xứ chúng ta đã được Giáo phận gửi bằng khen về cách tổ chức và lãnh đạo có hệ thống rõ ràng. Hơn thế nữa hàng tháng có các linh mục từ các giáo xứ Mỹ tới thăm hỏi cha chánh xứ và được cha Chưởng ấn biểu dương giáo xứ chúng ta như một tấm gương cho những giáo xứ Mỹ đang cần củng cố và phát triển.

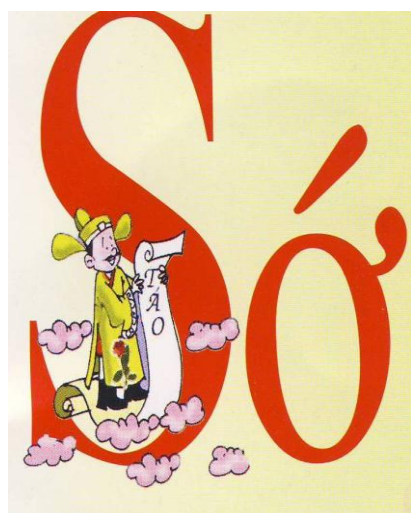
Giáo xứ được như ngày hôm nay, chúng ta hãy cảm tạ Chúa vì muôn ngàn ơn lành Ngài đã ban cho giáo xứ, nhất là một chủ chăn đã chăn dắt đoàn chiên cho Chúa Kitô thật hăng say. Bốn phận là con chiên bốn đạo, chúng ta luôn sẵn sàng hợp tác trong các công việc mục vụ, các sinh hoạt của giáo xứ như lời của Chúa Giêsu đã dâng lên Đức Chúa Cha “Xin Cho Chúng Con Trở Nên Một,” như cành nho dính liền vào thân cây.

Trong tâm tình cảm tạ tri ân, thay mặt cho Hội Đồng Mục Vụ, tôi xin gửi đến quý ông bà và các anh chị lời cảm ơn chân thành. Quý vị đã ý thức và thi hành trách nhiệm giáo dân của mình một cách tuyệt vời. Trong năm mới này, xin quý vị hãy cùng với Hội Đồng Mục Vụ tiếp tục chung vai sát cánh với cha xứ để xây dựng gia đình giáo xứ của chúng ta được tốt đẹp hơn nữa, để qua tất cả các công việc của chúng ta làm, chúng ta làm sáng danh Chúa.

Đứng trước thêm năm mới Quý Tỵ, con xin được đại diện cho toàn thể cộng đoàn giáo xứ Thánh Giuse kính chúc cha chánh xứ một năm mới vui tươi, khỏe mạnh để cha tiếp tục coi sóc đoàn chiên. Tôi cũng xin kính chúc quý vị trong Hội Đồng Mục Vụ, Hội Đồng Tài Chánh, các ban ngành đoàn thể và toàn thể cộng đoàn dân Chúa giáo xứ Thánh Giuse một năm mới an bình và hạnh phúc trong Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse.

Gioan Baotixita Nguyễn Văn Độ

Chủ Tịch Hội Đồng Mục Vụ

Muôn tâu Thượng Đế,
Thật đúng như thế,
Ngày tháng thoi đưa,
Mới sáng đã trưa,
Vừa trưa đã tối.
Ngu thần bối rối,
Lòng dạ bần thần,
Vội thấy đã gần,
Ngày Tết Nguyên Đán.
Hắn Ngài sẽ phán,
Này bố Táo Quân,
Cớ sao lẩn tránh,
Còn chưa viết số?
Thế là vội mở,
Cái com pu tơ,

Chẳng dám chân chờ,
Cong lưng thần viết!
Ngu thần tự biết,
Tài mọn sức hèn,
Chẳng dám bon chen,
Chỉ xin hết sức.
Nếu có sơ sót,
Cúi xin Ngọc Hoàng,
Mở lượng hải hà,
Cho chữ đại xá!
Trước hơn tất cả,
Khép nép tâm trình,
Hết mọi tình hình,
Ngay nơi thần ở.
Người người hăm hở,
Chẳng tiếc sức mình,
Đem hết tâm tình,
Dựng xây Giáo Xứ.
Đó chính là thứ,
Trân quý ở đời,
Đúng thật như lời,
Mà Người đã hứa,
Ở nơi nhà Chúa,
Những kẻ lòng ngay,
Sẽ được đời này,
Sống trong an lạc!
Ngu thần đoan chắc,

Từ hơn năm nay,
Giáo Xứ càng ngày,
Càng thêm thắng tiến.
Mọi sự chuyển biến,
Nhờ bởi một người,
Luôn nở nụ cười,
Vội nhiều thân ái.
Đem sự thoải mái,
Cho khắp chung quanh,
Khiến người đua tranh,
Chẳng tiếc công sức,
Đó là sự thực,
Thần chẳng sai lời.
Nhân lúc đẹp trời,
Kính mời Bệ Hạ,
Hãy cứ thư thả,
Làm thử một vòng,
Từ ngoài tới trong,
Đi thăm Giáo Xứ.
Trước hết hãy thử,
Bước tới Nhà Thờ,
Ngài sẽ không ngờ,
Có sự chuyển biến.
Nơi đã Thánh hiến,
Nên khá trang nghiêm,
Không còn thường xuyên,
Kẻ lên người xuống.

Trẻ con ăn uống,
 Cũng thấy chẳng nên.
 Chúa ngự bên trên,
 Phải rất cung kính.
 Thờ phượng là chính,
 Chứ chẳng phải nơi,
 Chỉ đến ngồi chơi,
 Cho qua ngày tháng.
 Cả gan thân dám,
 Kính thỉnh Ngọc Hoàng,
 Quá bộ bước sang,
 Thăm trường Thiên Mẫu.
 Là nơi các cháu,
 Nam nữ thiếu nhi,
 Luôn bận rộn vì,
 Đua nhau học tập.
 Trường có các lớp,
 Giáo lý Việt Ngữ.
 Các cháu học chữ,
 "Văn tự" Việt Nam,
 Để hãnh diện làm,
 Người không mất gốc!
 Muốn thành người tốt,
 Giáo lý làm đầu,
 Phải biết bởi đâu,
 Con người mới có?
 Rồi từ nơi đó,
 Nuôi dưỡng đức tin,
 Biết cách nguyện xin,
 Tình yêu Thiên Chúa.
 Dù nhiều tiền của,
 Cũng chẳng thể mua,
 Thần nghĩ vẫn thua,
 Người có kiến thức.
 Ngu thần thành thực,
 Nhận lỗi bởi vì,
 Hình như thần đi,
 Có hơi quá lỗ.
 Thấy còn vô số,
 Những điều cần cầu.

Bây giờ thỉnh cầu,
 Ngọc Hoàng quá bước,
 Đi vài chục thước,
 Là tới hội trường.
 Nơi này rất thường,
 Được nhiều người thích.
 Thật ra mục đích,
 Trước để được vui,
 Sau vì cái "mùi",
 Làm người ta đói!
 Ngu thần muốn nói,
 Tới những món ăn,
 Nay đã thành danh,
 Nhiều người nghĩ thế.
 Thần mạn phép kể,
 Một chút dài dòng,
 Nhiều người chỉ mong
 Soi tô phở tái,
 Người khác lại phải,
 Bún mọc bún riêu.
 Thiên hạ ăn nhiều,
 Có anh hủ tít.
 Không thể kể thiếu,
 Chị bún bò Huế.
 Rất khó thay thế,
 Là đĩa cơm sườn.
 Nhìn thấy ăn thường,
 Có chị gói cuốn.
 Nhiều người lại muốn,
 Thường thức chả giò.
 Ăn chẳng cần no,
 Là bánh dày đậu.
 Nhiều cô nhiều cậu,
 Sôi khúc, bánh cam.
 Ăn no đi làm,
 Bánh mì nhân thịt.
 Tuy ăn thì ít,
 Nhưng lại ngon nhều,
 Thấy có người kêu,
 Bánh bèo một hộp.

Ngu thần bộp chộp,
 Tâu thẳng một hơi,
 Chắc hẳn Vua Trời,
 Có hơi bối rối!
 Thực ra còn khối,
 Những món khá ngon,
 Tâu nữa vẫn còn,
 Nhưng nhớ không hết!
 Thần thấy thật bết,
 Nếu chẳng kể thêm,
 Quầy hàng kế bên,
 Rau xanh các loại.
 Nhiều bà chỉ khoái,
 Thánh Lễ vừa xong,
 Đi lượn một vòng,
 Mua đủ các thứ!
 Từ một trái bí,
 Đến bó rau tươi,
 Thật khỏe cả người,
 Chả cần ra chợ.
 Ngu thần rất sợ,
 Kể lể dài dòng,
 Bây giờ kính mong,
 Bệ Hạ đi nữa.
 Bước ra khỏi cửa,
 Ngắm cảnh bên ngoài,
 Xin hãy khoan thai,
 Đi ra phía trước.
 Và xin hãy ngược,
 Đôi mắt nhìn Lên,
 Sẽ thấy trước tiên,
 Đài Mẹ lộng lẫy.
 Kế ngay bên đấy,
 Thánh tượng Giuse.
 Thần xin được khoe,
 Thêm tượng đài nữa.
 Tạ ơn Thiên Chúa,
 Người đã thương tình,
 Ban cho quê mình,
 Nhiều Thánh Tử Đạo.

Vì nhờ máu đào,
 Các Ngài đã đổ,
 Xây dựng cơ đồ,
 Giáo Hội Việt Nam,
 Để luôn luôn làm,
 Sáng danh Thiên Chúa.
 Đi ít bước nữa,
 Đã tới Parking,
 Bệ Hạ được nhìn,
 Thấy Đàng Thánh Giá.
 Hình ảnh Chúa Cả,
 Nơi cội Thiên Đàng,
 Sinh xuống trần gian,
 Chịu nhiều khổ nhục!
 Ngu thần rất phục,
 Bàn tay nghệ nhân,
 Người đã tạc nên,
 Thánh tượng như thật.
 Chẳng dám bảo nhất,
 Nhưng Giáo Xứ ta,
 Rất xứng đáng là,
 Một niềm hãnh diện!
 Chỉ hơi tiếng tiếc,
 Giá được Parking,
 Của Giáo Xứ mình,
 Rộng hơn chút nữa.
 Để có thể chứa,
 Thêm khoảng trăm xe,
 Thế là khỏe re,
 Chẳng sợ thiếu chỗ!
 Rõ thật cơ khổ,
 Sớ viết đã dài,
 Mà chỉ lai rai,
 Những chuyện cơ sở.
 Xin để thần thổ,
 Một chút lấy hơi,
 Sau đó xin mời,
 Sang phần tổ chức.
 Theo thần nhận thức,
 Thấy ít lâu nay,

Người người hăng say,
 Chu toàn bốn phận.
 Vì rằng đã nhận,
 Nhiệm vụ được trao,
 Phải cố làm sao,
 Hoàn thành cho tốt.
 Ngu thần râu nốt,
 Chuyện các Hội Đoàn,
 Hầu như chỉ toàn,
 Những người đáng mến.
 Trước hết nói đến,
 Liên Minh Thánh Tâm.
 Là hội các ông,
 Nhiều lòng đạo đức.
 Luôn luôn tỉnh thức,
 Cầu nguyện hàng đêm,
 Thần muốn nói thêm,
 Về Hội Đền Tạ.
 Đây lòng vị tha,
 Lại nằng cầu nguyện,
 Còn thêm tính chuyện,
 Giúp đỡ nhiều người,
 Cho đời thêm tươi,
 Là Đạo Bình Mệ.
 Vừa trẻ vừa khỏe,
 Là đoàn Thanh Niên.
 Sẵn sàng ưu tiên,
 Tiến lên phía trước,
 Vững trãi từng bước,
 Chẳng ngại khó khăn,
 Cũng chẳng băn khoăn,
 So đo tính toán.
 Đừng vội phán đoán,
 Cứ đến mà xem,
 Nay đoàn các em,
 Thiếu Nhi Thánh Thể.
 Thành phần dành để,
 Thế hệ tương lai,
 Thành những anh tài,
 Dựng xây Giáo Xứ.

Giữ cho bền vững,
 Đạo đức con người,
 Cuộc sống tốt tươi,
 Được Chúa chúc phúc!
 Lại thấy cùng lúc,
 Cả năm ca đoàn,
 Cát tiếng ca vang,
 Dâng lời chúc tụng.
 Khiến lòng thần cũng,
 Như được nở hoa,
 Ngày Giáo Xứ ta,
 Cha dâng Thánh Lễ.
 Mục đích là để,
 Tạ ơn Thiên Chúa,
 Vì Người đã cứu,
 Đưa đến xứ này,
 Để được ngày nay,
 Bình an hồn xác.
 Một phong trào khác,
 Thăng tiến Hôn Nhân,
 Thấy cũng rất cần,
 Thường xuyên bồi dưỡng.
 Tự nhiên thần tưởng,
 Đến chuyện "Tề gia",
 Êm cửa êm nhà,
 Sau ra xã hội.
 Chẳng phải vì vội,
 Khiến thần đã quên,
 Một Hội có tên,
 Rất nên quen thuộc.
 Chính thần muốn được,
 Đặc biệt vinh danh,
 Nên mới để dành,
 Kể ra sau chót.
 Chẳng những đã tốt,
 Lại nhất nhiệt thành,
 Hội này chính danh,
 Bà Mẹ Công Giáo.
 Dù ai có bảo,
 Thần chẳng vô tư,

Vì thế hình như,
Thiếu sự chính xác!
Thần đã phân tích,
Hết sức rạch ròi,
Nên chẳng hề coi,
Hội cao hội thấp.
Lại chẳng hấp tấp,
Để bị phê bình,
Mà rất thực tình,
Nêu điều nhận xét.
Mỗi Hội có nét,
Độc đáo riêng mình,
Nhưng nói thực tình,
Góp nhiều vất vả,
Nhiệt tình hơn cả,
Là các Bà Mẹ.
Có bà còn trẻ,
Có bà đã già,
Ấy vậy nhưng mà,
Miệt mài năm tháng.
Vẫn buôn vẫn bán,
Gây quỹ Nhà Thờ,
Hỏi chứ bây giờ,
Nói sao đây hả?

Lòng thần rộng rãi,
Vì thấy gần đây,
Lời Chúa mỗi ngày,
Thêm nhiều người biết.
Chẳng phải đặc biệt,
Chỉ trong Nhà Thờ,
Mà chính là nhờ,
Truyền thông xã hội.
Giáo Xứ lại mới,
Có thêm chương trình,
Để Cha Xứ mình,
Rao truyền Lời Chúa.
Công đầu là của,
Ét Bi Ti En (SBTN),
Gồm các anh em,
Phóng viên Charlotte.
Vô cùng đẹp tốt,
Phúc Âm hàng tuần,
Khắp hết xa gần,
Nghe lời hằng sống.

Muôn tâu Thượng Đế,
Thần tâu như thế,
Thấy đã tạm đủ.

Nay đã tới lúc,
Thần phải ra về,
Nếu còn lễ mễ,
Sợ trời sẽ tối.
Lời thần muốn nói,
Trước lúc chia tay,
Là kính mong Ngài,
Cầu cùng Thiên Chúa.
Đáng từ muôn thừa,
Tràn ngập lòng nhân,
Ban muôn hồng ân,
Trên người thiện chí!
Riêng thần xin chỉ,
Kính chúc cho Ngài,
Phước như Đông Hải,
Thọ tử Nam San,
Phúc lộc Trời ban,
Hưởng hoài không hết!
Vạn tuế, vạn tuế!
Vạn tuế, vạn vạn tuế!

• TÁO NHÀ THỜ

TÔNG HIẾN “KHO TÀNG ĐỨC TIN” - CONSTITUTIO APOSTOLICA “FIDEI DEPOSITUM”

*CÔNG BỐ SÁCH GIÁO LÝ CỦA HỘI THÁNH
CÔNG GIÁO ĐƯỢC SOẠN THẢO TIẾP SAU
CÔNG ĐỒNG VATICANÔ II*

GIOAN-PHAOLÔ II, GIÁM MỤC, TÔI TỔ CÁC
TÔI TỔ THIÊN CHÚA ĐỀ GHI NHỚ MUÔN
ĐỜI

Kính gửi chư huynh khả kính là các vị Hồng Y,
Thượng Phụ, Tổng Giám Mục và Giám mục, các
linh mục và phó tế cùng mọi thành phần dân Thiên
Chúa.

1. DẪN NHẬP

KHO TÀNG ĐỨC TIN đã được Chúa đã trao ban
cho Hội Thánh Ngài gìn giữ, và Hội Thánh vẫn
không ngừng chu toàn nhiệm vụ đó. Công đồng
chung Vaticanô II, do vị tiền nhiệm đáng nhớ của
chúng tôi là Đức Gioan XXIII long trọng khai mạc
cách đây ba mươi năm, đã có ý định và ước muốn
nêu rõ sứ vụ tông đồ và mục vụ của Hội Thánh,
nhờ đó ánh sáng rạng ngời của chân lý Tin Mừng
sẽ thúc đẩy mọi người tìm kiếm và đón nhận tình
yêu cao vời của Chúa Kitô (x. Ep 3,19).

Đức Gioan XXIII đã uỷ thác cho Công đồng
nhiệm vụ chính yếu là gìn giữ và giải thích tốt hơn
nữa kho tàng quý báu của đạo lý Kitô giáo, để ý
nghĩa kho tàng ấy được sáng tỏ hơn cho các Kitô
hữu cũng như mọi người thiện chí. Vì vậy, Công
đồng không đặt nặng việc kết án các sai lạc của
thời đại, nhưng dành ưu tiên cho nỗ lực bày tỏ một
cách thanh thản sức mạnh và vẻ đẹp của đạo lý đức
tin. Ngài nói: “Được ánh sáng của Công đồng này

soi chiếu, như chúng tôi tin tưởng, Hội Thánh sẽ
có thêm nhiều nguồn ơn thiêng liêng phong phú,
và nhờ tiếp thu được từ đó những năng lực mới,
Hội Thánh sẽ vững vàng nhìn vào tương lai.
Chúng ta cần phải bắt tay thực hiện cách phấn khởi
và không sợ hãi công việc mà thời đại chúng ta đòi
hỏi, để tiếp tục con đường Hội Thánh đã đi từ gần
hai mươi thế kỷ qua”[1].

Với ơn Chúa giúp đỡ, qua bốn năm làm việc miệt
mài, các nghị phụ Công đồng đã đúc kết và trình
bày cho toàn thể Hội Thánh một tổng hợp các đạo
lý và quy tắc mục vụ rất đáng kính nể. Các mục từ
cũng như các Kitô hữu tìm được ở đây những chỉ
dẫn để thực hiện công cuộc “đổi mới suy tư, hành
động, phong hóa, phục hưng sức mạnh tinh thần,
niềm vui và hy vọng mà Công đồng hết lòng mong
muốn”[2].

Sau khi kết thúc, Công đồng vẫn không ngừng
thúc đẩy đời sống Hội Thánh. Năm 1985, chúng
tôi đã có thể tuyên bố: “Đối với chúng tôi là người
đã được đặc ân tham dự và cộng tác tích cực vào
tiến trình của Công đồng, Vaticanô II luôn luôn là,
và một cách đặc biệt trong triều đại Giáo Hoàng
của chúng tôi, tiếp tục là điểm quy chiếu thường
hàng cho mọi hoạt động mục vụ của chúng tôi,
trong nỗ lực có ý thức nhằm thể hiện cách vững
vàng và chắc chắn các chỉ đạo của Công đồng, trên
bình diện mỗi Giáo Hội địa phương cũng như trên
bình diện Hội Thánh toàn cầu. Thật sự, phải luôn
luôn trở về với nguồn mạch ấy”[3].

Do ý định này, ngày 25/1/1985, chúng tôi đã triệu
tập một hội nghị bất thường của Thượng Hội đồng

Giám mục, nhân dịp kỷ niệm hai mươi năm Công đồng kết thúc. Mục đích của hội nghị là tạ ơn Thiên Chúa vì các hồng ân và hoa trái thiêng liêng của Công đồng Vaticanô II, đồng thời đào sâu giáo huấn của Công đồng, để toàn thể các Kitô hữu tiếp nhận, thấm nhuần và áp dụng rộng rãi hơn.

Trong bối cảnh này, các nghị phụ của Thượng Hội đồng đã khẳng định: “Ước nguyện chung là có một sách giáo lý hay một bản tóm lược toàn bộ đạo lý công giáo cả về đức tin lẫn luân lý, để làm điểm quy chiếu cho các sách giáo lý hay bản toát yếu được biên soạn ở các vùng khác nhau. Việc trình bày đạo lý phải có tính chất thánh kinh và phụng vụ, diễn đạt một đạo lý lành mạnh, đồng thời thích nghi với đời sống hiện nay của các Kitô hữu”[4]. Ngay khi Thượng Hội đồng kết thúc, tôi đã theo đề nghị đó vì nó “đáp ứng hoàn toàn một nhu cầu thiết thực của Hội Thánh toàn cầu cũng như của các Giáo Hội địa phương”[5].

Vì thế, hôm nay chúng tôi hết lòng tạ ơn Thiên Chúa, vì có thể giới thiệu cho toàn thể Hội Thánh “bản văn quy chiếu” này với tên gọi là *Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công giáo* để canh tân việc dạy giáo lý nhờ các nguồn mạch sống động của đức tin.

Sau việc canh tân phụng vụ và soạn thảo bộ Giáo Luật mới cho Giáo Hội La tinh và các bộ luật cho các Giáo Hội Đông phương Công giáo, Sách Giáo Lý này sẽ góp phần rất quan trọng vào công cuộc đổi mới toàn bộ đời sống Hội Thánh, như Công đồng Vaticanô II mong muốn và đã khởi sự.

2. LỘ TRÌNH VÀ TINH THẦN SOẠN THẢO BẢN VĂN

Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công giáo là kết quả của một sự cộng tác rất rộng rãi và được hoàn thiện qua sáu năm làm việc vất vả trong tinh thần cởi mở và tâm hồn nhiệt thành.

Năm 1986, chúng tôi đã uỷ thác cho một ủy ban

gồm mười hai vị Hồng y và Giám mục, do Đức Hồng y Joseph Ratzinger làm chủ tịch, nhiệm vụ soạn thảo một đề cương chuẩn bị cho sách giáo lý theo yêu cầu của các nghị phụ Thượng Hội đồng. Một hội đồng biên tập, gồm bảy vị Giám mục giáo phận là những chuyên gia thần học và dạy giáo lý, đã được thành lập để giúp ủy ban trong công việc này.

Với nhiệm vụ đề ra những nguyên tắc chỉ đạo và quan tâm xúc tiến công việc, ủy ban đã chăm chú dõi theo tất cả quá trình biên soạn của chín bản văn nối tiếp nhau. Về phần mình, hội đồng biên tập đảm nhận nhiệm vụ viết bản văn, sửa đổi theo yêu cầu của ủy ban và lưu ý đến nhận xét của các nhà thần học, các người diễn giải đạo lý Kitô giáo, các học viện, nhất là của các Giám mục trên toàn thế giới, nhằm hoàn chỉnh bản văn. Trong hội đồng, các ý kiến khác nhau đã được đem ra đối chiếu một cách rất hữu ích. Nhờ đó, bản văn được thêm phong phú, đồng thời vẫn bảo đảm sự thống nhất và đồng bộ.

Bản dự thảo đã được gửi đến tất cả các Giám mục Công giáo, các Hội đồng Giám mục hay Thượng Hội đồng, các học viện thần học và dạy giáo lý để tham khảo ý kiến. Cách chung, bản dự thảo đã được hàng Giám mục tiếp nhận rất thuận lợi. Có thể khẳng định rằng Sách Giáo Lý này là kết quả cộng tác của toàn thể hàng Giám mục Hội Thánh Công giáo. Các ngài đã quảng đại đáp lại lời mời gọi của chúng tôi để tham gia trách nhiệm trong một sáng kiến liên hệ chặt chẽ đến đời sống Hội Thánh. Sự hưởng ứng của các Giám mục làm chúng tôi rất vui mừng, vì bấy nhiêu tiếng nói tập hợp lại đã tạo nên như một “bản giao hưởng đức tin”. Việc thực hiện Sách Giáo Lý này cho thấy rõ tính tập đoàn của hàng Giám mục và chứng thực tính Công giáo của Hội Thánh.

3. PHÂN CHIA ĐỀ MỤC

Sách Giáo Lý phải trình bày một cách trung thành

và có hệ thống đạo lý của Thánh Kinh, của Thánh Truyền sống động trong Hội Thánh, của Huấn Quyền chân chính, cũng như gia sản thiêng liêng của các Giáo phụ, các Thánh tiến sĩ, và các Thánh nam nữ trong Hội Thánh, nhờ đó các mầu nhiệm Kitô giáo được hiểu biết tốt hơn và đức tin của dân Thiên Chúa được kiện toàn. Cần phải đề ra sự lý giải thích đáng cho các công bố về đạo lý mà Chúa Thánh Thần đã gọi lên cho Hội Thánh qua các thời đại. Hơn nữa, Sách Giáo Lý cũng phải là một trợ giúp cho việc lấy ánh sáng đức tin soi sáng những hoàn cảnh mới và những vấn đề chưa được đặt ra trong quá khứ. Vì thế Sách Giáo Lý này sẽ gồm cả những điều mới lẫn điều cũ (x. Mt 13,52), bởi đức tin luôn luôn là một và luôn luôn là nguồn mạch của những ánh sáng mới.

Để đáp ứng hai đòi hỏi ấy, Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo, một mặt lấy lại cách sắp xếp “cũ”, đã trở thành truyền thống mà Sách Giáo Lý của thánh Piô V đã theo, và chia nội dung thành bốn phần: *Kinh Tin Kính*; *Phụng vụ thánh*, đứng đầu là các bí tích; *Luân lý Kitô giáo*, được trình bày dựa trên Mười Điều Răn; cuối cùng là *Kinh nguyện Kitô giáo*. Tuy nhiên, đồng thời, nội dung thường được trình bày theo cách “mới” để đáp ứng các yêu cầu của thời đại chúng ta.

Bốn phần có liên hệ chặt chẽ với nhau: mầu nhiệm Kitô giáo là đối tượng của đức tin (*Phần thứ nhất*); mầu nhiệm ấy được cử hành và được truyền thông qua các hành động phụng vụ (*Phần thứ hai*); mầu nhiệm ấy hiện diện để soi sáng và nâng đỡ con cái Thiên Chúa trong các việc làm của họ (*Phần thứ ba*); mầu nhiệm ấy đặt nền móng cho kinh nguyện của chúng ta, mà tiêu biểu đặc biệt là kinh Lạy Cha, và tạo thành đối tượng cho lời cầu xin, ca ngợi và chuyển cầu của chúng ta (*Phần thứ tư*).

Chính phụng vụ là kinh nguyện; chỗ chính đáng để tuyên xưng đức tin là trong cử hành phụng vụ. Ân sủng, hoa trái của các bí tích, là điều kiện

không thay thế được trong đời sống luân lý Kitô giáo, cũng như đức tin là điều kiện để tham dự phụng vụ của Hội Thánh. Nếu đức tin không được triển khai bằng việc làm, thì đó là đức tin chết (x. Gc 2,14-26) và không thể mang hoa quả dẫn đến sự sống vĩnh cửu.

Đọc Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công giáo, chúng ta có thể nắm được sự thống nhất tuyệt vời của mầu nhiệm của Thiên Chúa, và kế hoạch cứu độ của Ngài, cũng như vị trí trung tâm của Đức Kitô Giêsu, Con Một Thiên Chúa, được Chúa Cha sai đến, làm người trong lòng Đức Trinh Nữ Maria rất thánh, nhờ quyền năng Chúa Thánh Thần, để trở thành Đấng Cứu Độ chúng ta. Đã chết và đã sống lại, Người luôn hiện diện trong Hội Thánh của Người, nhất là trong các bí tích. Chính Người là nguồn mạch thật của đức tin, là mẫu mực của đời sống luân lý Kitô giáo và là Thầy dạy chúng ta cầu nguyện.

4. GIÁ TRỊ ĐẠO LÝ CỦA BẢN VĂN

Ngày hai mươi lăm tháng Sáu năm nay, chúng tôi đã phê chuẩn, và hôm nay chúng tôi lấy Quyền Tông Đồ của chúng tôi truyền phổ biến Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo. Đây là bản trình bày đức tin Hội Thánh và đạo lý Công Giáo, được Thánh Kinh cũng như Truyền Thống Tông Đồ và Huấn quyền Hội Thánh xác nhận hoặc soi sáng. Chúng tôi tuyên bố đây là quy luật vững chắc để truyền dạy đức tin, và do đó là một dụng cụ chính đáng cho sự hiệp thông trong Hội Thánh.

Ước gì quyển sách này giúp ích cho công cuộc canh tân mà Chúa Thánh Thần không ngừng kêu gọi Hội Thánh của Thiên Chúa, Thân Thể Đức Kitô, thực hiện trên đường lữ thứ tiến về ánh sáng rực rỡ của Nước Trời!

Việc phê chuẩn và công bố Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo thuộc về thừa tác vụ mà người kế nhiệm thánh Phêrô muốn cống hiến cho Hội Thánh Công giáo, cho tất cả các Giáo Hội địa

phương đang sống hòa hợp và hiệp thông với Toà Thánh Rôma: nghĩa là thừa tác vụ để nâng đỡ và củng cố đức tin cho tất cả các môn đệ Chúa Giêsu (x. Lc 22,32), cũng như tăng cường các mối dây hợp nhất trong cùng một đức tin tông truyền.

Vì vậy, chúng tôi xin các mục tử của Hội Thánh cũng như các tín hữu hãy đón nhận Sách Giáo Lý này trong tinh thần hiệp thông và chuyên cần sử dụng sách này trong khi chu toàn sứ vụ loan báo đức tin và kêu gọi người ta sống theo Tin Mừng. Sách Giáo Lý này được trao cho họ để làm bản tham chiếu chắc chắn và có thẩm quyền trong việc giảng dạy đạo lý công giáo, và cách riêng, trong việc soạn các sách giáo lý địa phương. Sách này cũng được trao cho mọi tín hữu muốn biết rõ hơn về những điều phong phú khôn lường của ơn cứu độ (x. Ep 3,8). Sách này muốn nâng đỡ những nỗ lực đại kết, được khởi xướng từ ao ước thánh thiện muốn đạt tới sự hợp nhất tất cả các Kitô hữu, qua việc nêu rõ sự mạch lạc hài hoà lớn lao và kỳ diệu của đức tin công giáo. Cuối cùng, Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo được trao cho tất cả những ai thắc mắc về niềm hy vọng nơi chúng ta (x. 1 Pr 3,15) và muốn biết Hội Thánh Công Giáo tin gì.

Sách Giáo Lý này không có ý định thay thế các sách giáo lý địa phương được phê chuẩn bởi giáo quyền, bởi các Giám mục giáo phận và các Hội Đồng Giám Mục, nhất là khi đã được Tòa Thánh phê chuẩn. Sách này có ý khích lệ và giúp soạn thảo những sách giáo lý mới ở từng địa phương theo những hoàn cảnh và văn hóa khác nhau, nhưng vẫn lưu tâm gìn giữ sự hợp nhất trong đức tin và lòng trung thành với đạo lý công giáo.

KẾT LUẬN

Để kết thúc văn kiện giới thiệu Sách Giáo Lý của Hội Thánh Công Giáo, chúng tôi cầu xin Đức Trinh Nữ Maria rất thánh, Mẹ Ngôi Lờ Nhập Thể và Mẹ Hội Thánh, lấy lời chuyển cầu đầy quyền

năng của Mẹ mà nâng đỡ công việc dạy giáo lý của toàn thể Hội Thánh trên mọi cấp độ, trong giai đoạn này, khi Hội Thánh được mời gọi có một nỗ lực mới trong công cuộc Phúc Âm hóa. Xin cho ánh sáng đức tin chân thật giải thoát nhân loại khỏi cảnh u tối và nô lệ của tội lỗi, và dẫn đưa họ đến sự tự do duy nhất đúng nghĩa (x. Ga 8,32), nghĩa là sự tự do của đời sống trong Chúa Giêsu Kitô, thể hiện ở đời này dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, và hướng về sự sung mãn của hạnh phúc được chiêm ngưỡng Thiên Chúa mặt giáp mặt trong Nước Trời (x. 1 Cr 13,12; 2 Cr 5,6-8).

Ban hành ngày mười một tháng Mười, năm 1992, nhân dịp kỷ niệm 30 năm ngày khai mạc Công đồng Vaticanô II, năm thứ 14 triều đại giáo hoàng của chúng tôi.

GIOAN PHAOLÔ II

[1]ĐGH Gioan XXIII, *Diễn văn* khai mạc Công đồng Vaticanô II, ngày 11/10/1962: AAS 54 (1962) 788-791.

[2]ĐGH Phaolô VI, *Diễn văn* bế mạc Công đồng Vaticanô II, ngày 8/12/1965: AAS 58 (1966), 7-8.

[3]ĐGH Gioan Phaolô II, *Diễn văn* ngày 25/1/1985: *L'Osservatore Romano*, ngày 27/1/1985.

[4]Thượng Hội đồng Giám mục (Khóa bất thường, 1985), *Báo cáo tổng kết*, ngày 7/12/1985: *Enchiridion Vaticanum* 9, II, B, a, n. 4, p. 1758, n. 1797.

[5]ĐGH Gioan Phaolô II, *Diễn văn* bế mạc Thượng Hội đồng Giám mục (Khóa bất thường), ngày 7/12/1985, n.6: AAS 78 (1986), 435.

TRƯỜNG CA Về Đất Hứa

Dân Do Thái ngày xưa về Đất Hứa

Trên đường rừng rông rã bốn mươi năm

Rắn rượt, hùm beo, hổ rống voi gầm

Rồi sa mạc toàn cát khô nắng cháy;

Có những lúc cuồng phong rồi sấm dậy

Rồi mưa tuôn dồn dập, tối âm u

Nóng rát phỏng da, cổ khát cháy, môi khô

Ngàn đe dọa của quân thù truy sát.

Rồi cha mẹ, rồi anh em ngã ngục

Trên đường trường xiêu bạt bốn mươi năm...

Có lúc oán than, có lúc yếu lòng

Nên cuồng ngạo Maisen cùng Thiên Chúa:

Thà cúi chịu cả cuộc đời nô lệ

Còn hơn là thiếu thốn giữa hoang vu

Đói khát, đau thương, tất tưởi, nhục nhằn

Nhìn bốn hướng, muôn phương trời vô định...

Maisen thánh đức, Josuê dũng mãnh,

Có Cột Mây, có Cột Lửa dẫn đường,

Có Manna thịt chim cắt thần lương

Có nước mát khi gậy thần Maisen gõ đá...

Mà, Do Thái vẫn con tim chai đá

Nhớ cuộc đời, nhớ thế hệ cuồng si

Nhớ tiền tình và nhớ những đam mê

Vẫn réo gọi toàn dân về nô lệ...

Nhưng Thượng Đế vì yêu thương nhân thế

Đã hứa cho Do Thái làm dân riêng

Để ngàn sau Con Thiên Chúa giáng trần

Sẽ cứu chuộc cả ngàn dân lưu lạc...

x X x

Và Do Thái vượt thành trình Sa Mạc

Đã trở thành một dân tộc hùng anh

Chiến lũy, biên cương, binh dũng, tướng hùng

Từng khiếp vía quân thù trên chiến địa...

x X x

Và hôm nay ta trở về Đất Hứa

Cũng đường trần rông rã mấy mươi năm

Cũng đau thương, cũng đói rách, nhọc nhằn

Cũng cuồng vọng, cũng trăm lần vô vọng

Cũng có lúc yếu lòng trong cuộc sống
 Cũng than van, oán trách cả trời xanh
 Mà tin yêu là giá cuộc hành trình
 Có Thánh Thể là Manna nuôi dưỡng
 Có Lời Chúa: nước trường sinh sự sống
 Có Thánh Kinh kho lẫm của ngàn thu
 Có tình thương hiền mẫu Maria
 Có Hội Thánh đồng hành trên dương thế...

Dẫu mệt mỏi trên hành trình lữ thứ
 Cứ vui đi miệng hát khúc hoan ca
 Vững niềm tin vào Thượng Đế là cha
 Đã đoan hứa cho ta làm miêu duệ !
 Ôi lạy Chúa ! Chắp tay con nguyện hứa
 Vững niềm tin vào lượng cả từ bi
 Không thở than không bắt chước Eli (1)

Muốn từ bỏ hành trình về Ô-Rép
 Xin cho con bình an làm sản nghiệp
 Xin cho con nghị lực để về nguồn
 Xin cho con tâm huyết để yêu thương:
 Yêu Thượng Đế và yêu thương nhân thế;

x X x

Về Đất Hứa, con vui Về Đất Hứa.

• ĐỖ LƯU KHÁNH

PORTA FIDEI

Tông thư – Tự sắc

của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, công bố Năm Đức Tin 2012 – 2013

1. “Cánh cửa đức Tin” (x. Cv 14, 27) dẫn vào đời sống kết hiệp với Thiên Chúa, đồng thời mở ra con đường bước vào Giáo hội, vẫn luôn mở rộng cho chúng ta. Chúng ta có thể bước qua ngưỡng cửa đó khi Lời Chúa được loan báo và để cho ơn biến đổi uốn nắn tâm hồn. Bước qua cánh cửa đó là dẫn bước vào một cuộc hành trình kéo dài suốt đời. Hành trình này bắt đầu bằng bí tích Rửa Tội (x. Rm 6, 4), nhờ đó chúng ta có thể gọi Thiên Chúa là Cha, và hoàn tất với việc vượt qua cái chết, tiến đến sự sống đời đời, là hoa quả sự phục sinh của Chúa Giêsu, Đấng đã dùng ơn Chúa Thánh Thần mà muốn cho tất cả những ai tin nơi Người đều được thông phần vào vinh quang của Người (x. Ga 17, 22). Tuyên xưng niềm tin nơi Chúa Ba Ngôi – Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần – chính là tin vào một Thiên Chúa duy nhất, Đấng là Tình yêu (x. 1 Ga 4, 8): Chúa Cha, khi đến thời viên mãn, đã sai Con của Người đến cứu độ chúng ta; Chúa Giêsu Kitô đã chuộc tội trần gian trong máu nhiệm sự chết và phục sinh của Người; Chúa Thánh Thần dẫn dắt Giáo hội qua các thời đại, đang khi mong chờ cuộc quang lâm vinh hiển của Chúa.

2. Khi bắt đầu đảm nhận sứ vụ Kế vị Thánh Phêrô, tôi đã nhắc đến việc cần phải tái khám phá hành trình đức Tin để luôn làm nổi bật niềm vui và niềm hưng phấn mới của việc gặp gỡ Đức Kitô. Trong *Bài giảng Thánh lễ khai mạc sứ vụ Giáo hoàng*, tôi đã nói: “Toàn thể Giáo hội và các Mục tử trong Giáo hội, cũng như Đức Kitô, phải lên đường để đưa con người ra khỏi sa mạc, đến nơi có sự sống, đến việc làm bạn với Con Thiên Chúa, đến với Đấng ban cho chúng ta sự sống, sự sống dồi dào” [1]. Tuy nhiên, các Kitô hữu lại thường quan tâm nhiều hơn tới những kết quả của sự dẫn

thân về phương diện xã hội, văn hóa và chính trị, cứ tưởng rằng đức Tin là tiền đề hiển nhiên của đời sống xã hội. Nhưng thực tế cho thấy tiền đề ấy không chỉ không còn được coi là hiển nhiên nữa mà thậm chí còn thường bị phủ nhận. [2]. Trong khi ngày xưa, có thể nhận ra một hệ thống văn hóa thống nhất, được nhiều người chấp nhận, có tham chiếu nội dung đức Tin và những giá trị chịu ảnh hưởng của đức Tin, thì ngày nay, trong các lãnh vực lớn của xã hội có lẽ không còn như vậy nữa, do cuộc khủng hoảng sâu sắc về đức Tin đã ảnh hưởng tới nhiều người.

3. Chúng ta không thể chấp nhận để muối nhạt đi và ánh sáng bị che khuất (x. Mt 5, 13-16). Con người ngày nay, cũng giống như người phụ nữ Samaria, có thể cũng lại cảm thấy cần phải đến bên giếng nước để lắng nghe Chúa Giêsu, Đấng mời gọi hãy tin vào Người và múc lấy nước hằng sống từ Người trào ra (x. Ga 4, 14). Chúng ta phải tìm lại niềm vui thích nuôi dưỡng mình bằng Lời Chúa được Giáo hội trung thành truyền lại, và bằng Bánh Hằng Sống, được ban cho để nâng đỡ tất cả những ai làm môn đệ Chúa (x. Ga 6, 51). Quả thật, giáo huấn của Chúa Giêsu vẫn còn vang dội mạnh mẽ trong thời đại chúng ta: “Các con hãy làm việc không phải để được của ăn hay hư nát, nhưng để được lương thực thường tồn” (Ga 6, 27). Câu hỏi đã được mọi người nghe Chúa nói đặt ra, cũng là câu hỏi của chúng ta ngày nay: “Chúng tôi phải làm gì để thực hiện những việc Thiên Chúa muốn?” (Ga 6, 28). Chúng ta biết Chúa Giêsu trả lời ra sao: “Việc Thiên Chúa muốn là: Anh em hãy tin vào Đấng mà Người đã sai đến” (Ga 6, 29). Vậy, tin vào Chúa Giêsu Kitô chính là con đường chắc chắn đạt tới ơn cứu độ.

4. Từ những điều nói trên, tôi quyết định mở một *Năm Đức Tin*. *Năm Đức Tin* sẽ bắt đầu từ ngày 11 tháng Mười 2012, nhân kỷ niệm 50 năm khai mạc Công đồng Vatican II, và sẽ kết thúc vào ngày đại lễ Chúa Kitô Vua Vũ Trụ, 24 tháng Mười Một 2013. Ngày 11 tháng Mười 2012, cũng sẽ diễn ra lễ kỷ niệm 20 năm xuất bản Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công giáo*, được vị Tiền nhiệm của tôi, Đức Chân phước Giáo hoàng Gioan Phaolô II [3] ban hành, với mục đích trình bày cho mọi tín hữu sức mạnh và vẻ đẹp của đức Tin. Văn kiện này là thành quả đích thực của Công đồng Vatican II. Thượng Hội đồng Giám mục khóa họp ngoại thường năm 1985 đã mong ước văn kiện này được sử dụng trong việc dạy giáo lý [4]; và toàn thể hàng Giám mục của Giáo hội Công giáo đã cộng tác thực hiện văn kiện này. Chính tôi cũng đã triệu tập Đại hội toàn thể Thượng Hội đồng Giám mục vào tháng Mười năm 2012 về đề tài *Tân Phúc âm hóa để thông truyền đức Tin Kitô giáo*. Đây sẽ là một cơ hội thuận lợi để đưa toàn Giáo hội bước vào một giai đoạn suy tư đặc biệt và tái khám phá đức Tin. Đây không phải lần đầu tiên Giáo hội được kêu gọi cử hành *Năm Đức Tin*. Vị Tiền nhiệm đáng kính của tôi, Tới tở Chúa Phaolô VI cũng đã ấn định *Năm Đức Tin* tương tự vào năm 1967, để kỷ niệm cuộc tử đạo của hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, nhân 1900 năm cuộc làm chứng cao cả của các ngài. Đức cố giáo hoàng đã nghĩ đến việc kỷ niệm này là một thời điểm long trọng để toàn thể Giáo hội chính thức và chân thành “tuyên xưng cùng một đức Tin”; ngoài ra, ngài mong muốn đức Tin được củng cố “về phương diện cá nhân cũng như tập thể, có tự do và ý thức, nơi nội tâm cũng như bên ngoài, khiêm tốn và chân thành” [5]. Ngài tin rằng bằng cách này toàn thể Giáo hội sẽ “ý thức rõ rệt hơn về đức Tin của mình, để làm tươi mới đức Tin, thanh luyện, củng cố và tuyên xưng đức Tin” [6]. Những xáo trộn lớn diễn ra trong *Năm Đức Tin* ấy càng cho thấy rõ cần phải có một cuộc cử hành như thế. *Năm Đức Tin* ấy đã kết thúc với Bản *Tuyên xưng Đức Tin của Dân Chúa* [7], cho thấy có biết bao nội dung cốt yếu từ các thế kỷ qua, vốn là gia sản của mọi tín hữu, cần phải được củng cố, hiểu biết và ngày càng đào sâu hơn, để đưa ra chứng từ phù hợp với hoàn cảnh lịch sử đã khác xưa.

5. Trong một số khía cạnh, vị Tiền nhiệm đáng kính của tôi đã coi *Năm Đức Tin* ấy như “một hệ quả và là một yêu cầu của thời hậu Công đồng” [8], ngài ý thức rõ về những khó khăn nghiêm trọng của thời đại, nhất là về việc tuyên xưng đức Tin chân thật và sự giải thích đức Tin đúng đắn. Tôi cho rằng việc khởi sự *Năm Đức Tin* trùng với dịp kỷ niệm 50 năm khai mạc Công đồng Vatican II có thể là một cơ hội thuận lợi để hiểu rằng các văn kiện Công đồng, được các Nghị phụ để lại như di sản, - theo như lời Chân phước Gioan Phaolô II - “không hề mất giá trị và vẻ ngời sáng”. Các văn kiện ấy cần phải được đọc một cách đúng đắn, được phổ biến rộng rãi và tiếp nhận thấu đáo như những văn kiện quan trọng và mang tính quy phạm thuộc Huân quyền, trong Truyền thống của Giáo hội... Hơn bao giờ hết tôi cảm thấy nghĩa vụ phải nói rõ Công đồng chính là *hồng ân Giáo hội được hưởng trong thế kỷ XX*: Công đồng mang lại cho chúng ta một chiếc la bàn đáng tin cậy để định hướng trong cuộc hành trình thế kỷ đang mở ra” [9]. Tôi cũng muốn mạnh mẽ nhắc lại những gì tôi đã nói về Công đồng sau vài tháng được bầu lên kế vị Thánh Phêrô: “Nếu chúng ta đọc và đón nhận Công đồng, với sự giải thích đúng đắn, thì Công đồng ngày càng sẽ và luôn trở thành một nguồn lực lớn lao cho việc thực hiện cuộc canh tân vốn luôn cần thiết đối với Giáo hội” [10].

6. Cuộc canh tân Giáo hội cũng còn được thực hiện qua chứng từ cuộc sống của các tín hữu: quả vậy, bằng chính sự hiện diện của mình trong thế giới, các tín hữu được mời gọi làm ngời lên Lời Chân lý Chúa Giêsu để lại cho chúng ta. Chính Công đồng, trong Hiến chế tín lý *Lumen Gentium*, đã khẳng định: “Trong khi Chúa Kitô, ‘thánh thiện, vô tội, không tì vết’ (Dt 7, 26) không hề biết đến tội lỗi (x. 2 Cr 5, 21), chỉ đến mà chuộc tội cho dân (Dt 2, 17), thì Giáo hội, mang trong lòng mình những kẻ tội lỗi, vì thế, Giáo hội là thánh thiện đồng thời cũng được kêu gọi thanh luyện chính mình, không ngừng phải nỗ lực thống hối và canh tân. Giáo hội “tiến bước trong cuộc lữ hành qua những cuộc bách hại của trần thế và những an ủi của Thiên Chúa”, loan báo cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa cho đến khi Chúa đến (x. 1 Cr 11, 26). Quyền năng của Chúa Phục sinh giúp cho Giáo hội thắng vượt – với lòng nhẫn nại và yêu thương – những buồn sầu và khó khăn xảy đến cho

Giáo hội từ bên ngoài và cả từ bên trong, và trung thành bày tỏ mẫu nhiệm của Chúa giữa lòng thế giới, mẫu nhiệm ấy dù còn bị bóng tối che khuất nhưng cuối cùng sẽ đến ngày hiển lộ trong ánh quang rạng ngời” [11].

Trong viễn cảnh này, *Năm Đức Tin* là lời mời gọi hãy hoán cải một cách đích thực và được đổi mới, trở về với Chúa là Đấng duy nhất cứu độ thế giới. Trong mẫu nhiệm cái chết và phục sinh của Người, Thiên Chúa đã mặc khải trọn vẹn Tình yêu cứu độ và kêu gọi con người hoán cải cuộc sống nhờ được tha thứ tội lỗi (x. Cv 5, 31). Đối với Thánh Phaolô Tông đồ, Tình yêu ấy dẫn con người đến cuộc sống mới: “Qua phép Rửa, chúng ta đã được mai táng với Người trong sự chết, để như Chúa Kitô sống lại từ cõi chết nhờ vinh quang của Chúa Cha, chúng ta cũng sẽ được sống trong sự sống mới” (Rm 6, 4). Nhờ đức Tin, sự sống mới này làm khuôn mẫu cho toàn thể cuộc sống con người theo sự mới mẻ tuyệt đối của sự sống lại. Tùy theo mức độ sẵn sàng vâng theo ý Chúa, mọi tư tưởng và tình cảm, tâm trí và hành vi của con người dần dần được thanh luyện và biến đổi, trong một cuộc hành trình chẳng bao giờ được hoàn tất ở đời này. Đức Tin “hành động qua đức ái” (Gl 5, 6) trở thành một chuẩn mực mới giúp thông hiểu và hành động, làm thay đổi toàn thể cuộc sống con người (x. Rm 12, 2; Cl 3, 9-10; Ep 4, 20-29; 2 Cr 5, 17).

7. “Tình yêu Chúa Kitô thúc bách chúng ta” (2 Cr 5, 14): chính tình yêu Chúa Kitô đổ đầy tâm hồn chúng ta và thúc đẩy chúng ta loan báo Tin Mừng. Ngày nay cũng như xưa kia, Chúa sai chúng ta ra đi trên khắp nẻo đường thế giới để công bố Tin Mừng của Người cho mọi dân tộc trên trái đất (x. Mt 28, 19). Chúa Giêsu Kitô dùng tình yêu thu hút con người thuộc mọi thế hệ đến với Người: trong mọi thời đại, Người gọi Giáo hội đến và trao nhiệm vụ loan báo Tin Mừng, với một mệnh lệnh luôn luôn mới mẻ. Vì thế, ngày nay Giáo hội phải dẫn thân một cách thuyết phục hơn nữa qua công cuộc Tân Phúc âm hóa, để tái khám phá niềm vui đức Tin và tìm lại niềm hăng say thông truyền đức Tin. Việc dẫn thân truyền giáo của các tín hữu, vốn không bao giờ được thiếu, sẽ nhận được sức mạnh và tinh thần hăng hái qua việc hằng ngày nhận ra tình yêu của Thiên Chúa. Thực vậy, đức Tin sẽ

tăng trưởng khi biết sống đức Tin với cảm nghiệm về tình yêu đã nhận lãnh, và biết thông truyền đức Tin với cảm nghiệm về ân sủng và niềm vui. Đức Tin làm cho chúng ta trở nên phong phú, bởi đức Tin giúp tâm hồn mở rộng trong hy vọng và đem lại một chứng từ giàu sức sống: đức Tin mở cánh cửa tâm trí của tất cả những ai lắng nghe và đón nhận Lời Chúa mời gọi hãy gắn bó với Lời Chúa để trở thành môn đệ của Người. Thánh Augustinô cho biết, các tín hữu “nhờ tin tưởng mà được củng cố” [12]. Thánh Giám mục thành Hippo đã có lý khi nói như vậy. Như chúng ta biết, cuộc đời của thánh nhân là một cuộc tìm kiếm không ngừng về đẹp của đức Tin cho đến khi tâm hồn ngài tìm được sự an nghỉ trong Thiên Chúa [13]. Trong nhiều tác phẩm của mình, thánh nhân đã giải thích tầm quan trọng của việc tin và chân lý đức Tin. Những tác phẩm ấy đến nay vẫn còn là một di sản phong phú vô song, giúp biết bao người tìm kiếm Thiên Chúa gặp được con đường đúng đắn để đến được “cánh cửa đức Tin”.

Vì vậy, sở dĩ đức Tin được tăng trưởng và vững mạnh là nhờ biết tin tưởng; để đời mình được vững chắc, không có cách nào khác hơn là không ngừng buông mình vào vòng tay của một tình yêu dường như lớn lao thêm mãi, bởi tình yêu ấy phát xuất từ Thiên Chúa.

8. Nhân dịp vui mừng này, tôi muốn mời gọi anh em Giám mục trên toàn thế giới hãy hiệp nhất với Người Kế Vị Thánh Phêrô, trong thời điểm ân phúc thiêng liêng Chúa dành cho chúng ta, để nhớ lại hồng ân đức Tin quý giá. Chúng ta mong được cử hành *Năm Đức Tin* này một cách xứng đáng và sinh ơn ích. Cần tăng cường suy tư về đức Tin để giúp tất cả những ai tin vào Chúa Kitô được ý thức hơn và củng cố lòng gắn bó với Tin Mừng, nhất là vào lúc nhân loại đang sống giữa những đổi thay sâu sắc như hiện nay. Chúng ta sẽ có cơ hội tuyên xưng đức Tin nơi Chúa Phục Sinh trong các nhà thờ chính tòa và các nhà thờ trên khắp thế giới; trong các gia đình, để mỗi người cảm thấy sự đòi hỏi cấp thiết phải hiểu biết hơn nữa về đức Tin và truyền lại đức Tin ấy cho các thế hệ mai sau. Các cộng đoàn dòng tu cũng như các giáo xứ, và toàn thể những tổ chức trong Giáo hội, dù lâu đời hay mới lập, hãy tìm ra cách thức công bố Kinh Tin Kính trong *Năm Đức Tin* này.

9. Chúng ta mong ước *Năm Đức Tin* sẽ khơi dậy nơi mỗi tín hữu khát vọng *tuyên xưng* đức Tin trong sự toàn vẹn và với một niềm xác tín được đổi mới, trong niềm tin thác và hy vọng. Năm này sẽ là một cơ hội thuận lợi để tăng cường việc *cử hành* đức Tin trong phụng vụ, nhất là trong phép Thánh Thể, vốn là “chóp đỉnh mà hoạt động của Giáo hội hướng tới, đồng thời là nguồn mạch tuôn trào sức mạnh của Giáo hội” [14]. Đồng thời, chúng ta ước mong *việc làm chứng* bằng đời sống của các tín hữu sẽ tăng tiến trong sự khả tín. Tái khám phá nội dung đức Tin được tuyên xưng, được cử hành, được thể hiện qua đời sống và cầu nguyện [15], và suy tư về chính việc làm của lòng tin, đó là nhiệm vụ mỗi tín hữu phải thực hiện, nhất là trong *Năm Đức Tin* này.

Không phải là không có lý do mà trong những thế kỷ đầu tiên, các Kitô hữu phải học thuộc lòng kinh Tin kính. Các tín hữu dùng kinh này cầu nguyện hằng ngày, để không quên lời cam kết khi chịu phép Rửa tội. Với những lời mang ý nghĩa súc tích, thánh Augustinô nhắc nhở điều đó trong *Bài giảng về redditio symboli*, trao Tín biểu (Kinh Tin kính): “Tín biểu về mẫu nhiệm thánh (Kinh Tin kính) mà tất cả anh chị em cùng nhau lãnh nhận và từng người trong anh chị em hôm nay đọc lên, là những lời diễn tả đức Tin của Mẹ Giáo hội, được xây dựng vững chắc trên nền tảng vững bền là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta... Anh chị em đã lãnh nhận và tuyên đọc Tín biểu này, vậy, phải lưu giữ Tín biểu nơi lòng trí anh chị em, phải lặp lại Tín biểu khi lên giường ngủ, phải suy ngẫm Tín biểu khi ra nơi công cộng, không được quên Tín biểu khi ăn uống, ngay cả khi thân xác đã ngủ yên, thì trái tim vẫn tỉnh thức với Tín biểu này” [16].

10. Đến đây, tôi muốn phác một lộ trình giúp hiểu sâu thêm những nội dung đức Tin, không những vậy mà với những nội dung đó, còn là việc làm, qua đó, chúng ta quyết định hoàn toàn phó thác cho Thiên Chúa với tất cả tự do. Thực vậy, có sự thống nhất sâu xa giữa hành vi thể hiện đức Tin và những nội dung chúng ta tán đồng. Thánh Phaolô Tông đồ giúp đi vào bên trong thực tại này khi ngài viết: “Có tin thật trong lòng, mới được nên công chính; có xưng ra ngoài miệng, mới được ơn cứu độ” (Rm 10,10). Con tim mách bảo chúng ta rằng chúng ta có được đức Tin vì trước hết đó là

quà tặng của Thiên Chúa, và ân sủng Chúa tác động và biến đổi tận nơi sâu thẳm trong con người.

Câu chuyện bà Lidia là một dẫn chứng đầy sức thuyết phục về vấn đề này. Thánh Luca thuật lại, khi Thánh Phaolô đến thành Philipphê, ngày thứ Bảy ngài đi rao giảng Tin Mừng cho vài phụ nữ; trong số họ có bà Lidia và “Chúa mở lòng cho bà để bà chú ý những lời Phaolô nói” (Cv 16, 14). Một diễn đạt mang ý nghĩa quan trọng. Thánh Luca dạy, việc hiểu biết những nội dung đức tin thì không đủ, nếu cõi lòng, cung thánh đích thực của con người, không được ơn Chúa mở cho, nhờ đó mới có được đôi mắt để nhìn sâu xa và hiểu ra điều được loan báo chính là Lời Chúa.

Tiếp đến, việc tuyên xưng ngoài miệng cho thấy đức Tin gồm cả việc làm chứng và dẫn thân công khai. Người Kitô hữu không bao giờ được nghĩ rằng tin là chuyện riêng tư. Tin, là quyết định ở lại với Chúa để sống với Người. Một khi “ở lại với Chúa”, ta sẽ hiểu được tại sao ta tin. Chính vì đức Tin là một hành vi tự do, nên cũng đòi phải có trách nhiệm xã hội về những điều đã tin. Giáo hội, trong ngày lễ Hiện xuống, rõ ràng đã cho thấy chiều kích công khai ấy của việc tin tưởng và loan báo không chút sợ hãi về niềm tin của mình cho mọi người. Chính ơn Chúa Thánh Thần giúp chúng ta đảm đương sứ mạng, thêm sức để chúng ta làm chứng một cách trung thực và can đảm.

Tự bản thân việc tuyên xưng đức Tin là một hành vi cá nhân, đồng thời cũng mang tính cộng đoàn. Thực vậy, chính Giáo hội là chủ thể đầu tiên của đức Tin. Trong đức Tin của cộng đoàn Kitô hữu, mỗi người lãnh nhận bí tích Rửa tội, là dấu chỉ có hiệu lực về sự gia nhập đoàn dân tín hữu để được ơn cứu độ. Như Sách *Giáo lý Hội Thánh Công giáo* minh chứng: Nói “Tôi tin” là nói lên đức Tin của Giáo hội được cá nhân mỗi tín hữu tuyên xưng, cụ thể là khi chịu phép Rửa tội. Còn nói “Chúng tôi tin” là nói lên đức Tin của Giáo hội được các Giám mục tuyên xưng khi nghị hội Công đồng, hoặc khái quát hơn, được cộng đoàn tín hữu cử hành phụng vụ tuyên xưng. Tuyên xưng “Tôi tin” cũng chính là Giáo hội, Mẹ của chúng ta, đáp lại Thiên Chúa bằng đức Tin của mình và dạy chúng ta nói lên “Tôi tin” và “Chúng tôi tin” [17].

Chúng ta đã rõ, để chính bản thân *chấp nhận* đức Tin, nghĩa là hoàn toàn đồng tâm nhất trí với tất cả những gì Giáo hội đề nghị chúng ta tin, cần phải hiểu rõ những nội dung đức Tin. Sự hiểu biết về đức Tin dẫn vào toàn bộ mầu nhiệm cứu độ được Thiên Chúa mạc khải. Vì vậy việc chấp nhận đức Tin có nghĩa là, khi đã tin, chúng ta hoàn toàn tự do chấp nhận trọn vẹn mầu nhiệm đức Tin, bởi chính Chúa là Đấng bảo đảm cho mọi điều chúng ta tin. Người đã mạc khải chính mình và cho phép chúng ta được nhận biết mầu nhiệm tình yêu của Người [18].

Mặt khác, chúng ta không thể quên, trong bối cảnh văn hóa của chúng ta, có nhiều người, tuy không nhìn nhận mình có ơn đức Tin, nhưng vẫn chân thành tìm kiếm ý nghĩa tối hậu và sự thật cuối cùng về hiện hữu của mình và về thế giới. Việc tìm kiếm này thực là một “tiền đề” của đức Tin, vì nó thúc đẩy con người bước vào cuộc hành trình dẫn đến mầu nhiệm Thiên Chúa. Quả thật, bản thân lý trí con người vốn đòi hỏi về “điều có giá trị vững bền và trường cửu” [19]. Đòi hỏi này là một lời mời gọi mãi mãi, được ghi khắc không thể xóa nhòa trong tâm hồn con người, để bắt đầu một cuộc hành trình tìm gặp Đấng mà chúng ta sẽ không tìm kiếm nếu Người đã không đến gặp chúng ta [20]. Chính đức Tin mời chúng ta đến gặp Người và mở cho chúng ta bước vào cuộc gặp gỡ ấy một cách trọn vẹn.

11. Để hiểu biết một cách có hệ thống về nội dung đức Tin, mọi người đều có thể tìm thấy sự trợ giúp quý báu và không thể thiếu trong Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo*. Đó là một trong những thành quả quan trọng nhất của Công đồng chung Vatican II. Trong Tông huấn *Fidei depositum* (Kho tàng đức Tin), không phải ngẫu nhiên được ký vào ngày kỷ niệm 30 năm khai mạc Công đồng chung Vatican II, Đức Chân phước Gioan Phaolô II đã viết: “Sách Giáo lý này sẽ mang lại một đóng góp quan trọng cho công cuộc canh tân toàn thể đời sống Giáo hội... Tôi nhìn nhận Sách này như một dụng cụ giá trị và hợp pháp phục vụ sự hiệp thông trong Giáo hội và như một chuẩn mực chắc chắn để giảng dạy đức Tin” [21].

Theo đó, *Năm Đức Tin* phải thể hiện quyết tâm tái khám phá và học hỏi nội dung cơ bản của đức Tin

được trình bày trong Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* với sự tổng hợp có hệ thống và gắn bó hữu cơ. Quả thật, ở đây chúng ta thấy sự phong phú của giáo huấn mà Giáo hội đã đón nhận, gìn giữ và giới thiệu trong hai ngàn năm lịch sử của mình. Từ Kinh Thánh tới các Giáo phụ, từ các bậc Thầy về thần học cho đến các Thánh qua các thế kỷ, sách *Giáo lý* là bản ghi nhớ vĩnh viễn về biết bao cách thức Giáo hội suy ngẫm về đức Tin và tạo sự tiến triển trong giáo thuyết, nhằm giúp các tín hữu được vững vàng trong đời sống đức Tin.

Qua cách cấu trúc, Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* trình bày sự phát triển đức Tin vươn đến tận những đề tài lớn của đời sống hằng ngày. Qua các trang sách, có thể thấy điều được trình bày trong sách *Giáo Lý* không phải là một lý thuyết, nhưng là một cuộc gặp gỡ với một Người đang sống trong Giáo hội. Quả thật, sau phần Tuyên xưng đức Tin, là phần giải thích đời sống bí tích, trong đó Chúa Kitô hiện diện, hoạt động và tiếp tục xây dựng Giáo hội của Người. Nếu không có phụng vụ và các bí tích thì việc tuyên xưng đức Tin sẽ không hiệu quả, vì thiếu ân sủng nâng đỡ việc làm chứng của các Kitô hữu. Cũng vậy, giáo huấn của sách *Giáo Lý* về đời sống luân lý đạt trọn vẹn ý nghĩa nếu được đặt trong tương quan với đức Tin, phụng vụ và cầu nguyện.

12. Vì thế, trong *Năm Đức Tin*, Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo* sẽ là một công cụ đích thực nâng đỡ đức Tin, nhất là cho những người quan tâm đến việc huấn luyện các Kitô hữu, một điều rất quan trọng trong bối cảnh văn hóa ngày nay. Với mục đích ấy, tôi đã mời gọi Bộ Giáo lý đức Tin, cùng với các Cơ quan hữu trách khác của Tòa Thánh, soạn một *Bản hướng dẫn*, đề ra cho Giáo hội và các tín hữu một số chỉ dẫn để sống *Năm Đức Tin* này một cách hiệu quả và thích hợp hơn, phục vụ cho lòng tin và công cuộc truyền giáo.

Quả thật, nhiều hơn so với trước đây, đức Tin hiện đang phải đối diện với một loạt vấn đề, do nỗ lực con người đã thay đổi, nhất là ngày nay cho rằng sự chính xác hợp lý thuộc về lĩnh vực chinh phục của khoa học và công nghệ. Tuy nhiên Giáo hội không bao giờ sợ chứng minh rằng không có bất kỳ xung đột nào giữa đức Tin và khoa học

chân chính, vì cả hai đều hướng đến chân lý, mặc dù bằng những con đường khác nhau [22].

13. Một điều quan trọng trong *Năm Đức Tin* là điểm lại lịch sử đức Tin của chúng ta, được ghi dấu bằng mầu nhiệm lạ lùng về sự đan xen giữa thánh thiện và tội lỗi. Lịch sử thánh thiện cho thấy sự đóng góp lớn lao của những người, nam và nữ, cho sự tăng trưởng và phát triển cộng đoàn bằng chứng từ cuộc sống của mình, còn lịch sử tội lỗi thúc đẩy mỗi người phải thành tâm và thường xuyên hoán cải để cảm nghiệm lòng thương xót của Chúa Cha, Đấng đang đến gặp gỡ mọi người.

Lúc này, chúng ta hãy ngắm nhìn Chúa Giêsu Kitô “là Đấng khai mở và kiện toàn lòng tin” (Dt 12, 2): nơi Người mọi khổ đau và khát vọng của tâm hồn con người được hoàn tất. Niềm vui yêu thương, câu trả lời trước bị kịch khổ ải và đón đau, sức mạnh của tha thứ khi bị xúc phạm, và chiến thắng của sự sống trước hư không của sự chết, tất cả đều tìm được sự hoàn tất trong mầu nhiệm Nhập thể, mầu nhiệm Chúa làm người, chia sẻ sự yếu đuối của chúng ta để biến đổi nó bằng quyền năng sự phục sinh của Người. Nơi Đấng đã chịu chết và sống lại để cứu chuộc chúng ta, đã ngời sáng lên biết bao tấm gương đức Tin, in dấu trong suốt hai ngàn năm lịch sử cứu độ của chúng ta.

Nhờ lòng tin, Đức Maria đã đón nhận lời Thiên thần, và trong tinh thần vâng phục, Mẹ đã tin vào lời loan báo Mẹ sẽ trở thành Mẹ của Thiên Chúa (Lc 1, 38). Khi đến thăm bà Isave, Mẹ cất bài ca chúc tụng Đấng Tối Cao vì những kỳ công Người thực hiện nơi tất cả những ai đã đặt niềm tin nơi Người (x. Lc 1, 46-55). Mẹ sinh hạ người Con duy nhất trong vui mừng và lo âu, mà giờ đây Mẹ vẫn còn nguyên vẹn đồng trinh (x. Lc 2, 6-7). Tín nhiệm nơi Thánh Giuse, hôn phu của Mẹ, Mẹ mang Chúa Giêsu sang Ai Cập để cứu con khỏi cuộc bách hại của Hêrôđê (x. Mt 2, 13-15). Với đức Tin, Mẹ theo Chúa lúc Người đi rao giảng và ở với Chúa cho đến tận đồi Golgotha (x. Ga 19, 25-27). Với đức Tin, Mẹ Maria đã hưởng nếm những hoa trái của cuộc phục sinh của Chúa Giêsu, và gìn giữ từng kỷ niệm trong lòng (x. Lc 2, 19.51), và Mẹ truyền lại những kỷ niệm ấy cho Nhóm Mười hai tụ họp với Mẹ trong Nhà Tiệc ly để nhận lấy Chúa Thánh Thần.

Nhờ đức Tin, các Tông đồ đã từ bỏ mọi sự để theo Thầy (x. Mc 10, 28). Các ngài tin vào lời Chúa loan báo Nước Chúa đã đến và được thực hiện nơi Người (x. Lc 11, 20). Các tông đồ sống đời sống kết hiệp với Chúa Giêsu, Đấng dùng lời giáo huấn mà dạy dỗ các ngài, để lại cho các ngài luật sống mới, qua đó, người ta nhận ra các ngài là môn đệ của Chúa sau khi Người chịu chết (x. Ga 13, 34-35). Nhờ đức Tin, các tông đồ đã đi khắp thế giới, theo lệnh truyền mang Tin Mừng cho mọi thụ tạo (x. Mc 16, 15) và không chút sợ hãi, các tông đồ loan báo cho mọi người niềm vui Phục sinh mà chính các vị đã là những chứng nhân trung thành.

Nhờ đức Tin, các môn đệ hình thành cộng đoàn đầu tiên, quy tụ quanh giáo huấn của các Tông đồ, cùng cầu nguyện, cử hành Thánh Thể, đưa những gì mình có làm của chung để giúp đỡ những anh chị em túng thiếu (x. Cv 2, 42-47).

Nhờ đức Tin, các vị tử đạo hiến mạng sống mình làm chứng cho chân lý Phúc Âm, chân lý đã làm cho họ được biến đổi và đạt tới ơn cao trọng nhất của tình yêu là tha thứ cho những kẻ bách hại mình.

Nhờ đức Tin, những người nam và nữ đã dâng hiến đời mình cho Chúa Kitô, bỏ mọi sự để sống đơn sơ theo tinh thần Phúc Âm, vâng phục, khó nghèo và khiết tịnh, là những dấu chỉ cụ thể của niềm mong chờ Chúa sắp đến. Nhờ đức Tin, đông đảo Kitô hữu đã thúc đẩy những hoạt động bênh vực công lý để cụ thể hóa Lời Chúa, Đấng đã đến loan báo cho mọi người được giải thoát khỏi áp bức và được hưởng một năm hồng ân (x. Lc 4, 18-19).

Nhờ đức Tin, qua các thế kỷ, những người nam người nữ thuộc mọi lứa tuổi được ghi tên trong Sách Sự Sống (x. Kh 7, 9; 13, 8) đã nói lên nét đẹp khi bước theo Chúa Giêsu tại những nơi họ được kêu gọi để làm chứng về cuộc sống làm người Kitô hữu: trong gia đình, nơi làm việc, trong xã hội, khi sống ơn đoàn sủng và thực thi các thừa tác vụ họ đã được kêu gọi.

Nhờ đức Tin, chính chúng ta cũng đang sống: qua việc nhìn nhận một cách sống động Chúa Giêsu đang hiện diện trong cuộc sống chúng ta và trong dòng lịch sử.

14. Năm Đức Tin cũng sẽ là cơ hội tốt để tăng cường làm chứng bằng thực thi bác ái. Thánh Phaolô nhắc nhở: “Hiện nay đức Tin, đức Cậy, đức Mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là đức Mến” (1 Cr 13,13). Với những lời còn mạnh hơn nữa nhằm thúc giục các Kitô hữu, Thánh Tông đồ Giacôbê khẳng định: “Thưa anh em, ai bảo rằng mình có đức Tin mà không hành động theo đức Tin, thì nào có ích lợi gì? Đức Tin có thể cứu người ấy được chăng? Giả như có người anh em hay chị em không có áo che thân và không đủ của ăn hằng ngày, mà có ai trong anh em lại nói với họ: ‘Hãy đi bình an, mặc cho ấm và ăn cho no’, nhưng lại không cho họ những thứ thân xác họ đang cần, thì nào có ích lợi gì? Cũng vậy, đức Tin không có việc làm thì quả là đức Tin chết. Đàng khác, có người sẽ bảo: ‘Bạn, bạn có đức Tin; còn tôi, tôi có việc làm. Bạn thử cho tôi thấy thể nào là tin mà không có việc làm, còn tôi, qua việc làm tôi cho bạn thấy đức Tin của tôi’” (Gc 2,14-18).

Đức Tin không có đức Mến sẽ chẳng mang lại kết quả, còn đức Mến không có đức Tin, sẽ là một tình cảm luôn phó mặc cho ngờ vực. Đức Tin và đức Mến cần có nhau đến mức nhân đức này giúp cho nhân đức kia thể hiện chính mình. Thực tế có nhiều Kitô hữu hiến đời mình để yêu thương những người cô thế, bị gạt ra ngoài lề, bị loại trừ, coi họ là những người đầu tiên cần phải đến gặp và là những người chủ yếu phải được nâng đỡ, vì nơi họ phản chiếu gương mặt của chính Chúa Kitô. Nhờ đức Tin, chúng ta có thể nhận ra gương mặt Chúa phục sinh nơi những người đang mong được chúng ta yêu thương: “Tất cả những gì các con đã làm cho một trong những người anh em bé nhỏ nhất của Thầy đây, tức là các con đã làm cho chính Thầy” (Mt 25, 40): những điều Chúa nói chính là lời cảnh báo không được phép quên, và là một lời mời gọi không ngừng đáp lại tình yêu Chúa đã chăm sóc chúng ta. Chính đức Tin giúp nhận ra Chúa Kitô và chính tình yêu của Chúa thôi thúc chạy đến cứu giúp Chúa mỗi khi Người trở thành người thân cận của chúng ta trên nẻo đường cuộc sống. Được đức Tin nâng đỡ, với niềm hy vọng chúng ta hãy nhìn đến công cuộc dân thân của chúng ta trong thế giới, trong khi chờ đợi “trời mới đất mới, nơi công lý ngự trị” (2 Pr 3, 13; x. Kh 21, 1).

15. Vào cuối đời, Thánh Tông đồ Phaolô truyền cho môn đệ Timôthê “hãy nỗ lực đạt được đức Tin” (2 Tm 2, 22), với lòng kiên trì như lúc còn trẻ (x. 2 Tm 3, 15). Chúng ta hãy nghe lời mời gọi này được gửi đến mỗi người chúng ta, để đừng ai biếng nhác trong đời sống đức Tin. Đức Tin là bạn đồng hành suốt đời, đem lại một cái nhìn luôn mới mẻ để nhận ra những kỳ công Chúa đang thực hiện cho chúng ta. Nhằm nắm bắt những dấu chỉ thời đại hiện nay của lịch sử, đức Tin thúc đẩy mỗi người chúng ta trở thành dấu chỉ sống động về sự hiện diện của Đấng Phục sinh trong thế giới. Điều mà thế giới ngày nay đặc biệt cần đến, đó là chứng từ đáng tin cậy của những người được Lời Chúa soi sáng nơi tâm trí, có khả năng khai mở tâm trí của biết bao người đang khao khát Thiên Chúa và sự sống thật, sự sống vô cùng vô tận.

“Ước gì Lời Chúa hoàn tất hành trình của mình và được tôn vinh” (2 Tx 3,1): ước gì *Năm Đức Tin* này làm cho tương quan của chúng ta với Chúa Kitô vững chắc thêm mãi, vì chỉ trong Người chúng ta mới vững lòng nhìn về tương lai và được bảo đảm về một tình yêu đích thực và lâu bền. Những lời thánh Tông đồ Phêrô chiếu tỏa tia sáng cuối cùng về đức Tin: “Anh em sẽ được hơn hờ vui mừng, mặc dầu còn phải ưu phiền ít lâu giữa trăm chiều thử thách. Những thử thách đó nhằm tinh luyện đức Tin của anh em là thứ quý hơn vàng gấp bội, - vàng là của phù vân, mà còn phải chịu thử lửa. Nhờ thế, khi Đức Giêsu Kitô tỏ hiện, đức Tin đã được tinh luyện đó sẽ trở thành lời khen ngợi, và đem lại vinh quang, danh dự. Tuy không thấy Người, anh em vẫn yêu mến, tuy chưa được giáp mặt mà lòng vẫn kính tin. Vì vậy, anh em được chan chứa một niềm vui khôn tả, rực rỡ vinh quang, bởi đã nhận được thành quả của đức Tin, là ơn cứu độ con người” (1 Pr 1, 6-9). Các Kitô hữu cảm nghiệm niềm vui và đau khổ. Biết bao vị thánh đã từng trải qua nỗi cô đơn! Biết bao tín hữu, kể cả ngày nay, bị thử thách vì Thiên Chúa vẫn im lặng trong khi họ muốn được nghe lời Người an ủi! Những thử thách của cuộc sống, đang khi giúp chúng ta hiểu được mầu nhiệm Thập giá và dự phần vào đau khổ của Chúa Kitô (x. Cl 1, 24), là khúc dạo đầu cho niềm vui và hy vọng mà đức Tin dẫn đến: “Khi tôi yếu đuối, chính là lúc tôi mạnh mẽ” (2 Cr 12, 10). Chúng ta vững vàng tin tưởng mạnh mẽ Chúa Giêsu đã chiến thắng cái ác

và sự chết. Với niềm tin thác, chúng ta trao phó bản thân cho Chúa: Chúa hiện diện giữa chúng ta và chiến thắng quyền lực của ác thần (x. Lc 11, 20) và Giáo hội, cộng đoàn hữu hình của lòng Chúa thương xót, ở lại trong Chúa như dấu chỉ giao hòa rõ rệt với Chúa Cha.

Chúng ta hãy phó thác thời điểm ân sủng này cho Mẹ Thiên Chúa. Mẹ được tuyên xưng là “Có phúc vì đã tin” (Lc 1, 45).

*Ban hành tại Đền thờ Thánh Phêrô, Rôma,
ngày 11 tháng Mười 2011,
năm thứ 7 sứ vụ Giáo hoàng của tôi*

Bênêdictô XVI, Giáo Hoàng.

(Đức Thành chuyển ngữ)

Chú thích

- [1] Bài giảng Thánh lễ Khai mạc sứ vụ Phêrô của Giám mục Rôma (ngày 24 tháng Tư, 2005): AAS 97 (2005), 710, DC 102 (2005) p.547.
- [2] x. Bênêdictô XVI, Bài giảng Thánh lễ tại Terreiro do Paco, Lisbon (ngày 11 tháng Năm 2010): *Insegnamenti* VI, 1 (2010), 673, DC 107 (2010), tr. 515.
- [3] x. Gioan Phaolô II, XD. Apost. *Fidei depositum* (ngày 11 tháng Mười 1992): AAS 86 (1994), 113-118; DC 90 (1993) tr. 1-3.
- [4] x. Phúc trình kết thúc Thượng Hội đồng Giám mục ngoại thường lần thứ hai (ngày 7 tháng Mười Hai 1985), II, B, a, 4 in *Enchiridion Vaticanum*, vol. 9, n. 1797, DC 83 (1986), tr.39.
- [5] Phaolô VI, Tông huấn *Petrum et Paulum Apostolos*, nhân kỷ niệm 1900 năm cuộc tử đạo của Thánh Phêrô và Thánh Phaolô (ngày 22 tháng Hai 1967): AAS 59 (1967), 196, DC 64 (1967) col. 484-485.
- [6] *Như trên*, 198.
- [7] Phaolô VI, *Long trọng tuyên xưng Đức Tin*, Bài giảng Thánh lễ kỷ niệm 1900 năm cuộc tử đạo của Thánh Phêrô và Phaolô, kết thúc Năm Đức Tin (ngày 30 tháng Sáu 1968): AAS 60 (1968), 433 - 445, DC 65 (1968) col. 1249-1258.

- [8] Phaolô VI, *Tiếp kiến chung* (ngày 14 tháng Sáu 1967): *Insegnamenti* V (1967), 801, DC 64 (1967) col. 1162.
- [9] Gioan Phaolô II, Tông thư *Novo Millennio Ineunte* (ngày 6 tháng Giêng 2001), n. 57: AAS 93 (2001), 308, DC 98 (2001), tr. 88.
- [10] Huấn từ tại Giáo Triều Rôma (ngày 22 tháng Mười Hai 2005): AAS 98 (2006), 52, 103 DC (2006), tr. 63.
- [11] Hiến chế về Giáo hội *Lumen Gentium*, số 8.
- [12] *De utilitate credendi*, 1, 2.
- [13] x. Augustinô thành Hippo, *Confessions*, I, 1.
- [14] Hiến chế về Phụng Vụ *Sacrosanctum Concilium*, số 10.
- [15] x. Gioan Phaolô II, Tông huấn *Fidei depositum* (ngày 11 tháng Mười 1992): AAS 86 (1994), 116, DC 90 (1993), tr. 1-3.
- [16] Bài giảng 215, 1.
- [17] Sách *Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo*, số 167.
- [18] x. Hiến Chế Tín Lý *Dei Filius*, Ch. III: DS 3008-3009; Hiến Chế Tín Lý *Dei Verbum*, số 5.
- [19] Bênêdictô XVI, *Huấn từ tại Collège des Bernardins*, Paris (ngày 12 tháng Chín 2008): AAS 100 (2008), 722, DC 105 (2008), tr. 827.
- [20] x. Augustinô thành Hippo, *Confessions*, XIII, 1.
- [21] Gioan Phaolô II, Tông huấn *Fidei depositum* (ngày 11 tháng Mười 1992): AAS 86 (1994), 115et 117, DC 90 (1993), tr. 1-3.
- [22] x. Thông điệp *Fides et Ratio* (ngày 14 tháng Chín 1998), ss. 34 và 106: AAS 91 (1999), 31-32, 86-87. DC 95 (1998), tr.913 và 938.

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Faith means trust in God. I don't see God, but I believe in God. I have not yet completely understood God because I am too young, but I will learn to know Him more. That is the whole reason why we go to mass on Sunday.

MY REFLECTION ON

Faith

Faith is very important. People must have faith. If not, they don't trust in each other, and they always doubt in each other, like they do not care. If we have faith, we can do more. The word is much better if all people have faith.

If you want people to trust in you, you must tell the truth. For example, if I do the same joke all the time pretending there is a fire or pretending I am injured. What happens if that it is real? People will not believe me anymore. So the joke like that is dangerous. Lie is also dangerous. It is a sin. If I lie to my family or friends, I hurt my relationship with them and God, and I don't want that. So do not lie.

God is the truth. Jesus came to the word to show us that God is real. Jesus died on the cross to show us that His great love for

us is true. God is the truth and love, so we must trust and follow Him. Just like a sinful women in the bible, people brought her to Jesus asking Him how to punish her. Jesus did not tell them how to punish her. He did not hurt her, did not turn her down. He forgave her sin. Then the woman trusted Jesus and followed Him because she knows He loves her. So faith also means love.

My family always supports and loves me. Sometimes they joke around and make me feel that I lose my trust on them, but that is not true. They did that because they wanted us laugh and have fun. So do not doubt the ones you love. Again, never doubt the people you love.

My parents always tell me: "when you have something big to accomplish, you have to pray to God asking Him to give you faith". Faith is very important in our life. That is why I am writing this article to spread this out to people. Not all people have faith, but we can help them to have faith by telling them the truth and showing them your love.

• **ELYZA TRAN**
Thiếu Nhi Thánh Thể

ĐỨC TIN LÀ MỘT MÓN QUÀ ĐƯỢC TẶNG TRƯỞNG NHỜ LÒNG YÊU THƯƠNG

Đức Tin là một món quà Thiên Chúa ban. Nhưng bởi vì nó cũng là tiếng mỗi người đáp trả lại Thiên Chúa, nên cần phải nỗ lực phát triển nó không ngừng.

Đức Tin được nhận lãnh qua Bí Tích Thánh Tẩy là một hạt giống. Nhưng hạt giống được tạo ra chính là để thành cây. Và cây mọc lên là để sinh hoa trái.

Đức Tin không chỉ tăng trưởng qua cuộc tìm tòi những lý lẽ khoa học và triết học mới mẻ giúp khám phá ra sự hiện diện của Thiên Chúa. Đức Tin còn tăng trưởng nhờ nỗ lực noi theo gương sống của Đức Giêsu Con Người - Thiên Chúa nữa, không phải chỉ trong lúc tham dự các lễ nghi phụng tự, mà mỗi ngày trong suốt cuộc đời.

Sách Tin Mừng có viết: “Ai muốn là môn đệ Ta, hãy theo Ta”.

Đức Tin lớn lên trong cuộc sống mỗi ngày nhờ tình yêu thương. Thật vậy, lòng tin của bạn có thể giảm sút hay tiêu tan đi, khi bạn bỏ Chúa để chỉ chú trọng và nghe theo những điều trần tục, nghe theo tính ích kỷ và những đam mê của lòng mình. Bạn không thể làm tôi hai chủ. Nếu lòng tin của bạn giảm đi, thì đó là bởi vì bạn đã quay về với chính mình, là một thụ tạo trần gian, thuộc đất bụi, và bởi vì bạn đã không nỗ lực sống dưới bóng Chúa Giêsu Con Người – Thiên Chúa. Đức Tin tăng trưởng khi bạn sống gần gũi Thiên Chúa trong tâm trí.

Khi chúng ta có một người bạn phải ra đi sinh sống nơi khác xa xôi, dần dần chúng ta cũng quen đi với việc chẳng còn gặp nhau nữa, và cũng chẳng để ý gì đến nhau nữa cả.

Đức Tin tăng trưởng khi chúng ta sống mỗi ngày trong sự hiện diện của Thiên Chúa và gần gũi Ngài như gần gũi một người bạn thân thiết nhất đời vậy.

*Trích trong tác phẩm **Một Phút Cho Bạn - Un minuto Per Te**
của linh mục Gabriele Adani
được linh mục Giuse Hoàng Minh Thắng chuyển ngữ.*

Bài Giảng Tinh Tâm Cho Cộng Đoàn Vinh của Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt

Để trả lời cho câu hỏi: Ai là anh em của tôi, Chúa Giêsu đã đưa ra một câu hỏi ngược lại: Tôi là người anh em của ai, và đã dẫn dắt ông cách phải làm để trở thành anh em của người khác, đó là hãy quan tâm đến tha nhân. Đó cũng chính là đề tài sứ điệp mùa Chay năm 2012 của Đức Thánh Cha Bê-nê-đi-tô. Chúng ta hãy cùng chia sẻ sứ điệp này.

CHIA SẺ SỨ ĐIỆP MÙA CHAY

Lc 10, 25-37: Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng : "Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp ?" ²⁶ Người đáp : "Trong Luật đã viết gì ? Ông đọc thế nào ?" ²⁷ Ông ấy thưa : "Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình." ²⁸ Đức Giê-su bảo ông ta : "Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống." ^{10,29} Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giê-su rằng : "Nhưng ai là người thân cận của tôi ?" ³⁰ Đức Giê-su đáp : "Một người kia từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-khô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. ³¹ Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. ³² Rồi cũng thế, một thầy Lê-vi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. ³³ Nhưng một người Sa-ma-ri kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương. ³⁴ Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về

quán trọ mà săn sóc. ³⁵ Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói : "Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác." ³⁶ Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp ?" ³⁷ Người thông luật trả lời : "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy." Đức Giê-su bảo ông ta : "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy."

CHÚNG TA HÃY QUAN TÂM ĐẾN NHAU ĐỂ KHÍCH LỆ NHAU SỐNG BÁC ÁI VÀ LÀM VIỆC LÀNH

Cốt lõi của đạo Công giáo là bác ái. Một điểm then chốt trong chương trình sống mùa Chay là làm việc bác ái. Vì con người có hồn có xác, cho nên quan tâm đến phần xác mới chỉ là một phần của bác ái. Bác ái hoàn hảo phải là quan tâm tới phần linh hồn. Nghĩa là phải giúp tha nhân nên thánh. Đức Thánh Cha cho biết chúng ta phải quan tâm đến nhau. Đây không phải là một lời khuyên nhưng là một trách nhiệm. Đây không phải là vì anh em mà vì bản thân chúng ta, vì lợi ích của chúng ta, nhất là vì phần rỗi của chúng ta. Chúa sẽ hỏi chúng ta như hỏi Cain: "Aben, em người đâu?" Chúng ta phải trả lời với Chúa về anh em mình, chứ không thể trả lời như Cain : "Con không biết" (St 4, 9). Phải quan tâm vì đó là anh em của ta. Tuy nhiên không phải cách quan tâm nào cũng đúng. Trong đời sống hằng ngày, quan tâm có những bất cập và có những thái quá.

I. QUAN TÂM BẤT CẬP

Thời đại chúng ta là thời đại của cá nhân chủ nghĩa và tự do chủ nghĩa. Với chủ trương tự do cá nhân, nhiều người sống lạnh lùng, không quan tâm đến anh em và cho rằng đó là vì tôn trọng người khác. Cũng có người cho rằng mỗi người có phần riêng, ta không có trách nhiệm phải lo cho người khác. Chúng ta thấy có hai thái độ tiêu biểu cho việc thiếu quan tâm đến anh em.

1. *Cố ý lảng tránh.*

Đó là thái độ của thầy tư tế và thầy Lêvi trong dụ ngôn người Samaritanô nhân hậu. Nghe thấy tiếng nạn nhân rên rỉ, nhìn thấy nạn nhân nằm dở sống dở chết bên vệ đường, máu me đầm đìa, hai thầy tránh sang bên kia đường để đi tiếp. Cố ý lảng tránh để khỏi nghe tiếng rên rỉ, để khỏi nhìn thấy người bị nạn, để lương tâm khỏi áy náy.

Đây cũng là thái độ cầu an của nhiều người trong chúng ta. Cầu an nên sợ phiền lụy đến bản thân. Sợ giúp người thì mình bị mệt mỏi, bị nhỡ công việc, tốn kém thời giờ và tiền của, bị các thế lực đen tối thù nghịch. Cầu an nên nhiều người lặng im trước cái ác. Không dám lên tiếng vì sợ bị báo thù, sợ bị mất cảm tình.

2. *Lãnh đạm vô cảm.*

Đây là thái độ của nhà phú hộ đối với Lazarô. Nhà phú hộ quần là áo lượt, ngày ngày yến tiệc linh đình. Ông không hề biết có Lazarô quần áo rách rưới, mình đầy ghẻ lở, đói khát nằm ở cửa nhà (x. Lc 16, 19). Lạnh lùng vô cảm vì chỉ nhìn vào bản thân, nên không thấy người khác. Trái tim chai đá nên chẳng mấy may cảm thương một con người khốn khổ như thế. Đây chính là căn bệnh của thời đại chúng ta, thời của cá nhân chủ nghĩa. Người ta chỉ biết sống cho bản thân, bất chấp gia đình, càng bất chấp hàng xóm láng

giềng. Lãnh đạm vô cảm nên không những không quan tâm mà còn lạnh lùng khai thác người khác để làm lợi cho mình. Bóc lột sức lao động. Chiếm đoạt tài sản. Buôn bán thuốc giả. Trồng rau quả chỉ tính lợi nhuận, bất chấp sức khỏe của người tiêu dùng. Buôn bán xì ke ma túy để kiếm tiền dễ dàng, bất chấp hậu quả cho thanh thiếu niên, cho gia đình và cho xã hội. Lạnh lùng vô cảm nên họ cho rằng tất cả những tội lỗi, những sa đọa là bình thường.

II. QUAN TÂM THÁI QUÁ.

Ngược với thái độ tránh né, lạnh lùng vô cảm là thái độ quan tâm quá mức: Thái quá.

1. *Xâm phạm đời tư.*

Mỗi người có một khoảng riêng tư tối thiểu. Người quan tâm thái quá xâm phạm cả những khoảng riêng tư làm người khác mất hết tự do, tự nhiên. Thử tén chẳng hạn là việc riêng tư không ai có quyền xâm phạm.

2. *Chỉ tìm bắt bẻ.*

Không bao giờ khen ngợi điều tốt. Chỉ tìm điều xấu để bắt bẻ. Thậm chí ghét ai rồi chỉ nhìn thấy điều xấu. Cắt nghĩa xấu tất cả mọi lời nói, mọi việc làm của người khác. Không còn là quan tâm giúp đỡ, nhưng soi mói xem đối phương có lầm lỗi gì để bắt bẻ, phê phán và hạ nhục. Nghi ngờ và nghĩ xấu trước khi có chứng cứ rõ ràng. Kết án thậm tệ. Ta hãy nhớ lại lời Chúa Giêsu: "*Tôi phải ví thế hệ này với ai ? Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi lũ trẻ khác, và nói : "Tụi tôi thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa ; tụi tôi hát bài đưa đám, mà các anh không đám ngực khóc than. Thật vậy, ông Gio-an đến, không ăn không uống, thì thiên hạ bảo : "Ông ta bị quỷ ám." Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì thiên hạ lại bảo : "Đây là tay ăn*

nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi." Nhưng đức Khôn Ngoan được chứng minh bằng hành động" (Mt 11, 16-19).

Khi Chúa Giêsu trừ quỷ, dân chúng tin vào Người. Nhưng những người Biệt phái lại nói rằng Người nhờ quyền của quỷ vương Bê en dê bun. (x.Mt 12, 24; 9, 34). Vì quan tâm thái quá, nên họ luôn rình rập để gài bẫy và bắt lỗi Chúa Giêsu. Rình rập các môn đệ khi các ông tuốt lúa ngoài ruộng ăn cho đỡ đói. Rình rập xem các ngài có ăn chay không, ăn cơm có rửa tay không? Thật là quá đáng! Rồi còn âm mưu gài bẫy Chúa Giêsu bằng cách hỏi Người có nên nộp thuế không, về người chết sống lại thì lấy vợ lấy chồng thế nào, về việc kết án người phụ nữ phạm tội ngoại tình...

3. Nói lên sau lưng.

Không góp ý để xây dựng, nhưng công kích để hạ bệ. Không dám nói công khai, nhưng lại rỉ tai nhau về những chuyện xấu. Nói sau lưng chứ không nói trước mặt. Loan truyền những tin xấu, thậm chí bịa đặt ra những điều xấu để hạ bệ đối phương. Những luồng sóng ngầm gieo rắc nọc độc làm cho sức khỏe cộng đoàn bị suy yếu, làm ô nhiễm bầu khí cộng đoàn, là những loài vi khuẩn gieo mầm bệnh hoạn cho đời sống chung. Tuyên ngôn Hội dòng số 19 có qui định: "So đo, ganh tị, lẩm bẩm là những điều phải triệt để bài trừ" cũng là nhắm đến phòng ngừa thứ vi trùng gây ô nhiễm cộng đoàn.

III. QUAN TÂM ĐÚNG NGHĨA.

Giữa hai thái độ bất cập và thái quá là thái độ quan tâm thực sự theo đúng Lời Chúa dạy. Quan tâm thực sự là quan tâm để giúp đỡ tha nhân về các phương diện thể lý, tinh thần và thiêng liêng. Quan tâm như thế có thể gồm những việc sau đây.

A. QUAN TÂM XA

1. Không làm gương xấu.

Như việc đổ rác bừa bãi tuy không trực tiếp làm hại nhà hàng xóm, nhưng gián tiếp ảnh hưởng đến sức khỏe những người chung quanh. Vì vứt rác bừa bãi làm ô nhiễm môi trường, tạo điều kiện cho vi trùng sinh sôi nảy nở, gieo mầm bệnh vào môi trường. Trong cộng đoàn cũng có những loại rác rưởi làm ô nhiễm bầu khí sinh hoạt cộng đoàn. Đó là những thái độ, những lời nói thiếu xây dựng, những cử chỉ gây chia rẽ. Không trực tiếp đối đầu, chỉ băng quơ như vô tình, nhưng gieo sự nghi ngờ, e ngại và ấn tượng xấu. Tất cả là những vi khuẩn làm suy yếu sức khỏe cộng đoàn. Đó là gương xấu mà Chúa cực lực lên án: "*Khốn cho kẻ làm cho người ta vấp ngã! Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cớ cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã. Anh em hãy đề phòng*" (Lc 17, 1-3).

Nếu ta thực sự quan tâm đến anh em, muốn xây dựng cộng đoàn, ta phải tránh gương xấu trong lời nói, trong việc làm. Có những bậc cha mẹ, khi có bất đồng, cũng nói với nhau ở nơi kín đáo, tránh không cho con cái nghe thấy, vì sợ gây gương mù gương xấu. Đó chính là quan tâm xa tới tâm hồn trẻ thơ, để tránh cho trẻ thơ những tổn thương di hại đến sự phát triển tinh thần. Có những trẻ em bị bệnh tâm thần khi cha mẹ gây gổ, chia ly. Nếu ta thực sự quan tâm tới anh em, đặc biệt những người bé nhỏ, ta phải tránh việc xả vô trách nhiệm rác thải tinh thần làm ô nhiễm bầu khí huynh đệ cộng đoàn.

2. Xét mình trước khi xét người.

Muốn giúp người khác thăng tiến, phải góp ý xây dựng. Nhưng trước khi góp ý, ta phải tự xét mình. Tục ngữ khuyên ta: Trước khi nói cần uốn

lưỡi bẫy lần. Nghĩa là trước khi phê phán điều gì, phải cân nhắc kỹ lưỡng. Chúa Giêsu dạy ta phải phê phán mình trước khi xét người: “Sao anh thấy cái rác trong con mắt của người anh em, mà cái xà trong con mắt của chính mình thì lại không để ý tới ? Sao anh lại có thể nói với người anh em : ‘ *Này anh, hãy để tôi lấy cái rác trong con mắt anh ra* ’, trong khi chính mình lại không thấy cái xà trong con mắt của mình ? Hỡi kẻ đạo đức giả ! Lấy cái xà ra khỏi mắt người trước đã, rồi sẽ thấy rõ, để lấy cái rác trong con mắt người anh em !” (Lc 6, 41-42). Năng xét mình và suy nghĩ trước khi nói, ta sẽ tránh được những phê phán thiếu suy xét, gây mất bình an.

3. Tránh thiên kiến.

Thiên kiến tai hại vì nó làm cho ta có cái nhìn sai lệch. Thiên kiến là đeo kính màu đen, ta sẽ nhìn thấy thế giới toàn màu đen. Thiên kiến khiến ta chỉ nhìn thấy cái xấu ở nơi người khác. Những người biệt phái và luật sĩ có thiên kiến với Chúa Giêsu nên thấy Chúa làm gì cũng xấu, cũng sai. Gioan không ăn không uống thì họ cho rằng ông bị quỷ ám. Chúa Giêsu ăn uống với người tội lỗi thì bị họ chê là tham ăn tham uống. Đến nỗi Chúa trừ quỷ thì họ cho rằng Chúa là tướng quỷ. Ca dao Việt nam nói về thiên kiến như sau: “Ở sao cho vừa lòng người. Ở rộng người cười, ở hẹp người chê. Cao chê ngồng, thấp chê lùn. Béo chê béo trực béo tròn. Gầy chê xương sống xương sườn dơ ra”. Nếu ta đeo cặp kính thiên kiến, ta sẽ phê phán vô tội vạ. Nhưng chính ta mới là người sai lầm, cần sửa chữa. Muốn thế giới hết màu đen, ta phải bỏ cặp kính màu đen ta đang đeo trong tâm hồn.

B. QUAN TÂM GẦN

Quan tâm gần là những việc ta phải làm ngay để giúp người anh em chung quanh. Đức Thánh

Cha nhìn sự quan tâm trên 3 bình diện: trách nhiệm, hỗ tương và thăng tiến.

1. Quan tâm trách nhiệm

Quan tâm đến người khác là trách nhiệm của tôi. Tôi có nhiệm vụ trông coi anh em tôi. Tôi phải trả lời với Chúa về anh em sống quanh tôi. Vì thế phải quan tâm. Quan tâm về cả hai phương diện thể lý và thiêng liêng.

Quan tâm về phương diện thể lý: Thương người có 14 mối thì 7 mối đầu tiên đề cập đến phương diện thể lý. Đó là việc thấy được trước mắt. Thánh Gioan nói rằng: “*Nếu ai nói: ‘Tôi yêu mến Thiên Chúa’ mà lại ghét anh em mình, người ấy là kẻ nói dối; vì ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy, thì không thể yêu mến Thiên Chúa mà họ không trông thấy*” (1Ga4, 20). Cái nhìn đầu tiên bộc lộ tất cả. Vì thế quan tâm là phải giúp đỡ anh em về phương diện thể lý, với những gì ta thấy trước mắt. Đó là cái nhìn có trái tim. Nhìn và cảm thương. Thày tư tế và thày Lêvi có thể rất đạo đức. Họ tránh xa máu me để khỏi bị ô uế. Họ vội vã đi về để kịp dâng lễ vật cho Chúa. Nhưng điều chắc là họ thiếu quan tâm đến anh em, người anh em đang bị nạn. Hãy noi gương người Samaritanô nhân hậu. Ông làm tất cả những gì ông có thể. Có dầu ông xức dầu cho nạn nhân. Có ngựa ông chở nạn nhân đi cứu chữa. Ông gửi nạn nhân vào quán trọ và tìm thầy thuốc. Chưa đủ tiền thì ông hẹn sau này sẽ trả. Ông thật quan tâm. Ông coi người bị nạn như chính bản thân. Ông là một người anh em đích thực (x. Lc 10, 29-37). Chúng ta ngày nay quá nhiều việc bận rộn nên thường thoái thác quan tâm đến anh em. Hãy nhớ có nhiều việc nhưng không việc nào quan trọng bằng việc cứu giúp người. Cũng như Chúa nói, có nhiều giới răn nhưng không giới răn nào quan trọng bằng giới răn bác ái. “*Khi nghe tin Đức Giê-su đã làm cho nhóm Xa-đốc*

phải câm miệng, thì những người Pha-ri-sêu họp nhau lại. Rồi một người thông luật trong nhóm hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng : *"Thưa Thầy, trong sách Luật Mô-sê, điều răn nào là điều răn trọng nhất ?"* Đức Giê-su đáp : *"Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn quan trọng nhất và điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là : "Người phải yêu người thân cận như chính mình. Tất cả Luật Mô-sê và các sách ngôn sứ đều tùy thuộc vào hai điều răn ấy."*(Mt 22, 34-40). Hãy biết ưu tiên cho việc quan trọng nhất. Hãy chăm chú giữ điều răn quan trọng nhất.

Quan tâm về phương diện thiêng liêng: Quan tâm về phương diện thể lý đã khó. Quan tâm về phương diện thiêng liêng còn khó hơn. Nhưng quan tâm về phương diện thiêng liêng mới trọn vẹn vì giúp anh em đạt tới hạnh phúc trọn vẹn, giúp anh em phát triển con người đến tâm vóc viên mãn, đạt tới Nước Trời.

Một việc quan trọng phải làm để giúp ích thiêng liêng đó là sửa lỗi. Việc sửa lỗi nằm trong 7 mối thương linh hồn. Đó là Thứ nhất: Lấy lời lành mà khuyên người. Thứ hai: Mở dậy kẻ mê muội. Và thứ bốn: Răn bảo kẻ có tội. Việc sửa lỗi đã được Chúa Giêsu dạy bảo cách chi tiết trong Tin mừng Mt 18, 15-17: *"Nếu người anh em của anh trót phạm tội, thì anh hãy đi sửa lỗi nó, một mình anh với nó mà thôi. Nếu nó chịu nghe anh, thì anh đã chinh phục được người anh em. Còn nếu nó không chịu nghe, thì hãy đem theo một hay hai người nữa, để mọi công việc được giải quyết, căn cứ vào lời hai hoặc ba chứng nhân. Nếu nó không nghe họ, thì hãy đi thưa Hội Thánh. Nếu Hội Thánh mà nó cũng chẳng nghe, thì hãy kể nó như một người ngoại hay một người thu thuế".*

Việc sửa lỗi là một trách nhiệm. Nhưng phải được thực hành rất tế nhị. Trước hết phải kín đáo gặp riêng để thuyết phục. Nếu không thành công mới tìm thêm vài người nữa trong bầu khí thân tình, tôn trọng. Nếu đã dùng mọi cách thế mà không thành công mới phải đưa ra công khai. Ta hãy nghe những lời hết sức sâu xa của Đức Thánh Cha trong sứ điệp mùa chay 2012: "Quan tâm đến nhau" cũng bao hàm việc quan tâm đến thiện ích thiêng liêng của nhau. Ở đây, tôi muốn lưu ý một khía cạnh của đời sống Kitô giáo mà tôi cho rằng đã bị lãng quên: đó là sự sửa lỗi huynh đệ nhắm đến ơn cứu rỗi đời đời.

Nói chung ngày nay chúng ta rất nhạy cảm với khái niệm về từ thiện và quan tâm đến hạnh phúc về thân xác và vật chất của tha nhân, nhưng lại hầu như hoàn toàn im lặng về trách nhiệm tinh thần đối với anh chị em mình. Thái độ ấy không có trong Giáo Hội sơ khai và trong các cộng đoàn thực sự trưởng thành về đức tin; các cộng đoàn ấy không chỉ quan tâm đến sức khỏe thể xác của anh chị em mình, mà cả sức khỏe tâm hồn và vận mệnh tối hậu của họ nữa... Chính Chúa Kitô dạy chúng ta phải khiển trách người anh em đang phạm tội (x. Mt 18,15). Động từ dùng cho sự sửa lỗi huynh đệ - *elenchein* - cũng là động từ chỉ sứ vụ ngôn sứ của các Kitô hữu, tố cáo một thể hệ chiều theo điều ác (x. Ep 5,11). Truyền thống của Giáo Hội đã kể việc "răn bảo kẻ có tội" là một trong những việc bác ái về phần linh hồn. Điều quan trọng là phải khôi phục chiều kích này của đức bác ái Kitô giáo. Không được im lặng trước sự ác. Ở đây tôi nghĩ đến những Kitô hữu, vì nể nang người khác hay chỉ vì muốn yên thân, họ lại chiều theo nỗi trạng phổ biến, thay vì phải cảnh giác anh chị em mình về những lỗi suy nghĩ và hành động trái ngược với sự thật và không theo con đường sự thiện.

Nhưng nếu phải lên tiếng khiển trách, thì người Kitô hữu không hề bị thúc đẩy bởi tinh thần kết án hoặc tố cáo, mà luôn được tình yêu và lòng từ bi thôi thúc, phát xuất từ mối quan tâm thực sự đối với thiện ích của người khác. Thánh Tông đồ Phaolô nói: *“Nếu ai trong anh em bị bắt gặp phạm lỗi, thì anh em là những người có Thánh Thần hãy lấy tinh thần dịu dàng mà sửa chữa người ấy; và anh em hãy coi chừng đừng để mình cũng bị cám dỗ như vậy”* (Gal 6,1). Trong một thế giới mang đậm ảnh hưởng của chủ nghĩa cá nhân, cần phải tái khám phá tầm quan trọng của sự sửa lỗi huynh đệ, để cùng nhau nên thánh. ..Chúng ta luôn cần đến ánh mắt nhìn yêu thương và sửa dạy, nhận biết và thấu hiểu, phân định và tha thứ (x. Lc 22,61), như Chúa đã và đang làm với mỗi người chúng ta”. Đức Thánh Cha nhấn nhủ mọi người chúng ta phải sửa lỗi cho nhau. Việc sửa lỗi không nhằm công kích, phê phán, hạ nhục, nhưng với lòng bác ái để xây dựng và giúp nhau tiến bước trên đường thiêng liêng.

2. Quan tâm hỗ tương

Quan tâm đến nhau không phải là quan tâm một chiều từ trên xuống dưới, nhưng là quan tâm hỗ tương. Người trên quan tâm tới người dưới và người dưới quan tâm tới người trên để giúp đỡ lẫn nhau. Chúa dạy chúng ta trong Sách Châm ngôn như sau: *“Hãy khiển trách người khôn ngoan thì họ sẽ yêu mến con. Hãy khuyên bảo người khôn ngoan để họ càng khôn ngoan hơn; hãy dạy dỗ người công chính để họ hiểu biết thêm”* (Cn 9,8-9). Vì cả *“người công chính cũng sa ngã 7 lần”* (Cn 24,16); mà tất cả chúng ta đều là người yếu đuối và thiếu sót (x. 1 Ga 1,8). Vì thế, thật là rất hữu ích khi chúng ta giúp đỡ người khác và để người khác giúp đỡ mình ngõ hầu biết được sự thực về bản thân mình, cải tiến cuộc sống và bước đi ngay thẳng hơn theo

đường lối Chúa. Đây không chỉ là cần thiết mà là vấn đề sống còn vì chúng ta là một thân thể, là các chi thể trong nhiệm thể Chúa Kitô. Vì là một thân thể nên phải có trách nhiệm với nhau và cần nhờ lẫn nhau. Đầu cần tay. Tay cần chân. Một chi thể đau yếu thì tất cả cơ thể đều đau yếu. Các chi thể khỏe mạnh thì thân thể mới khỏe mạnh.

Giúp sửa lỗi lẫn nhau là sống mẫu nhiệm hiệp thông. Trong mẫu nhiệm hiệp thông công phúc của người khác cũng là công phúc của ta. Tội lỗi của người khác cũng là tội lỗi của ta. Đức Thánh Cha dạy chúng ta: *“Ở đây chúng ta chạm đến một yếu tố sâu xa của sự hiệp thông: cuộc sống của chúng ta có liên quan tới cuộc sống của người khác, cả trong điều tốt cũng như điều xấu. Tội lỗi và hành vi yêu thương đều mang chiều kích xã hội. Trong Giáo Hội là Nhiệm thể của Chúa Kitô có sự hỗ tương ấy: cộng đoàn không ngừng thống hối và cầu xin ơn tha thứ vì những tội lỗi của các thành viên, nhưng cũng luôn vui mừng vì các mẫu gương nhân đức và bác ái giữa cộng đoàn. Thánh Phaolô nói: *“Các chi thể đều chăm sóc cho nhau”* (1 Cr 12,25), vì chúng ta là một thân thể”*.

3. Quan tâm giúp nhau nên thánh

Một điều nên lưu ý là chúng ta quan tâm đến nhau, gắn bó mật thiết với nhau, yêu thương nhau không phải để thỏa hiệp với điều xấu, bao che tội lỗi, dung túng những sai trái. Đó không phải là yêu thương mà là thù ghét. Đó không phải là giúp đỡ mà là làm hại. Đó không phải là xây dựng mà là tàn phá. Hãy nhớ rằng: Người chê ta đúng là bạn ta. Người khen ta sai là kẻ thù ta. Vì thế yêu thương tích cực không phải là cảm tính. Yêu thương đích thực phải giúp nhau tiến lên trên đường trọn lành. Vì thế quan tâm sửa chữa lỗi lầm là đức bác ái cao cả vì hướng đến hạnh phúc trọn hảo. Như lời tục ngữ Việt nam:

Yêu con cho roi cho vọt, ghét con cho ngọt cho bùi.

Đời ta là một chuyến đi. Đức tin là một hành trình ngược gió ngược nước, không tiến là thụt lùi. Vì thế ta phải tiến lên không ngừng bằng phần đầu vượt qua mọi thử thách khó khăn. Ta được Chúa mời gọi: “Các con hãy nên hoàn thiện như Cha các con trên trời là Đấng hoàn thiện”. Hoàn thiện như Chúa là có tình yêu thương bác ái hoàn hảo, yêu thương hết mọi người, “cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính” (Mt 5, 45-48). Cùng khích lệ nhau tiến bước, cùng nắm tay nhau dìu nhau lên tới đức bác ái hoàn hảo, chúng ta mỗi người mỗi về, mỗi vị trí, mỗi nhiệm vụ, cùng phát triển nhiệm thể Chúa Kitô và Giáo hội đến tầm mức viên mãn như lời thánh Phaolô khuyên dạy trong thư Êphêso 4, 7-16: “Nhưng mỗi người chúng ta đã nhận được ân sủng tùy theo mức độ Đức Ki-tô ban cho. 8 Vì thế, có lời Kinh Thánh nói : Người đã lên cao, dẫn theo một đám tù ; Người đã ban ân huệ cho loài người. Người đã lên nghĩa là gì, nếu không phải là Người đã xuống tận các vùng sâu thẳm dưới mặt đất ? Đấng đã xuống cũng chính là Đấng đã lên cao hơn mọi tầng trời để làm cho vũ trụ được viên mãn. Và chính Người đã ban ơn cho kẻ này làm Tông Đồ, người nọ làm ngôn sứ, kẻ khác làm người loan báo Tin Mừng, kẻ khác nữa làm người coi sóc và dạy dỗ. Nhờ đó, dân thánh được chuẩn bị để làm công việc phục vụ, là xây dựng thân thể Đức Ki-tô, cho đến khi tất cả chúng ta đạt tới sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự nhận biết Con Thiên Chúa, tới tình trạng con người trưởng thành, tới tầm vóc viên mãn của Đức Ki-tô. Như vậy, chúng ta sẽ không còn là những trẻ nhỏ, bị sóng đánh trôi giạt theo mọi chiều gió đạo lý, giữa trò bịp bợm của những kẻ giáo

quyết khéo dùng mưu ma chước quỷ để làm cho kẻ khác lầm đường. Nhưng, sống theo sự thật và trong tình bác ái, chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện, vươn tới Đức Ki-tô vì Người là Đầu. Chính Người làm cho các bộ phận ăn khớp với nhau và toàn thân được kết cấu chặt chẽ, nhờ mọi thứ gân mạch nuôi dưỡng và mỗi chi thể hoạt động theo chức năng của mình. Như thế Người làm cho toàn thân lớn lên và được xây dựng trong tình bác ái”.

Thế giới hôm nay là thế giới vật chất. Con người đánh mất đời sống tâm linh. Người Kitô hữu phải làm chứng về Thiên Chúa bằng một đời sống siêu thoát, tìm vươn lên không ngừng về tuyệt đối trong một đời sống quên mình phục vụ anh em. Thế giới hôm nay đề cao cá nhân chủ nghĩa. Con người trở nên những ốc đảo khô khan tình người. Người Kitô hữu phải làm chứng về đức bác ái hoàn hảo trong một tình yêu vô vị lợi, tình yêu ngày càng hiệu quả góp phần xây dựng Nước Trời ngay trên trần gian này.

Mùa Chay chính là thời thuận tiện để chúng ta thực hành đức ái. Ăn chay cao quý nhất là quên mình để thực hành đức ái. Thực hành đức ái hoàn hảo là một cuộc vượt qua chính mình, từ bỏ được cái tôi ích kỷ, ghen tương, giận hờn, nóng nảy cùng mọi ý thâm độc. Cùng nhau thực hành đức ái, ta sẽ đưa mọi chi thể tiến đến tầm vóc viên mãn trong nhiệm thể Chúa Kitô.

Tác giả bài viết: ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt

Đăng trên trang web

<http://congdoanvinh.com/index.php/vi/news/Tin-Giao-hoi/Chia-se-su-diep-mua-Chay-2012-cua-Duc-Thanh-Cha-Benedicto-XVI-826/>

A Psalm of Thanksgiving

Just some questions...
 Why do we fall?
 So we might learn to pick ourselves up.
 When is the sky darkest?
 Right before the dawn of a new day.
 What happens after a storm?
 A rainbow.
 What is at the end of a dark tunnel?
 Awaits a light...
 And why is there a cross?
 For the ultimate triumph of new life.

One may find it is wise to avoid
 the fall,
 the dark,
 the storm,
 the dark tunnel,
 and the cross...

I say it is wise to thank God for those blessings.
 Blessed are those who embrace the worst,
 for the best awaits them.
 I give thanks to God that he bestows upon me the honor
 to fall,
 to bask in the dark,
 to experience the storm,
 to travel the dark tunnel,
 and to carry the cross...

Thank you God,
 for guiding me,
 and giving me a chance,
 so that I might be able to savor
 the opportunity
 to get up,
 to wake up to a new dawn,
 to see the rainbow,
 to reach the light,
 and to have new life.

Only God who can create such goodness,
 To overcome such badness.
 It is logical to thank him for the good,
 just as it is to thank him doubly for the bad.

My last question is...
 Am I really that worthy?
 Thank you God for loving me!

Lời Kinh Tạ Ơn

Con chỉ có vài câu hỏi...
 Tại sao mình ngã trong đời sống?
 Để mình có thể học cách tự mình đứng dậy.
 Khi nào bầu trời tối nhất?
 Ngay trước khi rạng đông của một ngày mới.
 Cái gì xảy ra sau khi một cơn bão?
 Một vòng cầu đẹp hình móng ngựa.
 Ở cuối một đường hầm tối đen là cái gì?
 Là một ánh sáng đang chờ đợi mình...
 Và tại sao có một cây thánh giá?
 Để qua nó, mình có thể sống một đời mới vinh quang với
 Chúa.

Người ta có thể nghĩ rằng mình khôn ngoan nếu tránh...
 Sự té ngã,
 Bóng tối,
 Một cơn bão,
 Một đường hầm tối đen,
 hay cây thánh giá...

Con tạ ơn Chúa vì Chúa đã cho con
 té ngã,
 đắm mình trong bóng tối,
 cảm giác một cơn bão,
 được đi qua đường hầm tối đen,
 và vác cây thánh giá...

Con cảm ơn Chúa vì Chúa đã cho con cơ hội để con có thể
 đứng dậy sau khi té,
 thức dậy vào rạng đông của một ngày mới,
 để nhìn thấy cầu vòng hình móng ngựa,
 để đón nhận ánh sáng,
 và được sống một đời mới vinh quang với Chúa.

Thiên Chúa tạo ra bao nhiêu sự tốt lành như vậy,
 Là để chúng ta có thể vượt qua những sự gian nan như
 vậy.
 Đó là điều hợp lý để tạ ơn Chúa cho những điều tốt đẹp,
 cũng như hợp lý để tạ ơn Chúa gấp đôi cho những điều
 gian nan.

Bây giờ câu hỏi cuối cùng của con là...
 Có phải con thật sự xứng đáng như vậy không?
 Cảm ơn Chúa đã yêu con nhiều lắm...

• JENNY NGUYEN

MUỐI CHO ĐỜI

Năm trước cha xứ đã chọn chủ đề “Hành Trình Trong Đức Ái” cho đặc san Tin yêu, tôi nghe nhưng không suy nghĩ nhiều lắm vì cho rằng: Đó là con đường đi của mọi Kitô hữu. Chỉ có thể thôi! Nhưng Tết vừa rồi về Việt Nam, tôi có dịp suy nghĩ về chủ đề “Hành Trình Trong Đức Ái,” và nhìn lại hành trình của chính mình qua một sự việc ngẫu nhiên tôi gặp tại quê hương.

Trên chuyến xe từ Sài Gòn về quê, tôi say sưa ngắm nhìn cánh đường phố Sài Gòn với biết bao sự thay đổi khác lạ và nhộn nhịp hơn xưa. Bỗng nhiên tôi giật mình vì nhìn thấy đứa cháu của tôi đang cùng với 3 người nữa đẩy chiếc xe bán khăn dạo trên đường phố. Lòng tôi chợt thất lại. Cháu tôi đang đi học cơ mà? Tại sao nó phải buôn bán như thế? Niềm vui của ngày trở lại thăm quê sau bao nhiêu năm xa cách chợt tắt ngấm. Tôi cúi đầu nhìn theo cái dáng bé nhỏ của thằng cháu khuất dần trong kính chiếu hậu của xe, lòng ngậm ngùi và buồn man mác...

Một tuần lễ sau, tôi gặp lại nó tại nhà, tôi vô cùng hạnh phúc khi biết mình đã phán đoán sai. Thật ra thằng cháu đã trưởng thành hơn tôi nghĩ. Nó đang chấp chừng vào đời bằng “Hành trình trong đức ái.” Nó và những người bạn bán dạo đều là sinh viên học cùng trường. Họ lớn lên và trưởng thành từ phong trào thiếu nhi của nhà thờ Trung Chánh. Họ mang lý tưởng của đoàn thiếu nhi công giáo biến thành hành động. Với sự nhiệt thành và sáng tạo, với trái tim giàu cảm xúc và 1 niềm tin mãnh liệt vào Chúa Kitô, họ đã đem tình thương để trao tặng, đem sự nồng ấm đến chia sẻ với những mảnh đời cơ nhỡ, những mái ấm dành cho bao nhiêu bà mẹ lỡ làng, những đứa trẻ cô cút chưa bao giờ biết cha mẹ là ai, những đứa trẻ sinh ra trong bệnh tật và bị bỏ vùi trong quên lãng.....

Cháu của tôi và những người bạn đã thành lập 1 nhóm thiện nguyện gồm 14 thành viên, và đặt tên là Heo đất- Ủ ấp yêu thương. Ban đầu, mỗi thành viên được phát 1 con heo đất và tự nuôi heo bằng đồng tiền eo hẹp của sinh viên nghèo. Bên cạnh đó, họ hàng ngày đẩy xe đi bán khăn dạo khắp đường phố để kiếm thêm thu nhập. Khăn lớn, khăn nhỏ, khăn ăn, khăn tắm...loại nào cũng có nhằm gây quỹ cho hoạt động từ thiện.

Cũng có đôi khi họ cũng gặp được những tấm lòng vàng khác đang cùng chung nhịp đập, thì lúc đó họ thật sự rất vui sướng, hoan hỉ đón nhận những vòng tay ấm áp ấy và mang đến tận nơi cho những con người đang gặp thiếu thốn.

Thông thường, cứ 2 hoặc 3 tháng họ đến thăm các em 1 lần. Trung thu vừa qua cả nhóm đã tự bỏ tiền ra để làm lồng đèn và tổ chức 1 đêm văn nghệ đặc biệt dành riêng cho các em để mang đến niềm vui cho các em như những em nhỏ khác. Tiền quỹ trong heo đất thì để mua quà tặng cho mỗi em, có nhiều thì mua nhiều, có ít thì mua ít. Điều quan trọng là những món quà nhỏ nhoi đó đã mang đến 1 niềm vui rất lớn cho các em. Chắc chắn ai cũng sẽ xúc động khi nhìn thấy những ánh mắt ngây thơ mở lớn với những nụ cười hân hoan biểu lộ trên những khuôn mặt luôn khao khát được yêu thương đó. Xét cho cùng, mọi người sinh ra đều như nhau, khác chăng là cơ hội để thăng tiến.

Trong hành trình đức ái mà các bạn sinh viên trẻ này đang làm, biết đâu đã đem đến những cơ hội và khơi lên những ngọn lửa ước mơ của những mảnh đời bất hạnh ấy, biết đâu nhờ đó chúng ta sẽ có được những tài năng cho xã hội mai sau. Nên chăng, bạn và tôi cùng suy nghĩ về các bạn trẻ này. Họ đã đánh thức tôi với lời nói của Thánh Giacôbê: “Đức tin không việc làm là đức tin chết.”

Đời người rất hữu hạn, thời gian qua đi sẽ lấy đi của chúng ta rất nhiều thứ: Sức khỏe, sắc đẹp, sự linh hoạt, sự minh mẫn....nhưng có 1 thứ mà thời gian sẽ làm phong phú thêm cho ta nếu ta biết tận dụng nó. Đó chính là yêu thương. Ước mong thời gian cho chúng ta cơ hội để cùng đồng hành trong đức ái, cho hoa trái yêu thương lan tỏa đến tất cả mọi nẻo đường của cuộc sống và để ngày cuối cùng ta được nghe câu nói ngọt ngào của Đấng mà chúng ta luôn tôn thờ: “Hãy đến với ta, vì xưa ta đói các ngươi đã cho ta ăn...”

Hy vọng nhóm bạn trẻ làm việc thiện nguyện này sẽ duy trì và phát triển được những hoạt động này. Nếu các bạn muốn cùng vui với họ và nối vòng tay lớn, bạn có thể search trên facebook với tên gọi: Heo đất-Ủ ấp yêu thương.

Hẹn gặp lại bạn trong hành trình của đức ái để cùng hát bài ca yêu thương của linh mục Nguyễn Tiến Lộc: “Gặp gỡ Đức Kitô.”

Mong lắm thay!

• ANH TUYẾT

AVE MARIA

Áo Người màu hoàng lan
 Trinh thơm mùi thạch lựu
 Môi hồng tươi nắng xuân
 Hiền dịu nét thiên thần!
 Biếc tóc xanh mây trời
 Vương vương ngàn liễu rủ
 Ánh mắt buồn xa xôi
 Lệ long lanh muôn đoá!
 Người là lan phong sắc
 Trên tuyết đỉnh non ngàn
 Không vương mùi tục lụy
 Hương ngát toả không gian!
 Người là hoa hồng tươi
 Dạt dào tình yêu mến
 Người trinh trong nguyên vẹn
 Như búp huệ trắng ngần!
 Người như hoa phượng thắm
 Rực rỡ giữa nắng hè
 Long lanh trong sương sớm
 Nồng đượm lúc chiều về!
 Người là cúc mùa thu
 Vàng tươi màu đạo hạnh
 Hồ mắt xanh thu thủy
 Tuyên vẹn như suối thơ.

Người như tuyết mùa đông
 Giữa đồi núi mênh mông
 Từ trời cao muôn đoá
 Toả châu ngọc trập trùng.
 Người là hoa Manna
 Trinh thơm mùi khiết tịnh
 Là thần lương nuôi sống
 Cả ngàn kiếp nhân sinh!
 Ave Maria!

Kính chào Vì Trinh Nữ:
 Lộng lẫy hơn ngọc ngà
 Sắc đẹp tựa ngàn hoa
 Hương trầm còn bờ ngõ!
 Xin cúi đầu quỳ tạ
 Mẹ Nữ Vương Thiên Đàng
 Với sứ thần thiên quốc
 Quì tấu lúc truyền tin:
 Kính mừng Maria!
 Nữ Đồng Trinh muôn phúc
 Thiên Chúa ở cùng Bà
 Bà là nguồn suối lạ
 Tươi gội cả trần hoàn
 Bằng ngàn ơn cứu độ!
 Kính mừng Maria!
 Bà Mẹ Chúa Thiên Đàng
 Là Nữ Vương nhân thế
 Là mạch suối bình an.

GIÁO XỨ THÁNH GIUSE KÝ SỰ

Hàng năm cứ vào dịp Tết Nguyên Đán, Giáo Xứ Thánh Giuse lại thực hiện một cuốn đặc san Tin Yêu. Cuốn báo vừa dày vừa đẹp về hình thức, bài vở bên trong lại phong phú, súc tích do nhiều cây viết hoặc với tư cách cá nhân, hoặc với tư cách đại diện một đoàn thể, một hội đoàn viết, vì vậy mà cuốn đặc san rất có giá trị cả về 2 lãnh vực văn học lẫn tài liệu. Tuy nhiên khuôn khổ và số trang của cuốn báo thì có hạn mà "Sự kiện" của Giáo Xứ xảy ra hàng năm lại rất nhiều, nếu cứ mỗi cuối năm gần thực hiện đặc san Cha xứ mới kêu gọi mọi người viết bài thì e rằng chỉ những sự việc mới xảy ra được nhắc đến, còn nếu đã xảy ra từ mấy tháng trở về trước sẽ không còn được ai nhớ tới nữa. Vì thế chúng tôi mới nảy ra ý nghĩ làm hẳn thành một bài "Ký" dài, ghi lại những sự kiện quan trọng trong suốt một năm, bắt đầu từ những ngày chuẩn bị cho tết Nguyên Đán năm trước đến những ngày chuẩn bị cho tết Nguyên Đán năm sau. Trong bài này chúng tôi xin được bắt đầu từ chuẩn bị cho tết Nhâm Thìn (2012)

Chuẩn bị đón tết Nhâm Thìn (2012), hội trường Giáo Xứ Thánh Giuse tưng bừng náo nhiệt: Bánh

chưng, bánh tét, giò thủ, giò lụa và kẻ ăn người uống. Cha Chánh Xứ cũng vui vẻ có mặt với giáo dân.

Bánh trái bán đắt như tôm tươi. Người mua bánh chưng, người mua giò thủ, người ăn phở, kẻ ăn hủ tít, người khác lại thích bánh cuốn. Rồi còn bánh khọt, gỏi cuốn, chả giò... Ôi chao đủ cả, muốn gì có nấy, chả thiếu thứ gì, cứ vui như ngày... Tết.

Mặc dù hôm nay mới là Chúa Nhật ngày 22 tháng Chạp năm Tân Mão, trước ngày đưa ông Táo về Trời 1 ngày, còn đúng 1 tuần cộng 1 ngày nữa mới là đúng ngày Mồng Một tháng Giêng năm Nhâm Thìn tức là ngày Mồng Một Tết.

HỘI CHỢ TẾT NHÂM THÌN

Mồng 1 Tết Nhâm Thìn nhằm ngày thứ Hai, mà như mọi người đều biết chúng ta đang sống ở Mỹ, sinh hoạt theo giờ giấc của Mỹ, vì thế mà dù là ngày Tết cổ truyền của ta, một ngày rất trọng đại mặc lòng, thứ Bảy, Chúa Nhật hoặc nhằm ngày lễ nghi ta có thể tổ chức Tết rằm rộ thế nào cũng không ai cấm vì Mỹ là nước tự do, nhưng thứ Hai thì quý vị nào là công nhân viên xin chịu khó đi làm cho. Nếu quý vị tự ý ở nhà ăn tết, hôm sau đi làm hăng xướng quý vị làm có thể đuối việc quý vị mà quý vị không thể kêu ca ai được, hoặc nếu có kêu ca cũng không ai giúp đỡ gì quý vị được. Đã thế đa số quý vị thường thường bậc trung ở bên Mỹ này đều là "công nhân viên sở Mỹ" cả, vì thế mà Giáo Xứ Thánh Giuse đã phải mở hội chợ Tết từ chiều thứ Bảy 28 tháng Chạp đến hết ngày Chúa Nhật 29 tháng Chạp năm Tân Mão tức là trước Tết hơn một ngày.

Ồi chào ơi, đông vui quá sức! Bãi đậu xe phía trước và phía sau Nhà Thờ được trưng dụng hết để trưng bày xe hoặc dựng lều dựng có chỗ vừa bán hàng vừa tổ chức văn nghệ giúp vui. Thú thực là Hưng Yên tôi không có đếm, mà cũng không sức đâu mà đếm nên không biết chính xác là có bao nhiêu chiếc xe được trưng bày, nhưng nghe có người nói (cũng lại chỉ là nghe hơi nôi chõ) thì có đến 7, 8 trăm chiếc. Vì thế nên xe của giáo dân tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật, cũng như của tất cả mọi người tham dự hội chợ phải đậu bên parking của trường trung học Olympic cách Nhà Thờ gần 1 cây số, rồi có xe bus đưa qua đưa lại cứ 3 phút có một chuyến rất tiện lợi cho mọi người

Sáng Chúa Nhật tham dự Thánh Lễ 10: 30 xong thì đã hơn 12 giờ trưa.

Thánh Lễ đầu năm

Kính nhớ Tổ Tiên

Xuân sang cội phúc sinh nành lộc
Tết về cây đức trở thêm hoa

Đói mờ người, tôi sang hội trường, phải kiếm cái gì bỏ vào bụng đã sau đó mới có thể phát phở đi... du xuân được. Trước quây... phở tái, phải có đến 3, 4 chục người đang đứng xếp hàng chứ không ít, người ta chen nhau đứng đợi. Mà không phải chỉ người Việt Nam mình đâu, cả đàn ông đàn bà Mỹ nữa đấy. Thế là tôi và bà xã đành ngồi chờ ở bên ngoài, chứ đông thế kia đứng đợi bao giờ mới tới phiên mình, có mà mệt chết! Ngồi đợi đến cả nửa tiếng đồng hồ sau, hàng người đứng chờ mới hơi van vãn. Bà xã bảo: "Ông ra xếp hàng chờ đi, chứ cứ ngồi đây đến tết Công Gô mới có phở mà ăn"! Tôi ra đứng vào sau chót, ấy thế mà cũng phải đến 15 - 20 phút sau mới bê được 2 tô phở về chỗ ngồi. Đứng ra thì bà xã tôi muốn ăn hủ tít, chỉ tôi ăn phở, nhưng hủ tít hết rồi đành o òr (order) 2 tô phở chứ làm sao? Có đứng chờ trước "quầy hàng" mới thấy, mình chỉ đứng chờ dựng bụng phở ra bàn ngồi ăn thôi mà đã mệt như thế, chứ những người phục vụ trong nhà bếp người ta còn mệt bằng mấy mình ấy, ai cũng tay năm tay mười, ấy thế mà vẫn rất vui vẻ chẳng ai kêu ca gì. Xin Chúa trả công bội hậu cho quý vị vì những hy sinh để mở mang Nước Chúa ngày hôm nay!

Ăn hết tô phở là lập tức thấy khỏe lại ngay, bây giờ mới đi sang "nhà lều" để được thưởng thức văn nghệ đây. Cái nhà bạt to thật là to như thế mà chật cứng người. Trên sân khấu ca sĩ ra sức mà hát, phía bên dưới ai thưởng thức văn nghệ cứ thưởng thức, còn ai bán hàng cứ bán.

Thường thức văn nghệ, chụp mấy pô hình, đi vòng vòng rửa mắt thấy như thế cũng đã tạm đủ, tôi rủ bà xã đi về. Đến trước cửa Nhà Thờ, lại leo lên xe bus dừng qua trường Olympic lấy xe đi về. Về được đến nhà thì đã gần 3 giờ PM, cứ coi như là đã qua một cái tết Việt Nam nơi xứ người vui thật là vui.

MÙA CHAY, MÙA CỦA ƠN CỨU ĐỘ

Thấm thoát lại đã vào Mùa Chay, mùa của sám hối mà cũng là mùa của ơn cứu độ. Năm nay Cha Xứ mời được một Cha dòng Chúa Cứu Thế về giảng tĩnh tâm. Cha khách giảng thật hay: Vui vẻ, lưu loát, thâm thúy khiến cho thính giả, tức là toàn thể giáo dân trong Nhà thờ ngồi nghe đến say mê. Người nào cũng như muốn "nuốt" từng lời nói của Cha giảng phòng. Nói thế không có nghĩa là Cha Xứ nhà giảng không hay đâu, Cha Xứ nhà giảng cũng tuyệt lắm: Ngắn gọn, rõ ràng, súc tích, Cha nói đến đâu là giáo dân hiểu ngay đến đó, không cần phải suy đoán. Thế nhưng... phở là ngon nhất rồi chứ gì nữa? Nhưng nếu cứ ăn phở hoài, đến khi được ăn tô bún riêu thì lại thấy bún riêu ăn cũng không kém phần thú vị, phải thế không nào?

Sau phần nghe giảng phòng là đến xưng tội. Hai Cha ngồi tòa còn con chiên xếp 2 hàng, đứng gần hết 1 vòng trong Nhà thờ. Người viết này vì già nua, chậm chạp nên chiếm được chỗ đứng chờ cuối cùng trong 1 hàng. Lậy Chúa tôi, thế này thì đến phiên mình xưng được tội chắc là đã nửa đêm. Cũng may, nhớ lời Cha Xứ giảng, vào tuần Thánh sau mỗi Thánh Lễ Chúa Nhật, Cha chỉ ưu tiên giải tội cho những người ở xa và những người già cả như... mình. Thế là tôi lặng lẽ rút êm. Hôm sau là Chúa Nhật, sau Thánh Lễ lại ra đứng xếp hàng chờ xưng tội. Xưng được tội rồi, thấy lòng mình

nhẹ nhõm như trút được gánh nặng ngàn cân. Thì mình là con nhà có đạo, làm sao mà quên được Hội Thánh có 6 điều răn thì điều răn thứ 3 và thứ 4:

3- Xưng tội trong một năm ít là một lần,

4- Chịu Mình Thánh Đức Chúa Giêsu trong mùa phục sinh.

Làm sao mà quên được chứ?!

Thứ Sáu tuần Thánh, buổi sáng trời âm u, tưởng có mưa không thể viếng 14 đàng Thánh Giá ở ngoài trời được. Không ngờ, chỉ khoảng sau 12 giờ trưa thì trời quang mây tạnh, rồi nắng lên. Đúng 2 giờ PM khởi sự đi đàng Thánh Giá thì trời thật đẹp. Giáo dân tham dự khá đông, rất sốt sắng. Đó không phải là ý Chúa hay sao?

Sau khi viếng 14 đàng Thánh Giá mọi người vào Nhà thờ. Cha Xứ cử hành các nghi thức của ngày thứ sáu tuần Thánh. Sau đó là ngắm đứng.

Đúng ra phải gọi là Ngắm Mười Lăm Sự Thương Khó Đức Chúa Giê Su mới đúng. Nhưng vì khi "ngắm" thì người ngắm phải đứng nên người ta mới quen gọi là ngắm đứng. Trước khi "ngắm đứng" thường có "đọc đoạn". Người "đọc đoạn"

cũng như những người "ngắm đứng" mặc áo dài trắng, đầu chít khăn tang, đứng trước tượng Thánh Giá, ngâm nga, buồn thảm kể lại những khổ nhục mà Đức Chúa Giê Su đã phải chịu. Sau ngắm đứng là "ngắm năm dấu đinh", còn gọi là "ngắm năm Dấu Thánh Đức Chúa Giê Su".

Kế đến là "dâng hạt". Phần này hầu hết do các bà, các chị đảm nhận. Cũng ngâm nga, buồn thảm, dâng những lời cầu xin lên Đức Bà, xin Đức Bà cầu cùng Đ.C.G Ban cho mình được mạnh sức trong linh hồn, biết yêu mến những sự thương khó ĐCG...

Chót hết là tháo khăn đem xác ĐCG xuống, táng xác ĐCG rồi hôn chân... Những nghi thức này, năm nào cũng được sự cho phép và khuyến khích của Cha Xứ nên các ông các bà, các anh các chị thực hiện rất nhiệt thành, sốt sắng và không thiếu phần cảm động.

LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II qua việc suy niệm về tình thương xót của Thiên Chúa, đã quyết định Chúa nhật thứ II phục sinh sẽ được tận hiến

để kêu gọi các tín hữu dốc lòng sùng kính lòng Chúa thương xót, và Đức Thánh Cha đã đặt tên cho Chúa nhật này là **Chúa Nhật thương xót**. Trong chiều hướng ấy, nơi Giáo xứ Thánh Giuse, Cha Xứ cũng đã cử hành Thánh lễ rất trọng thể. Trước 2 Thánh lễ 8:30 và 10:30 AM còn có 30 phút cầu Minh Thánh Chúa.

LỄ KÍNH THÁNH CẢ GIUSE, QUAN THẦY CỦA GIÁO XỨ.

Thời gian qua nhanh như "bóng câu qua cửa sổ". Ngoảnh đi ngoảnh lại, mới ăn Tết đó mà nay đã sang tháng Năm rồi, Giáo xứ Thánh Giuse lại có 1 ngày lễ lớn đó là ngày lễ kính Thánh Cả Giuse quan thầy của Giáo xứ.

Như chúng ta đã biết, hàng năm Giáo Hội Công Giáo có những 2 ngày lễ kính Thánh Cả Giuse là ngày 19 tháng 3 kính Thánh Giuse là đáng công chính và là Cha nuôi Đức Chúa Giê Su, còn ngày 1 tháng Năm kính Thánh Giuse thợ. Hai ngày lễ riêng biệt kính cùng một vị Thánh, chứng tỏ Thánh Cả Giuse được tôn kính và trọng vọng là dường nào! Đặc biệt năm nay, Chúa Nhật ngày 6 tháng Năm, Cha Xứ đã cho tổ chức rước kiệu Thánh Cả Giuse - quan thầy của Giáo xứ - trước cả 2 Thánh lễ 8:30 và 10:30 AM. Cứ tưởng đêm thứ Bảy ngày 5 tháng Năm nơi hội trường Giáo Xứ có tổ chức văn nghệ gây quỹ, đông nghẹt người đến 1, 2 giờ sáng, khuya lác khuya lợ, thì sáng hôm sau là Chúa Nhật, các Thánh Lễ sẽ thưa thớt người hay mọi người sẽ uể oải. Nhưng không ngờ, cả 2 cuộc rước kiệu và 2 Thánh Lễ đều rất đông người và rất sốt sắng.

Chuẩn bị rước kiệu
Trước tượng đài Thánh Cả Giuse

Như thế chúng tỏ lòng tôn kính Thánh Cả Giuse của từ vị Chủ Chăn cho tới giáo dân nơi Giáo Xứ Thánh Giuse đều rất nhiệt thành. Viết đến đây, tự nhiên chúng tôi sực nhớ đến mấy câu trong bài hát **Giuse Trong Xóm Nhỏ Điều Tàn** của cố Linh mục Đạo Minh dòng Thánh Giuse:

Giuse trong xóm nhỏ điều tàn,
Thuở xưa, miền Na-gia-rét Thánh gia Người vui sống.
Nêu gương cho tất cả gia đình cần lao,
Tình yêu tha thiết với cảnh đời đơn nghèo.

Và trong bài Kinh **Ông Thánh Giuse Bầu Cử** với những câu:

Chúng con xin vì nhân đức kính mến, mà Người làm bạn cùng Rất Thánh Đồng Trinh là Mẹ Chúa Trời, và là đáng chằng mắc phải tội tổ tông truyền, cùng vì lòng thương Người đã ẵm lấy Đức Chúa Giêsu, thì chúng con xin ông Thánh Giuse ghé mặt lại mà thương đến Hội Thánh, là phần sản nghiệp Đức Chúa Giêsu đã lấy Máu Thánh mình mà

chुộc. Lại xin Người dùng sức mạnh thiêng liêng và quyền phép Người, mà giúp đỡ những sự chúng con còn thiếu thốn.

Kế đến là những câu của **LỜI NGUYỆN** Kinh cầu Ông Thánh Giuse:

Chúng con lạy ơn Đức Chúa Giêsu bởi lòng thương vô cùng đã chọn lấy Ông Thánh Giuse làm bạn cùng Rất Thánh Đức Mẹ Chúa Trời. Chúng con kính chuộng Ông Thánh Giuse là quan thầy phù hộ cho chúng con ở dưới đất thì xin Chúa con ban cho chúng con được đáng ăn mừng quyền thế Người cầu bầu cho chúng con ở trên Trời . AMEN

Chỉ nội bấy nhiêu đủ chứng tỏ việc chọn Thánh Cả Giuse làm quan thầy Giáo xứ là điều rất khôn ngoan, bởi các Thánh thì đông nhưng "Thánh Cả" chỉ có một vị.

Nguyện xin Thánh Cả Giuse quan thầy hằng cầu bầu và gìn giữ chúng con và Giáo Xứ của chung con luôn, hầu sau này cùng được với Thánh Cả hát mừng ngợi khen Thiên Chúa trên Nước Thiên Đàng Amen.

PHÉP THÊM SỨC và NGÀY RƯỚC LỄ LẦN ĐẦU.

Liên tiếp hai tháng - tháng 5 và tháng 6 - nhưng thực sự cách nhau chỉ có 15 ngày, Giáo xứ Thánh Giuse đã có 2 ngày trọng đại cho các em nhỏ. Đó là ngày 27 - 5 - 2012 một số em trong Giáo xứ đã được Đức Giám Mục đặt tay ban Phép Thêm Sức, và ngày 10 - 6 - 2012 một số em nhỏ hơn đã được rước lễ lần đầu.

Hai sự kiện trọng đại xảy ra, nhưng chúng tôi chỉ là một giáo dân bình thường nên không thể đủ sự hiểu biết để giải thích về sự mâu thuẫn của Phép Thêm Sức, nên chỉ xin được trích ra đây nguyên văn một đoạn văn "tự thuật" chúng tôi đã truy tầm được ở trên "net" để mọi người cùng đọc:

Trích

Cuộc lễ hôm nay không khác gì một cuộc lễ trao guơm. Lòng con tràn trề sung sướng khi bước lên trước mặt Đức Giám mục, để lĩnh lấy dấu Thánh giá Ngài in trên trán và chính thức nhận con vào đoàn binh dũng cảm của Chúa Kitô. Dấu thánh giá ấy là biểu hiệu sự toàn thắng của Đấng Cứu Chuộc, là sức mạnh, và là bửu kiếm của Đức Chúa Thánh Thần; dấu ấy đã in trong linh hồn con, và rồi sẽ không khi nào mờ phai đi được.

Ôi, vinh dự chùng nào! Thế là ngày hôm nay con đã được chính thức mang guơm của Chúa Thánh Thần như người hiệp sĩ, và được mệnh danh là chiến sĩ của Chúa Kitô.

Ngưng trích

Đúng 15 ngày sau là Chúa Nhật 10/6/2012, tại nhà thờ Giáo xứ Thánh Giuse, Thánh lễ thứ 3 là Thánh Lễ dành cho thiếu nhi, Cha xứ lại cho một số các em nhỏ được rước lễ lần đầu sau khi các em đã lãnh nhận bí tích giải tội từ ngày hôm trước. Có thể nói đây là một niềm vui lớn không chỉ là niềm vui của Giáo xứ, của Hiáo hội mà còn là niềm hạnh phúc của các gia đình. Cuối cùng những đứa con bé bỏng đã được Chúa thương đón nhận, đã được sống trong vòng tay yêu thương của Người. Và từ đây, các em sẽ được hàng ngày trò chuyện cùng Chúa, được lãnh nhận Thần Lương của sự sống đời đời mà Đấng Quyền Năng trao ban. Vì vậy, tham dự thánh lễ ngoài phụ huynh của các em, còn có các ông, các bà đến chứng kiến một bước ngoặt trong cuộc đời của các em.

HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO MỪNG LỄ BỐN MẠNG

Ngày 28/8/2012 là ngày lễ kính Bà Thánh Monica, bốn mạng của Hội Các Bà Mẹ Công Giáo. Thật, không vị Thánh nữ nào lại thích hợp với tước vị Bốn Mạng của Hội Các Bà Mẹ Công Giáo hơn Bà Thánh Monica. Truy lùng trên Net, thấy được bài viết của **Thầy Phó Tế JB Huỳnh Mai Trác**, vậy xin được copy nguyên văn ra đây để mọi người cùng đọc:

KÍNH THÁNH MONICA

Thánh Monica là người Phi châu, sinh vào khoảng năm 332 tại Carthage. Bà kết hôn với một người ngoại đạo có chức phận nhưng tánh tình nóng nảy thô bạo và ham chơi bời. Nhờ vào đức tin Công giáo và sự nhẫn nại, bà đã cải hóa được người chồng và đem ông trở lại đạo Công giáo. Bà có

được ba người con. Người con cả là Augustin, một người thông minh tài hoa nhưng đã làm cho bà đau buồn và khóc lóc rất nhiều

Tánh tình phóng khoáng và hư đốn của Augustin lúc tuổi thanh xuân làm bà đau khổ và chua xót với những năm tháng dài đằng đẳng. Augustin công khai ăn ở với người bạn gái, theo đòi lối ăn chơi và tư tưởng vô luân của thời đại bỏ ngoài tai những lời khuyên nhủ, năn nỉ của người mẹ hiền.

Bên chỉ trong lời cầu nguyện, Monica đã có được niềm vui tràn đầy và hạnh phúc chan chứa khi người con hoang đàng trở về nhận lãnh Bí tích rửa tội. Từ đây nếp sống và tư tưởng của vị thánh tương lai Augustin ở Hippo trở thành rường cột cho Giáo Hội Công giáo.

Khi Augustin rời Phi Châu đến định cư tại Milan thì bà Monica đã quyết định đi theo với con dù Augustin đã trốn đi không lời từ biệt. Lúc bấy giờ trong thành Milan có một Giám mục nổi tiếng là thánh Ambroise, ngài đã cảm hóa được Augustin. Vị Giám mục thánh thiện này đã an ủi bà Monica: “Tôi khuyên bà cứ yên tâm, một người mẹ đã chảy quá nhiều nước mắt cho một đứa con như bà thì làm sao nó có thể hư mất được!.” Sau khi được rửa tội Augustin lại trở về Phi châu cùng với mẹ.

Đến hải cảng Ostia, gần Roma thì bà Monica đau nặng. Lúc sắp lìa đời bà trần trối với Augustin là bà không còn lý thú gì để sống ở đời nữa: “Mẹ chỉ có một mục đích, một mục đích duy nhất mà thôi là tại sao mẹ muốn sống lâu thêm ở đời này. Mẹ muốn nhìn thấy con trở thành một người Công giáo khi mẹ rời khỏi cuộc đời này. Chúa đã ban cho mẹ lời ước nguyện đó! Như vậy mẹ còn sống ở đời này làm gì nữa!” Nói xong thánh Monica từ giả cuộc đời. Bà được chôn cất tại đây. Đến thế kỷ XV thì hài cốt của bà được dời về tôn kính trong thánh đường Saint Augustin ở Roma.

Bà Thánh Monica thật là một bà mẹ tuyệt vời, vô cùng xứng đáng với tước vị Bốn Mạng của Hội Các Bà Mẹ Công Giáo

TRƯỜNG THIÊN MẪU KHAI GIẢNG NIÊN HỌC 2012-2013

Trường Thiên Mẫu của người Việt Công Giáo tại giáo xứ Thánh Giuse, Charlotte - NC, khai giảng các lớp học Việt Ngữ & Giáo Lý niên khóa 2012 - 2013 vào sáng Chủ Nhật 9-9-2012. Theo Cha Phêrô Trương Vĩnh Trị, Chánh xứ Giáo xứ Thánh Giuse đồng thời Ngài cũng là hiệu trưởng trường Thiên Mẫu cho biết số các em theo học các lớp Giáo Lý và Việt Ngữ năm nay đông hơn những năm trước, đã tăng lên tới trên 41%. Trả lời câu phỏng vấn của ông Bùi Văn Bằng - Phóng viên đài truyền hình SBTN - Lý do nào làm cho Cha quan tâm tới việc dạy Việt Ngữ cho các em? Câu hỏi đã được Cha Hiệu Trưởng trả lời: Mặc dù hiện tại đang ở bên Mỹ này, tiếng Mỹ có thể nói là tiếng mẹ đẻ của các em, nhưng nguồn gốc của các em vẫn là người Việt Nam, dòng máu của các em vẫn là dòng máu Việt Nam, nên dù ở bất cứ đâu và bất cứ lúc nào, các em vẫn cứ là người Việt Nam vì thế

mà các em phải nói được tiếng Việt và đọc được, hiểu được chữ Quốc ngữ.

Nói đến SBTN, chúng tôi thấy cũng nên nói thêm một chút về chi nhánh của đài truyền hình này mới được thành lập ở thành phố Charlotte chừng hơn 1 năm nay, thì thấy: Nếu TV của quý vị có gắn thêm ăng ten bắt được làn sóng của SBTN thì ngoài việc quý vị biết được những sự việc xảy ra ở thành phố nhà do nhóm phóng viên của SBTN ở Charlotte tường thuật, tỉ như những ngày bầu cử sớm (Voted Early) vừa rồi. Ngoài ra hàng tuần, nếu quý vị mở đài SBTN vào lúc 1:30 PM Thứ Bảy hoặc 7:30 AM Chúa Nhật quý vị sẽ theo dõi được chương trình Phúc Âm hàng tuần của Nhà Thờ Giáo xứ Thánh Giuse do Cha Chánh xứ Phêrô Trương Vĩnh Trị chia sẻ. Một chương trình rất bổ ích, không chỉ những người Công Giáo có đến Nhà Thờ mới được tham dự, mà cho tất cả mọi người đều được tham dự vào việc nghe Lời Chúa, Lời hằng sống.

ĐẠI HỘI THÁNH THỂ TẠI GIÁO PHẬN CHARLOTTE - NORTH CAROLINA

Giáo dân thuộc Giáo xứ Thánh Giuse năm nay tham dự Đại Hội Thánh Thể do Giáo Phận tổ chức mỗi năm một lần khá đông và rất sốt sắng. Thêm vào đó cũng nhờ có nhóm phóng viên của đài Truyền hình STBN Charlotte mà những người không tham gia trực tiếp Đại Hội được vẫn có thể... "thông công" phần nào qua những hình ảnh và những lời tường thuật được ghi chép lại. Cảm động nhất là hình ảnh Cha Chánh Xứ Phêrô Trương Vĩnh Trị hướng dẫn cộng đồng Giáo dân người Việt hội thảo làm tăng thêm sự hiểu biết và lòng đạo đức của mọi người. Chỉ riêng số Giáo dân người Việt tham dự Đại Hội Thánh Thể năm nay mà theo chị Thu Hương nhận xét đã lên tới con số hàng ngàn người. Dĩ nhiên "hàng ngàn" người này không phải của riêng Giáo Xứ Thánh Giuse mà còn của nhiều Giáo xứ khác nữa.

Chỉ cần nhìn vào những hình ảnh được ghi lại, thì người ta đã có thể khẳng định được người Công Giáo tôn kính Mầu nhiệm Thánh Thể là đường nào, vì đó chính là Minh và Máu Chúa Kitô.

HỘI CHỢ MÙA THU

Giáo xứ Thánh Giuse năm nay tổ chức Tết Trung Thu cho các em vui chơi cùng với một chương trình HỘI CHỢ MÙA THU trong 3 ngày kể từ ngày 5 đến 7 tháng 10 năm 2012.

Như Cha Hiệu Trưởng trường Thiên Mẫu khẳng định dù ở bất cứ đâu thì các em vẫn cứ là người Việt Nam, vì tổ tiên các em là người Việt Nam, dòng máu của các em là dòng máu Việt Nam, vì thế mà ngày tết của các em phải được tổ chức. Thực ra từ trước đến nay, nơi Giáo Xứ Thánh Giuse, năm nào ngày tết của các em cũng đã được tổ chức, nhưng có lẽ năm nay là xôm tụ hơn cả. Chẳng những đã nhiều trò chơi mà trò chơi nào cũng rất hấp dẫn. Cũng có múa lân và cộ đèn như mọi năm, ngoài ra còn nào là bắn súng, nhảy múa và... chúng ta hãy nhìn cảnh đang... "vẽ mặt" nơi bức hình trên để đánh giá xem có vui không? Còn bắn súng có hấp dẫn và lôi cuốn tuổi trẻ không?

Chưa hết đâu, được nối kết với tết Trung Thu của các em là Hội Chợ Mùa Thu. Mà Hội Chợ thì chung cho tất cả mọi người chứ đâu phải chỉ dành riêng cho người lớn, thế nên các em cũng tham gia vào sự "ăn uống" vừa mạnh vừa vui chẳng thua gì người lớn!

Nói đến "ăn uống" mà không nói rõ ăn uống như thế nào và ăn cái gì thì thiết tưởng dù có nói nhiều thế nào đi nữa cũng vẫn là thiếu. Ngoài những món ăn quen thuộc người ta thường thấy vào mỗi buổi sáng Chúa Nhật ở hội trường Giáo Xứ như: Phở, hủ tít, bún bò, bún riêu, bún mọc, cơm, bánh mì, bánh đúc, bánh cam, bánh ướt, chả giò... Nơi Hội Chợ Mùa Thu, giới sành ăn còn có thể được thưởng thức: Dê xào lăn, tiết canh dê, giả cầy... Thêm món gói cuốn mà chúng tôi thấy nó cũng có phần hơi khác với thứ gói cuốn thường bán.

Gỏi cuốn thường bán, chúng ta thấy bên trong lớp bánh tráng thì thường là: Rau sống, giá sống, vài lát dưa leo thái mỏng, vài cọng hẹ, cuốn chung với vài lát thịt ba chỉ thái mỏng, vài con tôm luộc đỏ au đã bóc vỏ. Nước chấm thì tương đậu nành (không phải nước tương Tàu vị yểu) hoặc là mắm nêm, chỉ vậy thôi mà ăn đã hết xẩy. Đàng này, thứ gói cuốn "hơi khác" mà chúng tôi nói đây, thực ra cũng hoàn toàn giống như thứ thường bán, chỉ thêm vào mỗi cuốn gói 3, 4 ống, làm bằng một thứ bánh tráng cuốn lại trông gần giống như những điều thuốc lá, rồi được "deep fry" ròn tan. Khi ăn những miếng "gỏi cuốn hơi khác" này, ngoài cái được tăng thêm vị ngon, ta còn "thưởng thức" được cả tiếng nhai "rau rầu" thật là tuyệt cú mèo.

Tối đến trong hội trường tổ chức văn nghệ có bán vé. Ca sĩ hầu hết là chuyên nghiệp, mời từ nơi khác về. Còn món ăn do nhà hàng quen thuộc nổi tiếng nấu ăn ngon phục vụ.

Cứ phải nói thực, Giáo Xứ Thánh Giuse là một Giáo Xứ lớn, mà "thuyền to thì sóng cả", nhu cầu nhiều, tốn kém nhiều. Vì vậy ngoài sự đóng góp hàng tuần của giáo dân, Giáo Xứ còn phải tổ chức những cuộc bán hàng ăn, tổ chức những đêm văn nghệ gây quỹ thì đó cũng là lẽ đương nhiên hợp lý thôi.

THÁP NẾN CẦU NGUYỆN VÀ RƯỚC KIỆU ĐỨC MẸ MÂN CÔI

Tháng 10 là tháng Mân Côi kính Đức Mẹ .. Truy tìm trên Net, chúng ta biết được Đức Giáo Hoàng Piô IX tăng cường sự kính Đức Mẹ bằng nhiều ân xá ban cho những giáo dân tích cực tham gia việc tôn sùng Mẹ Maria bằng kinh Mân Côi trong tháng Mười. Tiếp đó Đức Lêô XIII đã phổ cập việc đạo đức này khắp thế giới:

1. Bằng nhiều Thông Điệp đề cao việc tôn sùng Kinh Mân Côi
2. Bằng sắc lệnh dạy giáo dân lần hạt Mân Côi để ca ngợi, cảm mến và cầu xin với Mẹ Chúa Trời trong Tháng Mười.
3. Bằng nhiều ân xá và đại xá đặc biệt cho những ai sùng kính Kinh Mân Côi.

Có thể nói Đức Trinh Nữ đã long trọng và ân cần mặc nhiên mình nhận tháng Mười, tháng Mân Côi

qua 6 lần xuất hiện ở Fatima năm 1917, mà cao điểm là ngày 13 tháng 10.

Sự tán đồng của Mẹ được minh hoa hết sức ngoạn mục và nhân mạnh đậm nét bằng những phép lạ cả thể vô tiền khoáng hậu.

Trong lần hiện ra tháng Mười Đức Mẹ đã xưng: "Ta là Đức Bà Mân Côi và ban mệnh lệnh lần hạt mỗi ngày".

Tháng Mười đương nhiên thành Tháng Mân Côi Mẹ Maria.

Theo tinh thần đó, nơi Giáo Xứ Thánh Giuse đêm 27 và ngày 28 tháng 10/2012 Cha Chánh Xứ đã cho tổ chức tháp nến và rước kiệu kính Đức Mẹ rất trọng thể.

BÔN MẠNG VÀ KỶ NIỆM 20 NĂM THÀNH LẬP ĐOÀN ANDRÊ DŨNG LẠC

Thánh Andrê Dũng Lạc (1795-1839)

Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể André Dũng Lạc, giáo xứ Thánh Giuse mừng lễ bốn mạng và kỷ niệm 20 năm thành lập Đoàn từ năm 1992 - 2012. Trước Thánh Lễ 12:30 PM ngày Chủ Nhật 18/11/2012, các em đã diễn lại sự tích Thánh André Dũng Lạc Tử Đạo. Sau Thánh Lễ có văn nghệ và tiệc mừng.

Tưởng cũng cần nói thêm một chút về tiểu sử và ơn tử đạo của Thánh André để mọi người cùng biết:

Tên thật Ngài là Trần An Dũng, sinh khoảng năm 1795 tại Bắc Ninh trong một gia đình ngoại giáo. Năm 12 tuổi cậu Dũng được về Hà Nội học đạo, được rửa tội và sau đó đi tu vào chủng viện. Ngài rất thông minh và có trí nhớ lạ lùng. Sau 8 năm theo học tại chủng viện Kẻ Vĩnh, Ngài được làm Thầy Giảng, và 10 năm sau được thụ phong linh mục ngày 15.3.1823 lúc 28 tuổi.

Năm 1835 Cha Dũng bị bắt lần thứ nhất, nhưng giáo dân thương mến đưa tiền chuộc nên cha được tha về. Cha phải đổi tên là Lạc để dễ ẩn trốn. Bốn năm sau, vào ngày 10.11.1839 Cha Lạc bị bắt lần nữa trên đường đi Kẻ Sen. Giáo dân lại chạy tiền chuộc Cha về để có người lo phần thiêng liêng cho họ. Nhưng trên đường về, Ngài lại bị chặn bắt lần nữa. Ngài nhận mình là đạo trưởng (linh mục), nên bị bắt trói ngay và phải đeo gông vào cổ. Dù bị các quan dụ dỗ thế nào Cha vẫn nhất định không chịu bỏ Đạo, không chịu bước qua Thánh Giá dù chỉ là giả vờ.

Trong tù, cha viết thư cho Đức Cha tỏ lòng biết ơn Đức Cha và các vị thừa sai. Nhờ các ngài mà cha được đức tin và được thương yêu lo lắng. Và cha cam kết với Đức Cha một lòng trung kiên "vững

manh như núi Thái". Bị tra khảo ba lần, cha Lạc vẫn một lòng cương quyết, nên quan đã làm án xử chém đầu ngày 21.12.1839 tại pháp trường Ô Cầu Giầy.

Ngài được Đức Giáo Hoàng Leo XIII phong Chân Phước ngày 27/5/1900. Đến ngày 19/6/1988 lại được Đức Giáo Hoàng Phao Lô II phong lên hàng Hiển Thánh, đứng đầu danh sách các Thánh Tử Đạo Việt Nam.

RƯỚC KIỆU CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VÀ LỄ TẠ ƠN

Đẹp thay- Ôi đẹp thay những bước chân ...

ĐK: (Đẹp thay) Ôi đẹp thay những bước chân gieo mầm cứu rỗi. (Đẹp thay) Ôi đẹp thay những bước chân rải khắp nẻo đường. (Ai gieo trong lệ sầu) sẽ gặt trong vui sướng. (Ai gieo trong nước mắt) sẽ về trong tiếng cười. Ôi đẹp thay những bước chân tiến vào giữa lòng thế giới, loan tình thương tình thương Chúa Trời, loan niềm vui, niềm vui cứu đời, cho mọi người và mọi nơi.

1. Ôi đồng lúa mênh mông phơi mình dưới nắng hồng, lúa đã trở bông dâng ngàn sức sống. Người đi trong nước mắt, và người về trong câu ca, tay ôm bó lúa lòng mừng bao la.

2. Ta cùng tiến ai ơi theo tình Chúa quên mình, lý tưởng thần linh muôn đời tôn kính. Người đi trong nước mắt, và người về trong câu ca, tay ôm bó lúa lòng mừng bao la.

Đúng 11 AM ngày thứ Năm 22/11/2012 mọi người đã tề tựu đông đủ trước tượng đài Các Thánh Tử Đạo Việt Nam. Sau khi Cha Chánh Xứ thắp hương và cầu nguyện trước tượng đài, cuộc rước kiệu các Thánh Tử Đạo Việt Nam bắt đầu, đi vòng parking tiến về Nhà Thờ. Giáo dân tham dự đông thật là đông và rất sốt sắng.

Hôm nay cũng là ngày Thanksgiving của Hoa Kỳ - Một trong 5 ngày lễ lớn chính thức của Nước Mỹ - Nên đối với Giáo Xứ Thánh Giuse nói riêng, mà cũng có thể nói đối với người Công Giáo Việt Nam đang sống ở Hoa Kỳ nói chung, ngày lễ Tạ Ơn này mang 2 ý nghĩa:

1- Trước hết tạ ơn Thiên Chúa đã cho Giáo Hội Công Giáo Việt Nam những người con ưu tú, sẵn sàng hy sinh mạng sống mình để làm chứng đức tin. Sau là tạ ơn các Thánh Tử Đạo Việt Nam, vì nhờ máu đào các Ngài đã đổ làm chứng đức tin, nên Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đã triển nở một cách vững mạnh như ngày hôm nay.

2- Cùng với toàn dân Hoa Kỳ tạ ơn Trời Đất đã cho Hoa Kỳ có cuộc sống ấm no hạnh phúc như ngày hôm nay.

Phải nói Thánh Lễ tạ ơn tại Nhà Thờ Giáo Xứ Thánh Giuse hôm nay rất tốt đẹp và sốt sắng, Nhà Thờ chật cứng người. Đặc biệt ca đoàn tổng hợp hát vừa hay vừa cảm động. Cuối lễ mọi người vỗ tay như pháo nổ và chính Cha Xứ cũng đã có lời khen ngợi.

MÙA VỌNG VÀ ĐÓN MỪNG CHÚA GIÁNG SINH

Hiểu theo nghĩa thông thường và giản dị nhất thì "Mùa Vọng" là mùa trông chờ Chúa đến, và Mùa này được Giáo Hội ấn định 4 tuần lễ trước lễ Giáng Sinh (25 tháng 12) để các tín hữu Công giáo chuẩn bị mừng ngày Ngôi Hai Thiên Chúa Giáng Trần. Nói đến "chuẩn bị" tự nhiên chúng tôi liên tưởng đến bài giảng của Cha Chánh Xứ vào Thánh Lễ Chúa Nhật thứ 2 Mùa Vọng liên quan tới Phúc Âm theo Thánh Luca với đoạn nói về Ông Gio-an Tẩy Giả: "Ông đi khắp vùng ven sông Gio-dan, rao giảng, kêu gọi người ta chịu phép rửa, tỏ lòng sám hối để được tha tội". Như có lời chép trong sách Ngôn Sứ I-sai-a rằng:

Có tiếng người hô trong hoang địa:
Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa
Sửa lối cho thẳng để Người đi.
Mọi thung lũng phải lấp cho đầy,
Mọi núi đồi phải bạt cho thấp,
Khúc quanh co phải uốn cho ngay,
Đường lối lồi lõm phải san cho phẳng,
Rồi hết mọi người phạm,
Sẽ thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa.

Thực ra sách Ngôn Sứ nói mọi núi đồi, mọi lối lồi lõm, mọi quanh co không ngay thẳng ở đây là nói về tâm hồn của con người. Là khuyên người ta hãy ăn năn thống hối, hãy sống ngay lành để chuẩn bị đón Thiên Chúa Giáng sinh. Cũng chính vì lẽ đó mà Mùa Vọng năm nay Cha Xứ Giáo Xứ Thánh Giuse đã mời mấy Cha tới đề ban phép Giải Tội cho con chiên, hy vọng mọi người đều được lãnh nhận ơn Chúa một cách xứng đáng.

Đón mừng Chúa Giáng Sinh nơi Giáo Xứ Thánh Giuse.

Cả bầu trời như bừng sáng, rực rỡ, náo nhiệt, vui vẻ, hy vọng... không phải chỉ ở một địa phương hay một nước nào mà có lẽ là trên toàn thế giới. Báo chí, TV mới đây cũng đã đưa lên hình ảnh những cây Giáng Sinh vĩ đại chan hòa ánh sáng. Truy lùng trên "Net", chúng tôi thấy được một bài viết kèm hình ảnh một cây Giáng Sinh tuyệt vời. Vậy xin đưa lên đây để mọi người cùng thưởng thức:

Trích

Rực rỡ cây thông Giáng sinh lớn nhất thế giới

Cây thông kỷ lục được trang hoàng bởi 3,3 triệu bóng đèn, chia thành 18 bộ màu sắc khác nhau và được dựng từ năm 1996.

Khách du lịch đến với Brazil sẽ tiếp tục được trầm trồ trước sự rực rỡ tráng lệ của cây thông lớn nhất thế giới (do sách kỷ lục Guinness chứng nhận) đặt tại vùng Lagoa của thành phố Rio de Janeiro.

Đây là cây thông nhân tạo làm bằng kim loại, cao 85m (bằng tòa nhà 28 tầng) và được thiết kế nổi trên mặt nước sát bờ biển Copacabana. Được biết chính quyền thành phố Rio de Janeiro đã chi 1,1 triệu USD và huy động 1,100 nhân công cho việc trang hoàng cây thông kỷ lục này. Vào ngày 4/12 vừa qua, lễ thấp đèn giáng sinh cho cây thông đã được diễn ra cùng với sự chứng kiến của 35,000 người.

Ngưng trích

Nội bấy nhiêu thôi cũng đủ để chúng tôi mạnh mẽ nói rằng "niềm vui" Giáng Sinh không còn chỉ là của riêng người Công Giáo mà đã trở thành của toàn thể mọi người trên thế giới.

Trở về với Giáo Xứ Thánh Giuse.

Cũng trong chiều hướng đón chờ Chúa Giáng Sinh, suốt cả tháng qua, ngoài những bài giảng trong các Thánh Lễ Chúa Nhật, Cha Xứ còn mời mấy Cha khách đến tiếp tay với Ngài ban phép giải tội cho giáo dân hầu dọn lòng đón chờ Thiên Chúa Giáng Sinh. Chưa hết, trong ngoài Nhà Thờ còn được dọn dẹp sạch sẽ. Hang đá, máng cỏ trang trí hoa đèn không kém phần rực rỡ.

Đêm Đông Lạnh Lẽo Chúa Sinh Ra Đời... Tối 24 tháng 12 Cha Xứ cử hành 2 Thánh Lễ:

5:30 PM Thánh Lễ I Vọng Giáng Sinh.

8:00 PM Thánh Lễ II Vọng Giáng Sinh.

Cả 2 Thánh Lễ Nhà Thờ đều đông nghẹt người. Chúng tôi dự Thánh Lễ II, nên xin được ghi chép lại tất cả những gì mình được mắt thấy, tai nghe:

- Trong Nhà Thờ chan hòa ánh sáng, chặt cứng người. Trước Thánh Lễ, muốn tặng phần tôn nghiêm, Cha Xứ có đôi lời nhắc nhở mọi người. - Thánh Lễ bắt đầu. Đêm nay khá lạnh lại có sương mù nên hình như mọi người đều diện những bộ trang phục mùa Đông đẹp nhất, trang trọng nhất?

Phải thế mới được. Đón chờ một ông lớn người thế gian mà người ta còn ăn mặc lịch sự, hướng chỉ đón chờ Chúa Cứu Thế, Vua trên hết các Vua, Chúa Trên hết các Chúa. Nhìn nét mặt mọi người, tuy vô cùng tôn kính trang nghiêm, nhưng chúng tôi lại có cảm giác ngoài sự trang nghiêm còn như có nét vui mừng hy vọng.

- Ca Đoàn chẳng những trang phục đã rực rỡ lại hát rất hay, rất sốt sắng. Chính Cha Xứ cũng nhận thấy điều đó, nên cuối lễ, trong lời cảm ơn mọi người, nhất là những người đã góp nhiều công sức cho mùa Giáng Sinh năm nay của Giáo Xứ, Cha Xứ cũng đã có lời khen ngợi Ca Đoàn.

Riêng cá nhân chúng tôi - người ghi lại những sự kiện trong năm của Giáo Xứ - trước hết là vui mừng và hãnh diện vì mình được là một người Công Giáo. Thứ đến thấy mình tài hèn sức mọn, chỉ biết cố gắng hết sức mình, nếu bài viết này có gì sơ suất, Kính xin Cha cùng mọi người lượng thứ cho.

• HÙNG YÊN

Cha Xứ Chúng Tôi

Mới ngày nào nô nức bảo nhau chờ ngày rước cha xứ mới, thế mà mau thật đã gần hai năm rồi. Cứ mỗi sáng Chúa Nhật là một số các chị em đến hội trường giáo xứ để làm việc, đa số là các chị em trong Hội Các Bà Mẹ Công Giáo. Việc thì rất nhiều và đủ mọi thứ, nhưng người nào làm việc nấy. Ai làm ở đâu quen rồi thì cứ vào tổ của mình mà làm rất vui vẻ. Các chị cứ tranh nhau kể chuyện, tại vì đã phải chờ tới một tuần lễ mới kể cho nhau nghe! Có những điều không rõ, thì chị em bảo nhau: chờ cha ra rồi hỏi.

Có lần cha xứ vừa ra, chị kia hỏi cha, “Cha ơi, cha ăn bánh mì ngon không cha?” Cha mỉm cười rồi cha bảo: “Ngon lắm!” Chị ấy lại tiếp: “Vậy cha ăn chưa ngán à?” Cha đáp lại ngay: “Chưa ngán, mới có xanh mặt thôi!” Cả bàn làm bánh mì ai cũng té ra cười. Rồi cha đi sang thăm các chị em khác. Thế là chúng tôi bảo nhau, vậy thì chúng mình cứ làm bánh mì cho cha ăn, đến khi nào cha tím mặt mới thôi!

Tôi nhớ có lần bà chủ tịch tới hỏi các chị làm bánh mì cho cha chưa, thì có một chị trả lời rất là ngộ: “chị ơi, để em đem thịt cha đi hâm đã.” Thế là các chị được một trận cười khoái trí! Bởi vì sáng thịt còn cứng đá cho nên phải hâm nóng một tí mới làm được. Cứ sáng Chúa Nhật nào mà cha rảnh, thì cha xuống ủy lạo các chị em một tí để các chị em lên tinh thần.

Cha xứ chúng tôi rất là vui vẻ và gần gũi với mọi người: từ những người làm việc thiện nguyện cho đến giáo dân tham dự thánh lễ hằng tuần. Cha lúc nào cũng có mặt trong các sinh hoạt của giáo xứ. Nhưng có lần chúng tôi thắc mắc là khi cha tổ chức ca nhạc thánh phòng, cha không bao giờ đến dự. Thế rồi lại có chị chờ cha xuống để hỏi. Cha xứ đáp lại nửa đùa nửa thật: khuya quá, tôi thức không nổi! Nhưng chúng tôi biết cha rất lo lắng và luôn cầu nguyện để mọi người xem ca nhạc được vui vẻ, bằng an, và không có chuyện gì đáng tiếc xảy ra. Đó là cha xứ của chúng tôi.

Riêng hội Các Bà Mẹ Công Giáo của chúng con, xin cha cầu nguyện cho chúng con được noi gương Thánh Nữ Monica quan thầy, để mai sau chúng con cũng được là Monica thứ II cha nhé. Khi nào cha thấy trái gió trở trời, xin cha cầu nguyện cho chúng con thật nhiều. Chúng con chỉ sợ long thể bất an mà không thể đến hội trường làm việc được.

Năm nay chúng con cảm ơn cha đã giúp hội chúng con tổ chức mừng lễ quan thầy rất long trọng. Ban trị sự mới tuyên hứa nhận chức và có bốn chị mới đã gia nhập hội. Thật là niềm vui đáng được chúc mừng. Hội các bà mẹ họp vào Chúa Nhật thứ III. Vậy xin tất cả các chị em trong hội bớt chút thời giờ để đi họp. Nếu chị nào quá bận rộn mà không đi họp được, thì xin các chị hợp ý với các chị đi họp để cùng cầu nguyện cho nhau, cho hội của mình, cho cha xứ cũ và mới. Xin Chúa cho các ngài được tràn đầy hồng ân Chúa, được luôn luôn khỏe mạnh để các ngài đưa nhiều chiên lạc về với Chúa. Và cũng cầu cho ông bà chủ tịch được hồn an xác mạnh để giúp cho giáo xứ thật nhiều, vì các đáng bề trên được hưởng

ơn Chúa tràn đầy, thì bề dưới mới được hưởng nhờ theo.

Hội các bà mẹ công giáo chúng em, xin mời các chị em nào chưa gia nhập hội, hãy vào hội để cùng cầu nguyện với chúng em, như các chị đã biết đây chị em chúng mình thời nay là những người mẹ có rất nhiều đau khổ. Chỉ mong cho con cái giữ đạo tốt thôi, là đã đổ ra quá nhiều nước mắt rồi phải không các chị, và còn trăm công ngàn việc khác phải lo nữa. Nếu không có ơn Chúa giúp chắc chắn chị em chúng mình không biết phải làm sao. Vậy em xin mời tất cả các chị trong giáo xứ, chị nào có thời giờ rảnh ngày thứ Bảy, và sáng Chúa Nhật đến hội trường giáo xứ để giúp việc, các chị cứ đi một vòng thấy chỗ nào cần giúp thì

vào làm. Em bảo đảm với các chị không cần phải điền đơn, hay phỏng vấn, hoặc thử tay nghề gì ráo. Còn về lương bổng thì các chị đừng lo, cứ làm xong đi ra ngoài đài Đức Mẹ Maria hoặc ông Thánh Giuse, để thân thưa thì chắc chắn các chị sẽ được như ý.

Trước thềm năm mới hội Các Bà Mẹ Công Giáo chúng con xin chúc quý cha được muôn ơn lành hồn xác của Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse, hội chúng tôi xin chúc các ban ngành đoàn thể một năm mới được vạn sự như ý. Và sau hết, chúng con xin Chúa chúc lành cho hội chúng con được đoàn kết yêu thương nhau như một đại gia đình và làm tất cả cho Chúa và vì Chúa mà thôi.

• MỘT NGƯỜI PHỤC VỤ

THẮP SÁNG LÊN

*Thắp sáng lên những ngọn đèn tha thứ
cho yêu thương bao phủ khắp nhân gian
Thắp sáng lên những câu kinh, lời nguyện
để đức tin chúng con luôn vững vàng.*

*Thắp sáng lên trong con tình yêu Chúa.
Câu hát ấy luôn là tiêu điểm cho tất cả anh
chị em trong ca đoàn Ki Tô Vua mỗi khi
dâng lời ca, tiếng hát phụng vụ Thánh Lễ.
Phải, chỉ có tình yêu Chúa thiết tha mà các
anh chị không quản ngại những bận rộn
đời thường để dành thời giờ cho những
buổi đi tập hát, hy sinh giấc ngủ ấm áp của
ngày cuối tuần mà dậy sớm để hát cho
Thánh Lễ tám giờ ba mươi. Đó phải gọi là
những hy sinh lớn lao trong trách nhiệm
làm mẹ, làm vợ, làm cha, làm chồng trong
gia đình chỉ vì mến Chúa mà thôi.*

*Cũng như mọi năm, sinh hoạt chính của ca
đoàn Ki Tô vua vẫn là những buổi tập nhạc,
những bài thánh ca, những chương trình lễ
lớn của giáo xứ. Năm nay, bên cạnh những
sinh hoạt ấy, ca đoàn còn cùng với chị
Thông ủng hộ giáo xứ món nem cuốn cho
các chương trình hội chợ. Chị Thông đảm
đang, nấu ăn khéo nên chị ấy đứng ra giúp
ủng hộ giáo xứ, các anh chị trong ca đoàn
nhiệt tình giúp công nên món nem lần nào
cũng khá đắt hàng. Còn nhớ những ngày
đến nhà chị ấy để cùng làm việc, người bào
cà rớt, kẻ xay tỏi, người xay thịt...nhộn
nhịp, rộn ràng và...bao giờ thì chủ nhà
cũng nấu món gì đó để đãi cả ca đoàn.*

*Tình thân khăng khít hơn bởi hihhi có thực
thì mới vực được chuyện mà!!*

*Những buổi tập hát cũng không bao giờ
thiếu phần ẩm thực, hôm thì chị Huệ nấu
xôi, bữa thì chị Hạnh nấu chè, có ngày chị
Hằng cho ăn bánh bèo giã chiến, hương vị
món cháo khê năm ngoài của đoàn trưởng
cũ vẫn còn âm hưởng đâu đó trong tiềm
thức thì đoàn trưởng mới lại tặng thêm một
nồi cháo gà khê đãi ca đoàn bồi dưỡng
trong lúc trời lạnh cảm hihhi. Lúc đói
bụng, khê hay khét cũng xơi tất tẩn tật!
Điểm nhấn của món cháo khê chính là tấm
lòng nhiệt tình của các chị đoàn trưởng.*

*Lại đến ngày bốn mạng, cũng là mùa
holidays, mùa của những đại lễ. Ca đoàn
nào cũng ráo riết tập dợt nên Ki Tô Vua
cũng không ngoại lệ. Cứ mỗi thứ bảy, dù có
thêm khách đến tiệm làm nails, các chị có
tiệm cũng đều từ chối để tất tả chạy đến
nhà thờ tập hát. Năm nay, ca đoàn đón
nhận thêm mấy ca viên mới, nhưng cũng
rất buồn vì 1 ca viên, tay đàn của ca đoàn
vì kế sinh nhai phải move về Cali thành ra
ca đoàn cũng xác bác xang bang. Hiện tại
thì chỉ đành nhờ các em nhỏ con của các
anh chị trong ca đoàn đánh back up,
emergency chứ không thể nhờ các em đánh
for permanent được. Chị đoàn trưởng đang
cầu cứu đến Cha xin chi viện...hihihi không
biết có được không? không có người đàn
thì...với tình thân mến Chúa, với tiêu chí
thắp sáng lên trong con tình yêu Chúa
...các anh chị cũng chấp nhận luôn
việc...hát chay, không có đàn!!*

*Ngày bốn mạng năm nay cũng là ngày ca
đoàn mừng tân đoàn trưởng mới, nhiệm kỳ
cũ đã hết, chị Thu vì lý do sức khỏe và hoàn
cảnh gia đình cộng thêm nhiệm vụ cắm hoa*

cho giáo xứ, nên chị xin nghỉ và được sự yêu mến, tín nhiệm của ca đoàn nên chị Thông nhận lời làm đoàn trưởng để cùng giúp nhau đưa ca đoàn ngày mỗi ngày thăng tiến hơn. Những bài hát mừng lễ Ki Tô Vua của năm nay cũng không khác gì những bài hát của năm ngoái nhưng chúng tôi đều hát với tất cả chân tình “trầm trầm tiếng ca tình yêu sốt mến, vương vương câu hát ngát ngát hương lòng...trộn một đời hiến dâng, thành bài ca tuyệt vời, tiến dâng lên người...”

Vâng, ca đoàn được thành lập hơn mười năm, trải qua bao thăng trầm nhiều những buồn, vui góp nhặt, người đi, kẻ ở...những khuôn mặt ở lại gắn bó cùng ca đoàn đã vương nét mệt mỏi với thời gian nhưng những trái tim chung tình với tình yêu Thiên Chúa, thân thương với các anh chị em thì vẫn mãi trong sáng, tận tụy như những bài thánh ca mà các anh chị hàng tuần gởi gắm dâng lên Người trong buổi lễ tám giờ rưỡi sáng ngày chủ nhật hàng tuần.

Buổi tiệc năm nay, chị thủ quỹ tuyên bố rằng “ca đoàn mình sẽ ăn sang một lần để đáp lại thịnh tình của các anh chị đã luôn cố gắng tranh thủ thời gian đi hát lễ cưới gây quỹ cho ca đoàn thành ra chị quyết định đãi đồ biển....ui chu choa, nào là tôm hùm, mực tôm hấp bia, mì xào dòn, nem cuốn, gỏi rong biển, chè bà ba...món nào cũng hấp dẫn...mọi người ai cũng mãi ăn, mãi vui, chẳng ai nhớ đến chụp hình nên bài viết này cuối cùng chỉ là bài viết chạy, không có tấm hình nào minh họa mười tài của các anh chị mà trong đó “tài ăn là num bờ quan hihihhi.”

Bài viết sẽ còn dài lắm nhưng tác giả đành xin kết thúc ở chỗ này. Quý vị nào đọc bài cảm nhận được tinh thần ca hát, tinh thần ham vui, ham ăn của ca đoàn già này thì hãy mau mau đăng ký gia nhập nhé! sẽ có bonus hàng năm đấy, không nhỏ đâu, nếu không tin thì hihhi cứ hỏi Cha Chánh Xứ là rõ ngay.

• TÊ BÌNH PHƯƠNG

Ca Đoàn Mân Côi

Từ khi giáo xứ có Thánh Lễ Kính Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp vào mỗi sáng thứ Bảy đầu tháng, tôi rất tha thiết và ước mong có ca đoàn phụng vụ trong Thánh Lễ này. Vậy mà từ ngày đó đến nay không làm sao mà thực hiện được. Mãi cho đến bây giờ, năm hai ngàn mười hai, do thiện chí của một số anh chị em đã thành lập được một ban hát chuyên phụ trách Lễ sáng thứ Bảy đầu tháng và mỗi chiều thứ Bảy trong tuần. Dù chỉ rất ít người nhưng các anh chị rất chịu khó đi sớm và về trễ hơn mọi người vì còn dành thời giờ để tập hát trước và sau thánh Lễ để dâng tiến Chúa những câu ca tri ân chân thành.

Ngay từ buổi đầu, các Thánh tông đồ đã khuyến khích các Kitô hữu lúc hội họp, cầu nguyện, hoặc thờ phượng, hãy cùng nhau hát Thánh Vịnh, Thánh Thi và Thánh Ca do Thánh Thần linh hứng. Thánh nhạc đã chiếm một chỗ quan trọng trong các Nghi Lễ làm tăng thêm vẻ huy hoàng cho việc thờ phượng và cho đời sống thiêng liêng của các tín hữu thêm phần sốt sắng để tôn vinh Chúa. Xin tiến dâng Cha chí nhân lòng tràn đầy niềm vui mến thương. Thánh Ca được thực hiện tốt có thể giúp đỡ giáo dân để đón nhận lời Chúa. Thánh Ca đan

kết các ca từ, tạo thành sự cần thiết và là phần không thể thiếu của phụng vụ trang nghiêm. Và cho tới ngày nay mọi người đều nhận được lợi ích thiêng liêng do lời ca tiếng hát của những bản thánh ca giúp cộng đoàn để hướng lòng về Chúa nhiều hơn.

Vào tháng Mười vừa qua, tháng kính Đức Mẹ Mân Côi, ban hát Lễ ngày thứ Bảy đã được nâng lên thành ca đoàn và đã mừng Lễ Bỏ Mạ đầu tiên. Từ đó ca đoàn có tên gọi là Ca Đoàn Mân Côi. Vậy là giáo xứ của chúng ta đã có được năm ca đoàn cùng sánh vai chung để hát khen thờ phượng Chúa trong các thánh lễ. Đặc biệt vào những ngày Lễ chung như lễ Tạ ơn và mừng kính Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, năm ca đoàn cùng hát tổng hợp rất long trọng và sốt sắng.

Một cách đặc biệt tôi xin chúc mừng cho Ca Đoàn Mân Côi, xin tri ân Cha Chánh Xứ và cảm ơn các anh chị ca viên trong ca đoàn Mân Côi. Cầu chúc cho các anh chị luôn hăng say trong việc phụng vụ và cầu xin Đức Mẹ Mân Côi ban nhiều ơn lành cho những người con yêu của Mẹ.

• NGUYỄN THỊ ĐIỆP

TRƯỜNG THIÊN MẪU

Năm nay số học sinh trường Thiên Mẫu tăng lên rất đông, với tổng số khoảng 380 em học sinh. Đội ngũ giáo viên, hội phụ huynh học sinh, và các thiện viên trong trường cũng gia tăng. Mọi người tham gia vào các công việc rất hăng say và tích cực.

Bên cạnh những thiện nguyện viên người Công Giáo, chúng ta có những thiện nguyện viên thuộc các tôn giáo bạn cũng tham gia làm việc trong trường với chúng ta. Khi đưa con đến học tiếng Việt, các phụ huynh đã được sự mời gọi và khuyến khích của ban giám hiệu để tham gia, và các anh chị đã đáp lại một cách rất nhiệt tình. Có một số anh chị đã nói: “Bầu không khí ở đây khiến người ta cảm thấy tinh thần phấn khởi và muốn tham gia vào các công việc của trường.” Mọi người thật đã đến làm việc chung với nhau trong sự hoà đồng, yêu thương, khiêm tốn và tôn trọng lẫn nhau. Ai cũng mong mỏi để dạy cho con em tiếng Việt và giáo lý Công Giáo.

Tạ ơn Chúa trường của chúng ta đã phát triển được như thế này, nhưng song song với sự phát triển là những thử thách mới, những ưu tư mới và những đòi hỏi mới. Một trong những ưu tư của trường là làm sao chúng ta có thêm phòng học cho các em và cơ sở để cho các em sinh hoạt. Chúng tôi rất chú trọng đến chất lượng, cho nên số lượng học sinh trong mỗi lớp được giới hạn để bảo đảm chất lượng. Năm nay, có một vài lớp phải có số học sinh đông hơn tiêu chuẩn của chúng tôi, vì phòng học vẫn còn thiếu.

Chúng tôi rất cảm kích quý thầy cô giáo vì họ rất hy sinh. Hằng tuần quý thầy cô giáo phải dành nhiều thì giờ nghiên cứu, soạn giáo án, đến lớp dạy, chấm bài và sửa bài cho các em. Các thầy cô còn phải liên lạc và thông báo với các phụ huynh khi em nào vắng học nhiều lần, hoặc thường hay đi trễ, không làm bài tập hoặc không học bài ở nhà. Cho nên khi quý phụ huynh quan tâm và giúp các em học hành cho nghiêm túc, đó là sự an ủi và khích lệ rất lớn cho quý thầy cô.

Việc giáo dục các em rất cần sự quan tâm và cộng tác của quý phụ huynh. Thầy cô chỉ dạy cho các em kiến thức, còn phụ huynh mới chính là người vun xới, giúp các em thực hành kiến thức mà các em đã học. Chúng tôi rất ao ước được quý phụ huynh khuyến khích và nhắc nhở con em học bài và làm bài ở nhà, và quan tâm đến việc học của các em. Cha hiệu trưởng và ban giám hiệu rất hiểu sự bận rộn của quý phụ huynh. Vì thế chúng tôi đã cố gắng tạo mọi điều kiện thuận tiện cho quý phụ huynh mang con em đến trường.

Thí dụ như trước đây các lớp Rước Lễ Lân Đầu và Thêm Sức được dạy vào ngày thứ Bảy, bởi vì ngày Chúa Nhật không đủ phòng học và có nhiều trở ngại khác. Cha hiệu trưởng đã thấu hiểu hoàn cảnh của quý phụ huynh, khi đưa đón con em vào ngày thứ Bảy rất khó khăn. Cho nên cha đã yêu cầu ban giám hiệu phải cố gắng chuyển các lớp này sang ngày Chúa Nhật, để cho quý phụ huynh đưa đón con em được thuận tiện hơn. Cha đã cố gắng mở thêm được một phòng học rộng lớn hơn cho các lớp đông học sinh. Về phòng học chúng tôi đã cố gắng sắp xếp được, nhưng khi chuyển các lớp này qua được ngày Chúa Nhật, thì một số thầy cô sẽ vất vả hơn. Nhưng vì các em, quý thầy cô đã đồng ý và vui vẻ hy sinh.

Chúng tôi rất biết ơn và cảm kích hội phụ huynh học sinh. Quý phụ huynh đã cùng đồng hành với các thầy cô trong công việc giáo dục các em ở trường Thiên Mẫu. Quý phụ huynh đã giúp cho ban giám hiệu chuẩn bị điểm tâm cho các thầy cô, giữ trật tự ở hành lang trong lúc các em học, điều khiển xe ra vào gần trường và cầm bảng STOP để giúp các em qua đường an toàn. Đây là những việc rất quan trọng, và chúng tôi hết lòng cảm ơn.

Trước thềm năm mới, chúng tôi xin kính chúc quý thầy cô giáo, quý phụ huynh học sinh, và các em một năm mới được vui tươi hạnh phúc. Chúng tôi xin được gửi đến quý vị một vài bài viết trong lớp của các em học sinh Trường Thiên Mẫu rất đơn sơ, ý nghĩa và dễ thương.

• HỒN NHỎ

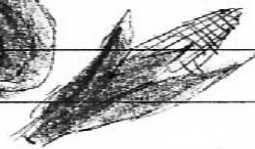
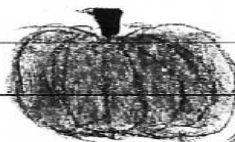
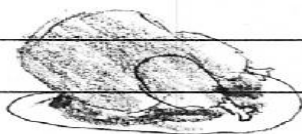
Lễ Tạ Ơn

Dwon Ngộ

Ngày lễ Tạ Ơn vào thứ năm cuối cùng của tháng 11. Trong ngày lễ này, mình muốn tạ ơn mọi người giúp chúng ta trong cuộc đời.

Em tạ ơn Chúa cho tất cả kết quả Chúa ban cho em, như gia đình, bạn bè, nhà ở, và đồ ăn. Em tạ ơn nước Mỹ, cho mình được sống trong nước. Em tạ ơn ba mẹ em, sinh ra và nuôi em cho lớn, cho quần áo và nhà ở để ở. Em cảm tạ thầy cô giáo dạy mình đồ hiểu biết. Em tạ ơn gia đình và bạn bè em.

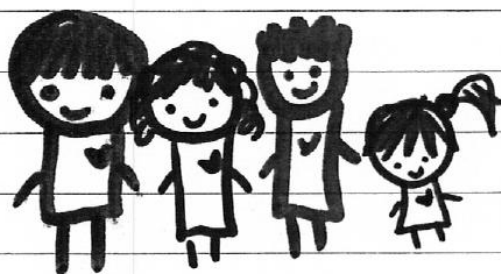
Em sẽ cảm ơn thầy cô giáo để tạ ơn.

NGUYỄN PHƯƠNG
CÔ HOA
Viết Ngủ - 5
18-11-2012

Lễ Tạ Ơn

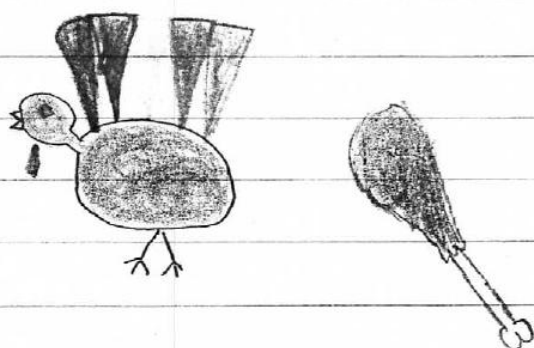
Thứ năm cuối cùng là Lễ Tạ Ơn. Em muốn tạ ơn Chúa, ba mẹ, anh chị, thầy cô, gia đình của em, bạn và nước Mỹ. Em rất muốn tạ ơn chúa và ba mẹ tại vì chúa thương em, và ba mẹ thương em luôn mà sinh ra em. Việc em sẽ làm để Tạ ơn là em mua quà cho ba mẹ và anh của em. Ba mẹ mua nhiều quà cho em thì em mua quà cho ba mẹ. Em rất thương gia đình em. Em cảm ơn bạn tại vì bạn giúp em làm bài và đi học giỏi. Em muốn cảm ơn thầy cô tại vì thầy cô dạy em bài học. Em cảm ơn nước Mỹ tại vì người Mỹ cho ba mẹ đi ra Việt Nam và đi trông nước Mỹ. Em sẽ cho người nghèo đồ ăn.

Vinh Sơn Phạm

Lễ Tạ Ơn

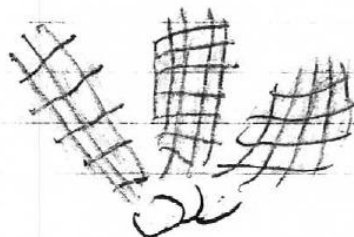
Lễ Tạ Ơn là thứ năm của tuần tư tháng 11, cảm ơn mọi thứ mình có. Con cảm ơn Chúa, cho ba mẹ con, đồ ăn, và cho con sống. Con cảm ơn ba mẹ sinh con ra, nuôi con lên từ lúc con nhỏ, và cho con đi học. Con cảm ơn các thầy cô dạy con cho con biết nói tiếng Anh và tiếng Việt. Con cảm ơn em con giúp đỡ khi con bị bệnh. Con sẽ gặp các gia đình bạn uống và chơi với nhau trong Lễ Tạ Ơn. Lễ Tạ Ơn giúp mọi người nhớ mình là ai, mình tới ở đâu, và tổ tiên của mình.

Lê Bá Lộc
8-11-12Lễ Tạ Ơn

Lễ Tạ Ơn nhằm vào ngày thứ năm cuối cùng của tháng 11. Khi ngày thứ năm đó, em thức dậy sớm để giúp gia đình nấu ăn và lau nhà, khi em làm xong em lại bàn thờ cúng, em muốn cảm ơn bà ngoại tại vì khi em tới Mỹ, bà ngoại làm món ăn cho em và nuôi em. Em muốn cảm ơn cậu Ba của em tại vì khi em tới Mỹ, cậu Ba của em chỉ em ABC của tiếng Mỹ và toán. Nếu mà không có cậu Ba thì con bị đuổi ra trường lâu rồi. Em muốn cảm ơn dì Hai và dương Hai tại vì khi mẹ em mất chỉ có dì Hai và dương Hai nuôi con giống như cha mẹ. Em muốn cảm ơn nước Mỹ tại vì nếu em không đến nước Mỹ em sẽ vẫn được cứng đầu, và không biết đọc lập như bây giờ. Em phải học giỏi để cảm ơn những điều em đang có.

- Lê Bá Lộc
Lớp 5 Việt Ngữ.

Inien-An

Tạ Ơn

Mỗi năm, có một ngày dành riêng cho mình để tạ ơn hết mọi người mà đã giúp mình ở trong cuộc sống mình. Ngày này là ngày Tạ Ơn. Ngày này bắt đầu với mấy người Di Dân, mời đến Mỹ. Mấy người Di Dân gặp người Cư Dân Đa Đa, người Cư Dân Đa Đa giúp Di Dân sống, chỉ mấy kiểu để trồng cây, và chỉ Di Dân về nhiều đồ khác. Mấy người Di Dân giúp mấy đồ người Cư Dân Đa Đa chỉ họ, người Di Dân mời Cư Dân Đa Đa đến ăn tiệc với họ.

Ở trong cuộc sống của em, em có nhiều người để giúp em. Người mà quan trọng nhất là Chúa. Chúa đã giúp em với hết mọi đồ ở trong cuộc sống của em. Em cũng phải tạ ơn cha mẹ. Cha mẹ đã sinh em, nuôi em, và giúp em lúc em là nhỏ, đến bây giờ. Thầy cô chỉ em về toán, lịch sử, tiếng Việt, và hóa học, thì em cũng tạ ơn thầy cô. Bạn của em làm em cười, vui vẻ, và có người để chơi với, thì em cũng tạ ơn bạn. Em tạ ơn bác sĩ bởi vì bác sĩ giúp em khỏi bị bệnh. Gia đình em yêu thương em, thì em cũng yêu thương và tạ ơn gia đình của em.

Em sẽ giúp ba mẹ làm việc ở nhà, thăm bạn và gia đình, chơi với bạn và các em, và cầu nguyện đến Chúa. Đó là mấy việc em làm được để tạ ơn những người giúp em ở trong cuộc sống của em.

Lê Bá Lộc

10-1-13

Tết Nguyên Đán

Tết Nguyên Đán hay Tết là 2 tên của năm mới của Việt Nam và lễ mĩ rất quan trọng nhất trong nước Việt Nam theo lịch của Trung Quốc và Âm Dương lịch. Khi Tết Nguyên Đán, gia đình của con ở xa và gần lại nhà thăm và chơi. Khi ngày Tết Nguyên Đán, trước tiên con lại ông bà của con và nói "chúc mừng sinh nhật bà/ông" rồi nói và con muốn chúc mừng một năm mới hạnh phúc. Ngày trước khi năm mới, con lau dọn và trang hoàng nhà cửa con với giúp gia đình nấu ăn. Chiều ngày đó, gia đình của con và bạn của gia đình của con lại nhà chơi cho tới ngày năm mới, khi đến ngày năm mới, gia đình của con và bạn của gia đình con cho con lễ xị, gia đình con đi lại chỗ mua pháo bông, khi đem về, mình chờ tới 12 giờ tối và bắn pháo bông, mình bắn pháo bông nhiều quả nó lên mái T.V nữa. Cho con, ngày năm mới là ngày mà mình quên điều xấu mình làm và tập trung vào tương lai.

Mừng Tết

Thiên-Ân Bùi

Mỗi năm, người Việt Nam thường có một ngày quan trọng để đoàn tụ gia đình: "Đó là ngày Tết Nguyên Đán cổ truyền."

Hôm nay là ngày 30 Tết, gia đình em đã trang hoàng nhà cửa sạch sẽ, trên bàn có một cặp bánh chưng, bánh tét, dưa hấu, một đĩa lớn các loại trái cây: "Cầu, dưa, đu, xoài," một cành mai vàng, một hộp mứt các loại. Trên bàn thờ Thiên Chúa có đặt một bình hoa rất đẹp, kê dưới là một bàn thờ Tổ Tiên cũng có nến và một cành hoa mai nhỏ, lại có thêm những bao lì xì. Chiều tối, mọi người trong gia đình chuẩn bị áo quần, để khi sang canh giao thừa sẽ đến chúc tuổi ông bà, cha mẹ.

Trời vừa tối, gia đình em bắt đầu đọc kinh, để cảm tạ ơn Thiên Chúa, đã ban cho mọi người trong gia đình được bằng an, khỏe mạnh qua một năm cũ và năm mới bắt đầu. Gần đến 12 giờ đêm, pháo bắt đầu nổ mỗi lúc một nhiều, đó là giờ giao thừa của năm mới. Mọi người trong gia đình chúc tuổi nhau, và đến nhà ông bà chúc tuổi mới, chúng em được nhận bao lì xì và mọi lời chúc tốt đẹp, sau đó, mọi người cùng ngồi vào bàn ăn, uống, nói cười vui vẻ.

Mỗi năm Tết đến, em cảm thấy nôn nao trong lòng một niềm vui rạo rức.

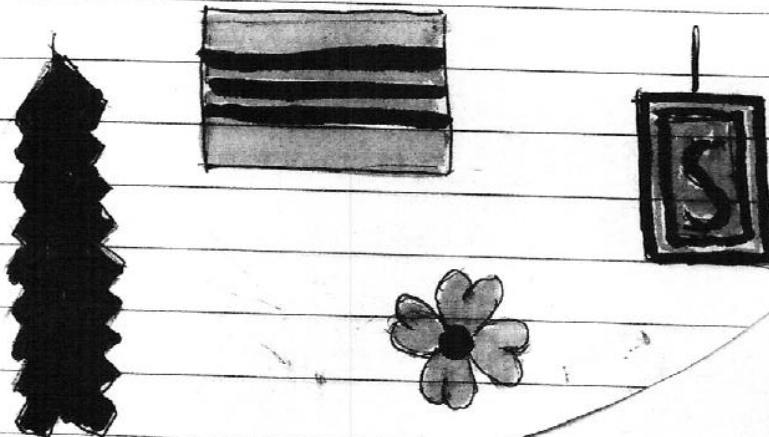
Mừng Tết

Đuon Ngõ

Tết Việt Nam vào ngày 1 tháng 1 Âm lịch. Theo truyền thống của dân tộc Việt Nam, hoa mai và hoa đào sẽ được trưng bày trong nhà cho đẹp. Tối ngày 30, người ta sẽ đốt pháo để đón mừng năm mới. Vào ngày đầu năm ai nấy đều mặc quần áo đẹp như: áo vét, áo dài để đi lễ hoặc đi chùa cầu bình an trong năm mới.

Khi về nhà, con cháu chúc tuổi ông bà, cha mẹ. Sau đó ông bà, cha mẹ chúc tuổi con cháu và cho tiền lì xì.

Bánh chưng, bánh tét, dưa hành, dưa hấu, mứt dừa, mứt bí là những món ăn trong ngày Tết. Sau khi chúc tuổi nhau, mọi người sẽ ăn uống vui chơi, coi múa lân, chơi bầu cua, nghe nhạc Xuân... Đây là dịp để mọi người đoàn tụ vui chơi với nhau.

Thiên Ân

Lễ Giáng Sinh

Cách đây hơn 2000 năm, Thiên Chúa ở trên trời, vì quá thương nhân loại, đã cho con một của người, xuống thế làm người để cứu nhân loại tội lỗi.

Qua bài viết, em hiểu thêm được Thiên Chúa, em hứa sẽ cố gắng hy sinh mỗi ngày như: vâng lời cha mẹ, thầy cô, và các người lớn, cố gắng chăm chỉ học hành, giúp em và các bạn. Đi lễ, không nói chuyện, chăm chú nghe cha giảng, nghiêm trang vì cô Chúa đang ở trong nhà thờ.

I want the Holy Spirit to advocate me by helping choose the right decisions while I am torn between the good and the bad. (The right decision as in the good choice.)

Especially when it comes to peer pressure. I do a lot of wrong things that I am fully aware of, and while I do it there's usually a voice in the back of my mind that tells me it's wrong and I shouldn't do it. But the voice is ignored and I do it anyway. I want the Holy Spirit to help me hear that voice and listen to it, not just when it comes to peer pressure, but with everything in life.

Lễ Giáng Sinh

Tuấn Ngô

Lễ Giáng Sinh là ngày Chúa sinh ra làm người. Đức Mẹ Maria đã hạ sinh ra Chúa ở Bethlehem nơi máng cỏ hang lừa. Vì Chúa đã từ trời xuống đất để cứu chúng ta, chúng ta phải biết hy sinh từ bỏ tội lỗi để trở về làm con Chúa làm những việc tốt. Thí dụ: em phải mỗi ngày hy sinh ba mươi phút gần nguyện với Chúa, hy sinh giúp ba mẹ làm việc nhà, giúp nhà thờ khi cần, chịu có học để thầy cô không thất vọng, nhường đồ ăn ngon cho em ăn, giúp em của em làm bài, giúp người nghèo, giúp người già, với giúp bạn khi nào bạn không hiểu bài.

Lễ Giáng Sinh

Devon Ngô

Lễ giáng sinh là ngày Chúa sinh ra. Chúa từ trời xuống để cứu chúng ta khỏi tội lỗi. Mình có lễ giáng sinh vì Đức Mẹ sinh ra Chúa vào ngày này. Trước đó, thiên thần Gabriel hiện ra trước Đức mẹ và hỏi Đức mẹ để làm mẹ Chúa Giêsu.

Chúa hy sinh từ trời xuống để cứu chúng ta. Mình hy sinh cho Chúa bằng cách đọc kinh thêm mỗi ngày, giúp người nghèo, và đóng góp thời gian cho giáo xứ. Mình hy sinh với gia đình bằng cách giúp đỡ việc nhà và phụ anh, chị làm việc lớn.

RỒI NHỮNG NGÀY ĐÔNG GIÁ SẼ QUA MAU!

Độ này gia đình anh Thuận và chị Trinh lại hết sức thuận hòa vui vẻ, các con của anh chị - những đứa còn đi học - đã lại tiếp tục ngày ngày vui vẻ cắp sách đến trường bình thường như thuở nào. Không còn cái cảnh như đã gần một năm nay, chị nhìn anh, anh nhìn chị bằng đôi mắt hững hờ, phiền muộn. Nhất là ở chị, chẳng phải chỉ có nét buồn phiền hiện ra trong đôi mắt mà gương mặt chị lúc nào cũng hẳn lên sự đau khổ tột cùng. Nếu không phải là người có đức tin mãnh liệt, biết phó thác vào tay Thiên Chúa và luôn luôn cầu nguyện Mẹ Maria cứu chị vượt qua cơn sóng gió này, thì có lẽ chị đã có những hành động nông nổi như uống thuốc ngủ để tự kết liễu đời mình, chứ hầu như chị không còn đủ sức chịu đựng đau khổ hơn được nữa!

Anh chị lấy nhau đến nay đã gần 30 năm, từ cái độ mà cả hai người đều còn rất trẻ. Nếu không có ngày 30 tháng Tư 1975, bố của chị không phải đi tù cải tạo thì có lẽ chị vẫn còn là cô nữ sinh áo dài trắng ngày ngày cắp sách đến trường. Còn anh hồi đó đang là một giáo sư cấp 2, trẻ tuổi, đẹp trai dạy cùng ngôi trường mà chị đang học. Sau 30 tháng Tư 1975, chị không còn ngày ngày cắp sách đến trường nữa, nhưng "thầy, trò" vẫn thường xuyên gặp mặt vì họ đã yêu nhau, và họ đã quyết định trở thành "chồng, vợ" của nhau. Điều trở ngại lớn nhất mà họ gặp phải là anh và chị không cùng một tôn giáo. Gia đình anh theo đạo Phật, còn gia đình chị lại là một gia đình Công Giáo nhiệt thành. Nếu như trước kia, lấy nhau đạo ai nấy giữ, chắc chắn không được, vì đó là một sự "rối đạo". Nhưng sau này, theo khoản 1086 trong Bộ giáo luật hiện hành của giáo hội Công Giáo, nếu không muốn trở thành kẻ rối đạo thì phải xin phép chuẩn dị giáo (dispensation for disparity of

cult) của Đức Giám Mục địa phận. Tuy vậy, chị lại chỉ muốn anh trở thành người Công Giáo trước khi kết hôn, để sau này vợ chồng, con cái được đề huề, tốt đẹp không gặp phải sự gì rắc rối. Ước muốn của chị chỉ có thể, nhưng lại nhất định không thể được vì mẹ anh là một Phật tử cũng... nhiệt thành. Bà ăn chay trường, chẳng Rằm, Mùng Một nào bà không tới chùa Lễ Phật. Bà đồng ý cho anh chị chị lấy nhau, nhưng đạo ai nấy giữ thì được, chứ còn... anh theo đạo của chị thì không thể!

Không còn cách nào khác hơn, nên anh đã nói với chị: Thôi bây giờ cứ "đạo ai nấy giữ" cho mẹ vui lòng, anh hứa chỉ sau khi mẹ mất đi là anh sẽ xin trở lại đạo Công Giáo ngay. Thế là chị đã lấy anh vì chị nghĩ mẹ già rồi, giới lắm cũng sống được ít năm nữa là cùng, thôi thì chị và anh mỗi người nên "hy sinh" một chút vậy. Sau đó họ đã trở thành vợ chồng "hợp pháp" trước mặt Thiên Chúa và trước mặt loài người sau khi đã xin được "phép chuẩn" của Đức Giám Mục địa phận và đã được Cha Xứ ban phép Hôn Phối ở Nhà Thờ.

Thế nhưng mẹ già, mẹ chết, chẳng phải chỉ riêng mẹ anh, mà cả cha mẹ chị cũng đều đã ra người thiên cổ. Anh chị cùng 4 đứa con nay không còn ở Việt Nam nữa mà đã được cha mẹ chị bảo lãnh qua Mỹ khi ông bà còn sống. Đứa con gái lớn của họ nay đã hơn 20 tuổi, đã tốt nghiệp đại học rồi mà lời hứa của anh với chị "Sau khi mẹ chết là anh xin trở lại đạo Công Giáo ngay" vẫn chưa được thực hiện. Đã mấy lần chị nhắc anh những điều anh đã hứa thì anh chỉ ậm ừ cho qua chuyện rồi đâu cũng hoàn đó. Tối đến chị và mấy đứa nhỏ ngồi ngoài phòng khách đọc kinh thì anh vào phòng ngủ nằm hút thuốc lá. May mà được mấy đứa con nhỏ chúng biết thương mẹ và cũng có lòng

đạo đức, nên Chúa Nhật và các ngày lễ trọng chúng còn theo mẹ đi đến Nhà Thờ, chứ chị mà lại xiu xiu ỉn ỉn theo anh nữa thì gia đình này đến trở thành gia đình "không có đạo" mất.

Ngoài cái đau khổ vì như bị chồng đánh lừa, chị còn thêm khổ tâm vì có chồng mà cứ như một người đàn bà góa, nhất là những lần đi Lễ, đi Nhà Thờ. Người ta thì đề huề, vợ chồng con cái, còn chị thì chỉ mấy mẹ con rỗng rỗng rấn rấn. Một lần chị gần như muốn khóc khi nghe có người hỏi: "Đức ông chồng đâu rồi, sao lần nào cũng chỉ mấy mẹ con rỗng rỗng rấn rấn đi như thế, bộ ông ấy còn ở Việt Nam hay sao?" Biết trả lời làm sao bây giờ? Chả lẽ lại bảo: "Nhà em chết rồi!" hay nói trắng ra: "Chồng tôi là người không có đạo!" Lần ấy về nhà, đợt lúc con cái đi vắng hết, chị đã khóc với anh: "Ông vừa là chồng, vừa là thầy tôi, nếu là thầy thì ông là người thầy vô lương tâm, vì thầy mà đánh lừa trò. Còn bảo là chồng, thì ông là người chồng tồi, là người chồng phản bội, không giữ lời hứa với vợ!"

Nghe chị trách vậy, anh chỉ cười nửa miệng, trả lời: "Tôi có vợ nọ con kia gì đâu mà bảo tôi phản bội? Còn đánh lừa thì... Ồi dào, bây giờ già rồi, còn đánh lừa đánh đảo làm gì nữa? Với lại... đạo nào chả là đạo..." Nghe anh trả lời vậy, chị chỉ còn biết thở dài, nói trong nước mắt: "Phải chi ngày đó ông cũng nói đạo nào chả là đạo, ông đừng hứa gì với tôi thì có lẽ bây giờ khác rồi!..."

Anh gằn giọng:

- Khác làm sao, hay bây giờ bà muốn chia tay? Nghe chồng hỏi vậy, chị vừa khóc vừa trả lời:
- Chia tay là chia tay làm sao? Tôi lấy ông mấy chục năm rồi, con cái như thế kia, ông bảo chia tay làm sao, họa chăng tôi chỉ còn có nước chết, ông đã đánh lừa tôi...!

Chị vào phòng riêng đóng cửa nằm khóc! Chia tay với anh chắc chắn là không được rồi, chị được giáo dục trong một gia đình gia giáo, đạo hạnh, già nửa đời người rồi còn bỏ chồng,

thiên hạ biết được ra đường còn dám nhìn mặt ai nữa? Rồi còn con cái, chúng sẽ nghĩ gì về cha mẹ, có làm gương mù gương xấu cho chúng không? Một trăm câu hỏi, bao nhiêu ý nghĩ rối bời trong lòng chị, có lúc chị đã nghĩ đến tự tử...

Con người ta lúc quá đau khổ mà khóc lên được lại là một điều tốt. Chỉ sợ đau khổ mà không khóc được, cứ cố ép cho nước mắt chảy ngược vào tim thì mới sợ sẽ có những hành động nông nổi. Nằm khóc một lúc, lấy được bình tĩnh trở lại, chị Trinh mới giựt mình làm sao mà mình lại có ý nghĩ rồ dại: Tự tử là thế nào? Chị tự hỏi mình như vậy, rồi chị lại nhớ tới lời Cha Xứ giảng ở Nhà Thờ trong một Thánh Lễ Chúa Nhật: Cùng là một trong 12 tông đồ của Chúa, ông Phê rô đã chối Chúa những 3 lần, nhưng biết hối hận, ăn năn khóc lóc xin Chúa thứ tha nên đã được Chúa Trao cho chìa khóa Nước Trời. Còn Du Đa chỉ bán Chúa có 30 đồng bạc, tới lúc nhận ra sự sai trái của mình, Du Đa đã ném trả túi bạc cho kẻ dữ, nhưng lại không biết ăn năn khóc lóc xin Chúa thứ tha mà lại treo cổ tự tử... Giáo lý Công Giáo cấm tự tử, như vậy cứ theo sự suy luận của người ta nghĩ Du Đa sẽ đi về đâu?

Mùa Chay năm ấy, đi xưng tội, chị Trinh đã trình với Cha Xứ tất cả những phiền muộn của chị hiện tại, kể cả có lúc chị đã có ý nghĩ điên rồ là muốn tự tử. Sau khi kiên nhẫn nghe hết những tâm sự của chị Trinh, Cha Xứ khuyên chị phải kiên nhẫn và phải tăng cường cầu nguyện. Mà cầu nguyện không phải chỉ cho riêng chị mà phải cầu nguyện cho cả anh nữa. Cha bảo nếu chị tin tưởng tuyệt đối vào lòng Chúa thương xót và tin tưởng tuyệt đối vào lòng lân tuất của Mẹ Maria thì những đau khổ của chị thế nào cũng được Chúa và Mẹ giải quyết cho. Ra khỏi tòa cáo giải, chị Trinh thấy lòng mình nhẹ nhõm hơn bao giờ hết. Nghe theo lời khuyên giải của Cha, sớm tối thăm thì cầu nguyện, chị thiết tha van nài xin Chúa thương xót và kêu cầu Mẹ Maria, xin Mẹ nâng

đỡ để chị có thể vượt qua được cơn khủng hoảng này.

Qua Mỹ đã hơn mười năm, đã nghe nói nhiều về Đại hội Thánh Mẫu Missouri, nhưng chị Trinh đã có tham dự được lần nào đâu? Mấy lần định đi nhưng lại chẳng lần nào đi được, mà điều cản trở duy nhất lại cũng chỉ do ông chồng của chị. Cứ mỗi lần chị nảy ý muốn đi dự Đại hội Thánh Mẫu Missouri thì anh đều nói ra nói vô, rồi làm "mặt nặng mặt nhẹ", khiến chị nản chí không đi nữa. Nhưng lần này thì chị đã quyết rồi, anh làm gì mặc anh, chị cứ đi. Chẳng những cứ đi mà chị còn có ý định sẽ cho cả đứa con gái nhỏ đi theo nữa. Tuy chị đã quyết, dù anh có cản trở thế nào cũng mặc, nhưng khi nói chuyện với các con, chị cũng nói xa nói xôi, chủ ý "bắn tin" cho anh biết xem anh phản ứng thế nào?

Tối hôm ấy, khi chỉ có hai vợ chồng với nhau trong phòng ngủ, anh sẽ hỏi chị:

- Minh đi Đại hội Thánh Mẫu mà có cho đứa con nào theo không?

Tương anh lại muốn "sinh sự" gì nữa đây, chị gần giọng hỏi lại:

- Tôi cho con Lan đi theo (Lan là đứa con gái nhỏ nhất của anh chị), bộ ông lại muốn cản trở gì nữa hay sao?

- Không, nhưng tôi cũng muốn đi theo - anh ngập ngừng nói tiếp - để trông chừng con nhỏ ấy mà!

Nghe anh nói vậy, chị im lặng, như có ý chờ xem anh có còn "giở quẻ" thêm những gì nữa không? Ngập ngừng một lát, anh hỏi tiếp:

- Nếu 3 người đi, theo mình thì cần đem theo những gì, ghế bố, túi ngủ, quần áo... còn thức ăn thức uống thì sao, có cần mua đem theo không?

Thấy anh không còn gay gắt như những lần trước, chị thầm nghĩ: "Lậy Chúa, lậy Mẹ Maria, phải chăng Chúa và Mẹ đã nghe lời con nguyện cầu, xin Chúa và Mẹ giúp con...". Rồi chị cố lấy giọng ngọt ngào nói với anh:

- Thì mình đã đi lần nào đâu mà biết, thôi để em điện thoại hỏi mấy người đã từng đi Đại hội Thánh Mẫu xem họ bảo sao. Còn phải gặp mấy người trách nhiệm xe bus ở Nhà Thờ để ghi tên, đóng tiền giữ chỗ trước, lẽ mà xe bus lại hết chỗ nữa thì chán chết!

Đã mấy năm nay, năm nào Giáo Xứ cũng tổ chức đi Đại hội Thánh Mẫu Missouri, số giáo dân tham dự cả 100 người, phải thuê 2 xe bus, mỗi xe 50 chỗ ngồi. Mâm có, nữ có, già, trẻ, người lớn, con nít đủ cả. Có năm Giáo Xứ thuê 2 xe mà số người muốn đi lại là một trăm lẻ mấy người. Thế là mấy người ghi tên chậm đành ở nhà hoặc tự lái xe của mình mà đi thôi, chứ chỉ dư 5 - 7 người mà thuê thêm một xe bus 50 chỗ ngồi nữa thì đâu có được.

Lần đầu tiên tham dự Đại hội Thánh Mẫu, Chị Trinh với đứa con gái nhỏ - con Lan - thì không sao, cứ nhìn người ta làm rồi mình làm theo thôi, chỉ riêng anh Thuận là còn lạng quạng. Mấy chục năm có vợ là người Công Giáo, nhưng đã có lần nào anh theo vợ đến Nhà Thờ đâu? Ở nhà, khi vợ con đọc kinh tối, anh còn ra ngoài hoặc vào phòng riêng nằm hút thuốc lá nữa là! Thế nhưng chị Trinh lại nghĩ: Chỉ một việc anh chịu theo chị đi dự Đại hội Thánh Mẫu đã là "một sự kiện" rồi! Đúng vậy, đúng là một sự kiện thật, suốt mấy ngày Đại Hội, anh Thuận không hề có cử chỉ gì gọi là miễn cưỡng. Vợ con dự Thánh Lễ, anh cũng theo dự Thánh Lễ, Vợ con ngồi nghe Cha giảng thuyết, anh cũng nghiêm chỉnh ngồi nghe Cha giảng thuyết. Nhìn anh, lần đầu tiên chị cố nín cười khi anh bắt chước chị làm dấu Thánh Giá. Vì anh thuận tay trái nên anh định đưa tay trái lên quơ quơ, khiến chị phải nói nhỏ vào tai anh: "Làm Dấu Thánh Giá bằng tay phải, nhìn em mà làm!" Chỉ một lần đó thôi, không biết những lúc chỉ có một mình, anh Thuận có tự tập làm Dấu Thánh Giá hay không, mà những lần sau chị Trinh để ý, thấy chồng chị làm Dấu Thánh Giá cũng thuần thục, nghiêm chỉnh có khi còn hơn mấy ông

"đạo gốc, đạo dòng" quơ quơ một cách bôi bác như người ta đuổi ruồi ở trước mặt nhiều!

Y như là đã thành một thói quen, sau lần dự Đại Hội Thánh Mẫu về, bây giờ Chúa Nhật hay những ngày lễ trọng, chẳng cần vợ phải nhắc, anh Thuận cũng quần áo chỉnh tề, lái xe cùng vợ con tới Nhà Thờ dự Thánh Lễ. Có lần thấy đưa con gái lớn ăn mặc hơi có phần cầu thả, anh bắt con phải ăn mặc cho đàng hoàng kín đáo. Anh nghiêm mặt nói với con: "Tới Nhà Thờ chứ có phải là con đi tới rạp hát đâu?!"

Đã mấy lần chị Trinh thấy chồng đọc cuốn Kinh Thánh Tân Ước, tuy trong lòng rất vui mừng, cảm động nhưng chị vẫn không nói gì, chị sợ nếu nói gì sẽ làm anh "nhột" hay có mặc cảm gì đó. Có nhiều người đàn ông lạ lắm, đôi khi họ làm được điều gì tốt, họ muốn người khác biết việc họ làm, nhưng biết để trong lòng thôi, chứ nếu trâm trở khen ngợi ra lời thì họ lại không thích. Vì thế mà thấy chồng đọc Kinh Thánh chị cảm động vô cùng, nhưng chỉ biểu lộ ra ngoài bằng đôi mắt và những cử chỉ dịu dàng, thân ái hơn mà thôi.

Thế rồi một buổi tối anh nói với vợ rằng anh đã có một quyết định. Chị hỏi anh quyết định gì thì anh bảo anh muốn nhập đạo, bây giờ phải làm sao? Có lẽ trong đời chị Trinh, so với lần đầu tiên "thầy Thuận" ngỏ lời cầu hôn chị, thì lần này nghe anh nói "anh muốn nhập đạo" làm chị cảm động không kém. Chị nói với anh: "Em nghĩ là rất dễ thôi, nhưng để cho chắc, Chúa Nhật này dự Thánh Lễ xong em sẽ trình Cha xem Cha dạy phải làm sao, nhưng em nghĩ Cha cũng sẽ rất vui và không có gì khó khăn hết!" Thế là ngay Chúa Nhật ấy chị Trinh đã trình Cha, vì đã biết hoàn cảnh của chị Trinh nên Cha cũng rất vui, Cha bảo: "Lậy Chúa, mừng cho chị, thế thì thế này nhé, Giáo Xứ sắp mở lớp Giáo Lý Tân Tòng, chị về nói với anh ấy ghi tên học đi, cũng đã có 6, 7 ông bằng hoặc hơn tuổi anh ấy ghi tên xin học rồi

đấy. Mỗi Chúa Nhật, sau Thánh Lễ chỉ học 1 giờ, khóa học chừng 4, 5 tháng. Lễ Phục Sinh năm nay Cha sẽ rửa tội tập thể, có hiểu Giáo Lý thì mới giữ đạo tốt được. Một lần nữa chúc mừng chị, Chúa và Mẹ Maria đã nhận lời cầu xin của chị tôi đấy!"

Anh Thuận chồng chị Trinh đã học khóa Giáo Lý Tân Tòng hết 5 tháng, mỗi tuần 1 giờ và anh cũng đã được rửa tội trong Thánh Lễ Phục Sinh năm ấy. Sau Thánh Lễ, anh Thuận xin Cha Xứ chụp chung với gia đình anh chị một tấm hình kỷ niệm ngày trọng đại nhất của đời anh. Sau khi chụp hình anh còn hỏi Cha: "Thưa Cha, thế vợ chồng con có cần chịu phép Hôn Phối lại không?" Nghe hỏi Cha cười trả lời: "Không, đã được Đức Giám Mục địa phận chuẩn thuận thì phép Hôn Phối của anh chị đã "thành sự" rồi. Bây giờ chỉ cần giữ đạo sao cho tốt là đủ."

Chị Trinh như đã trút được gánh nặng ngàn cân ở trong lòng, gia đình anh chị lại thường xuyên đầy ắp tiếng cười. Một lần hai vợ chồng ngồi đọc chung một cuốn Thánh Kinh, đến đoạn "Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng. "Matthew 11:28-30". Chị hỏi anh đọc đoạn này có ý nghĩ gì không thì anh trả lời: "Không phải chỉ mình em chạy đến với Chúa, kêu cầu Chúa và Mẹ Maria đâu mà anh cũng đã cầu nguyện rất nhiều. Bây giờ thì anh không còn mang tiếng là "thầy đánh lừa trò, chồng không giữ lời hứa với vợ" nữa, đúng không?"

• NGƯỜI VIÊN TIÊU

NHỮNG NGÀY NHỚ MẸ

Mẹ ơi, thấm thoát đã 10 năm, chúng con không còn được nghe mẹ nói, hoặc cười, hay dạy bảo chúng con nữa, thật là chúng con mất một người mẹ mà chúng con yêu quý nhất trên đời. Nhiều lúc con quá nhớ mẹ, con chỉ biết cầu nguyện, rồi ngược mắt lên trời kêu Chúa ơi con xin dâng mẹ con cho Chúa đây, và con tin chắc là Chúa không bỏ lời cầu nguyện của con. Mỗi lần con nhìn những người già bằng mẹ thì con lại nghĩ nếu mẹ mình con sống thì chắc bây giờ cũng giống giống bà cụ này, rồi con lại suy nghĩ tới mẹ. Nhưng mẹ xa con, con xa mẹ, rồi gặp lại, mẹ để dành từng đồ ăn cho con, rồi còn dặn con những thứ này nhớ mang về, thứ kia nhớ ăn nhé.

Bây giờ con cũng đang là mẹ của các con con, thì con mới hiểu được lòng người mẹ quá là bao la, cao cả, mẹ hy sinh cho chúng con rất nhiều, mẹ phải thức khuya dậy sớm để làm ra hàng để gánh ra chợ bán, rồi còn phải lo cho các con từng bữa ăn ngon, từng quần áo đẹp để đi học. Hồi đó con còn nhớ cứ mỗi lần các bạn con đến nhà chơi mà chúng nó có quần áo đẹp mặc, là mẹ lại bảo con mẹ sẽ mua cho con mặc dầu nhà rất nghèo. Có một lần mà trong đời con không bao giờ con quên được, khi con mới lớn, con đi ra chợ con nói với mẹ là mẹ ơi, con của họ có áo lạnh đây đẹp lắm và còn rất đắt tiền nữa, mẹ liền bảo con là con ơi đi sang đây mẹ mua cho con cái áo lạnh đan tay này tuy đơn sơ nhưng trông cũng đẹp và còn không đắt tiền nữa. Ngay lúc đấy thì con chẳng suy nghĩ gì cả, cứ có mặc với người ta là vui rồi.

Nhưng sau này con lớn khôn rồi con mới nghĩ ra là không biết một buổi hàng mẹ bán có được lời bao nhiêu mà mẹ đã mua cho con cái áo lạnh này. Thật là con gái của mẹ vô tư quá. Con còn nhớ hồi con còn ở với mẹ, cứ sáng Chúa Nhật con dậy làm hàng với mẹ lúc 3 giờ sáng mẹ thường bảo con làm nhanh để còn kịp đi lễ, rồi mẹ thường nói với con Thánh Lễ Misa quý trọng lắm con ạ, đừng bao giờ bỏ một Thánh Lễ nào dù là Thánh Lễ ngày thường cũng vậy. Mẹ rất là chu toàn cho từng đứa con một, mỗi ngày sáng sớm là dậy đi lễ dù trời lạnh hay trời mưa cũng vậy, mẹ cứ sửa soạn hành trang cho các con của mẹ bằng những lời dạy dỗ như bảo kính Chúa, yêu người. Rồi lần lượt bảy cô con gái của mẹ cứ từ từ già từ bố mẹ để đi về nhà người ta.

Mẹ ơi, chắc mẹ thấy tất cả các con của mẹ đã thành gia thất hết thì mẹ vui lắm, con thường nghe mẹ nói là cầu xin Chúa khi nào lo liệu cho các con xong là mẹ rất vui lòng chết. Vậy rồi bằng một thời gian, mặc dầu mẹ đã già và đang hưởng tiền già nhưng mẹ vẫn làm hàng bán, nếu con nào có nói với mẹ là thôi mẹ nghỉ ngơi đi đừng làm hàng nữa, thì mẹ bảo con ơi cứ để cho mẹ làm để kiếm tiền giúp đỡ các con các cháu ở Việt Nam. Thật chúng con ước gì chúng con có tấm lòng bác ái như mẹ. Rồi tự dưng một buổi sáng mẹ cũng đi bỏ hàng như thường lệ, thì mẹ thấy khó chịu, thế là mẹ phải nằm nhà thương, rồi từ đấy mẹ hết làm gì được nữa. Bác sĩ cho biết là mẹ phải lọc máu, cứ mỗi tuần là ba lần, mỗi lần đi lọc máu về mẹ rất mệt, và mẹ thường nói với bố là ghé vào nhà thờ để cho mẹ dự Thánh Lễ mỗi ngày. Nhưng bố con nói là thấy bà mệt quá, thì mẹ con lại bảo ông cứ cho tôi vào nhà thờ, nếu tôi không đứng hoặc quỳ được thì để tôi ngồi cũng được.

Rồi ngày thứ Sáu đầu tháng Chín, mẹ con vẫn đi lễ tối như thường lệ, tới thứ Bảy đầu tháng Chín

lúc 12 giờ đêm mẹ con còn dậy đọc kinh vì cứ tới thứ Bảy là mẹ con ngắm bảy sự đau đớn Đức Mẹ xong rồi đi ngủ tiếp. Tới 5 giờ sáng, bố con thấy mẹ con sao im lặng quá thì gọi mẹ con, lúc bấy giờ thì mẹ con đã đi rồi, đúng như lời mẹ con thường nói với chị em chúng con là mẹ xin với Chúa và Đức Mẹ là cho mẹ chết ngày thứ Bảy đầu tháng.

Kể từ đấy là chúng con không còn mẹ nữa, nay mẹ đi về với Chúa nhưng chúng con vẫn vui mừng vì đã được Chúa gọi mẹ về đúng như lời mẹ hằng ước ao cầu xin. Mẹ ơi, chúng con nhớ mẹ nhiều lắm, và chúng con không quên những gì mà suốt bao năm trời mẹ đã dạy bảo chúng con phải kính Chúa yêu người, và phải sống vui vẻ, hạnh phúc. Con còn nhớ ngày mẹ nằm trong quan tài, mẹ mặc áo dài màu xanh của hội Các Bà Mẹ Công Giáo vì trước đây mẹ cũng là hội trưởng của hội Các Bà Mẹ Công Giáo. Còn có các chị tới tiễn đưa mẹ nữa, con thăm nghĩ rồi đây cũng có một ngày con sẽ được Chúa gọi về và con cũng sẽ mặc áo dài xanh giống như mẹ vì bây giờ con cũng đang là hội viên của hội Các Bà Mẹ Công Giáo. Năm nay bố và chúng con xin lễ giỗ 10 năm cho mẹ, mẹ ơi nếu mẹ được Chúa cho mẹ hưởng nước trời rồi, thì xin mẹ cầu nguyện cho bố và chúng con, và các cháu, các cháu nhiều mẹ nhé.

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse, xin đưa linh hồn mẹ con là Maria lên hưởng nhan Thánh Chúa, gia đình chúng con luôn luôn cảm tạ muôn hồng ân của Chúa, Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse.

• CON CỦA MẸ

TRI ÂN

Kính thưa toàn thể quý vị,

Mỗi năm giáo xứ của chúng ta tổ chức mừng Tết Nguyên Đán rất vui tươi và nhộn nhịp. Thay mặt cho giáo xứ, tôi xin dâng lên Thiên Chúa lời cảm tạ tri ân vì những ơn lành mà Chúa đã ban cho mỗi người chúng ta cách riêng và cho giáo xứ của chúng ta cách chung. Chúng ta cũng hãy cùng nhau cảm tạ tri ân Thánh Giuse, vị thánh quan thầy của giáo xứ chúng ta, vì Ngài đã luôn cầu thay nguyện giúp để chúng ta có được như ngày hôm nay.

Tôi xin chân thành cảm ơn tất cả quý vị đã viết bài và chia sẻ với đặc san Tin Yêu. Tôi cũng xin cảm ơn các anh chị trong Ban Biên Tập, Ban Trình Bày và Thiết Kế, các anh chị đã chụp hình những sinh hoạt của giáo xứ, và tất cả các anh chị đã góp phần làm cho đặc san Tin Yêu được phong phú và ý nghĩa hơn.

Tôi xin cảm ơn Ban Tổ Chức Hội Chợ Tết. Hội Chợ Tết là một chương trình rất quy mô, cho nên Ban Tổ Chức phải chuẩn bị trước hơn ba tháng, và làm việc liên tục một cách rất hăng say và nhiệt tình, để cho chúng ta có dịp mừng Tết một cách vui vẻ và nhộn nhịp. Tôi cũng xin cảm ơn đến các thiện nguyện viên, và một cách rất ưu ái đến các thiện nguyện viên đã và đang giúp giáo xứ hằng tuần. “Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao.” Giáo xứ của chúng ta có được những thành quả như ngày hôm nay là do công sức của quý ông bà và anh chị em.

Tôi cũng xin cảm ơn đến Hội Đồng Mục Vụ, Hội Đồng Tài Chánh, các tổ trong Ban Bán Hàng, Hội Các Bà Mẹ Công Giáo, Ban Phụng Vụ, Đoàn Liên Minh Thánh Tâm, Hội Đèn Tạ Thánh Thể, Hội Đạo Binh Đức Mẹ, Chương Trình Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình, Đoàn Thanh Niên Lửa Thiêng, Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể, Ca Đoàn Kitô Vua, Ca Đoàn Bêlem, Ca Đoàn Mân Côi, Đội Múa Lân, Ban Giám Hiệu, Quý Thầy Cô và Ban Phụ Huynh Học Sinh của Trường Thiên Mẫu, Ban Nhạc Vào Đờ, Ban Cơ Sở, Ban Y Tế và các ban ngành đoàn thể khác đã cùng cộng tác tham gia với giáo xứ chúng ta.

Tôi cũng xin cảm ơn các cơ sở thương mại, các mạnh thường quân đã giúp tài trợ cho chương trình hội chợ về mọi mặt: từ thực phẩm cho đến hiện kim. Chúng tôi luôn cảm kích và biết ơn. Chúng tôi cũng không quên cảm ơn sự ưu ái và ủng hộ của tất cả quý ông bà và anh chị em. Nếu trong phần tổ chức hoặc trong những lời cảm ơn có điều chi sơ sót, xin quý vị bỏ qua cho. Chúng tôi luôn cố gắng để khắc phục. Xin tất cả quý vị hãy cùng với chúng tôi chung xây cộng đoàn giáo xứ của chúng ta mỗi ngày một tốt đẹp hơn nữa. Nguyện xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho quý vị ở đời này và đời sau.

Chân thành cảm tạ,

Linh Mục Phêrô Trương Vĩnh Trị, Chánh Xứ.

